

Karmelski vjesnik

XXXIX, 2/2017

2/2017.

Karmelski vjesnik

RIJEČ OCA PROVINCIJALA	1
IZ SREDIŠNJICE REDA	2
IZ SREDIŠNJICE PROVINCIJE	8
PRILOZI	12
IZ ZAJEDNICA BRAĆE	23
IZ SESTARSKIH KARMELA	24
SVJETOVNI RED – OCDS	54
UDRUGA "BL. ALOJZIJE STEPINAC	58
IZ VOJNOG ORDINARIJATA	59
KATOLIČKA OSNOVNA ŠKOLA	63
TEOLOGIJA POSVEĆENOG ŽIVOTA	68
SUSTAVNI STUDIJ DUHOVNOSTI	71
DODATCI	73
NAJAVE	80

Karmelski vjesnik * Glasilo hrvatskih karmelićana i karmelićanki OCD i Svjetovnog reda OCDS * **Izdavači:** Hrvatska karmelska provincija (HKP) sv. Oca Josipa, Udruga "Bl. Alojzije Stepinac" bosonogih karmelićanki u RH i BiH, Svjetovni red OCDS HKP * **Urednik:** br. Alen od Isusa i Marije (Mažić), OCD; **Odgovara:** o. Srećko od Blažene Djevice Marije (Rimac), OCD * **Pri uređenju ovog broja surađivali: (glavni suradnik)** br. Tiho od Kraljice Mira (Radan), grafičko oblikovanje (dizajn) i priprema za tisak (ovitak, knjižni blok); br. Ivan od Presvetog Trojstva (Pleše) * **Adresa:** Česmičkoga 1, HR-10000 Zagreb; Tel. (01) 4500-500; Fax. (01) 4580-953; E-mail: provincija@karmel.hr; www.karmel.hr * **Tisak:** Grafocentar * **Ovitak:** Gospa Karmelska (Karmelski samostan u Burgosu, Španjolska, mlada misa o. Vedrana Pavlića u Jadranovu, s. Mihaela - zlatni jubilej (Karmel u Sarajevu), slika Srca Isusova - Đakovačka Breznica, slika Gospe Karmelske - Kloštar Ivanić, fontana ispred crkve sv. Josipa u Batuecasu - Španjolska

Draga braćo i sestre karmelske obitelji!

Pred nama je, posebno nam draga, svetkovina Marijina uznesenja na nebo. Svaki Marijin blagdan posebno nam je drag i u našem Redu slavimo ga s osobitom radošću jer u svakom Marijinom blagdanu mi otkrivamo dio našega života, dio nas koji živimo pod njezinim plaštem. Od nje potječemo i svaki njezin blagdan je naš blagdan. U našim samostanima svečano smo proslavili blagdan naše Majke, Učiteljice i Zaštitnice – Gospe Karmelske. Nakon Duhovala, od blagdana Marije Majke Crkve pa do sv. Efrema Sirkog imali smo kapitul naše Provincije. Kapitul je izabrao novo vodstvo Provincije, kao i nove poglavare samostana, te je donio nekoliko važnih odluka za budućnost naše Provincije.

U ime novoga vodstva Provincije želim izraziti zahvalnost braći za povjerenje i preporučiti u molitve za daljnje korake karmelskog hoda. Na blagdan sv. apostola Petra i Pavla naš o. Đuro proslavio je zlatni jubilej misništva, a 26. lipnja 40 godina misništva proslavili su mons. Zdenko Križić, o. Josip Orešković i o. Anto Knežević. Zahvaljujemo dragome Bogu za dar svećeništva našoj subraći i njima na revnom sluzenju Kristu i Crkvi u karmelskom Redu. Nekoliko naših sestara karmelićanki položilo je prve ili svećane zavjete, a nekoliko njih proslavilo je zlatne i srebrne jubileje redovničkih zavjeta. Svima njima čestitamo na vjernosti Kristu i Majci Mariji. I ove godine u Somboru je svečano proslavljeno Gerardovo uz vrlo bogat program. Oba dana slavljima je predsjedao subotički biskup mons. Ivan Pénzes. Blagdan sv. Ilije proroka također je svečano proslavljen u našem samostanu na Buškom jezeru gdje je slavljem predsjedao naš subrat mons. Zdenko Križić. Bogu zahvaljujemo za ovogodišnja dva mladomisnika o. Vedrana Pavlića i o. Alena Mažića, kao i za dva buduća đakona br. Tihu Radana i br. Ivana Pleše. Radujemo

se i zahvaljujemo Bogu i za našu šestoricu braće koja će na blagdan sv. Majke Terezije položiti svoje svećane zavjete. Novak br. Jakov Milić položiti će prve zavjete, a dvojica postulanata ulaze u novicijat. Sve preporučujemo u vaše molitve. Kako se može vidjeti iz izvještaja iz samostana sestara karmelićanki i njima Bog šalje zvanja na čemu mu zahvaljujemo. Od ove jeseni nastava Teologije posvećenog života održavati će se u prostorijama našega samostana u Splitu. Na svemu zahvaljujemo sv. Josipu. Svjetovni red je u Karmelu sv. Ilije po prvi puta u povijesti održao zajedničke duhovne vježbe i susret zajednica OCDS iz cijele Hrvatske provincije. Duhovne vježbe vodio je o. Đani Korđić. Do kraja godine očekujemo osnivanje samostalne provincije OCDS, što je veliki dar našoj karmelskoj obitelji. U ovom broju Karmelskog vjesnika možete pročitati izvješća iz naših samostana, o radu Katoličke škole u Zagrebu, kao i o djelovanju u Vojnom Ordinarijatu. Svim čitateljima Karmelskoga Vjesnika čestitam blagdan Marijina uznesenja!

o. Srećko od BDM, provincijal

IZ SREDIŠNJICE REDA

GENERALNI DEFINITORIJ BOSONOGIH KARMELIČANA

Corso d'Italia, 38
00198 Rim – Italija

ŠESTOGODIŠTE 2015-2021 – PISMO
BR. 9

Rim, 11. lipnja 2017.

Draga braćo i sestre terezijanskog Karmela:

Primate ponovno naš bratski pozdrav koji vam prenosimo po završetku susreta generalnog definatorija koji se održao u Rimu od 5. do 10. lipnja i na kojem su bili prisutni General i sedam definatora. Okupili smo se srca ispunjena uskršnom radošću osnaženom tijekom vazmenog vremena i sa snagom Duha Svetoga čiju smo prisutnost u sebi obnovili svetkovinom Duhova. Molimo Duha Svetoga da prati i rasvijetli rad generalne uprave i svih članova Reda uz poseban spomen na devet novih provincijala koji su izabrani tijekom ovog tromjesečja na trogodišnjim kapitulima.

Nakon posljednjeg okupljanja definatorija održanog u ožujku zajednica generalne kuće imala je duhovne vježbe u povijesnom samostanu Monte Compatri, nekoliko kilometara udaljenom od Rima. Tamo se nalaze zemni ostatci sluge Božjeg Ivana od Isusa i Marije iz Calahorre, jednog od velikih likova prvih vremena terezijanskog Karmela. On je na razne načine doprinio učvršćivanju i širenju terezijanske karizme u Italiji, u cijeloj Europi i u drugim dijelovima svijeta. Upravo prije nekoliko tjedana, prošlog 14. svibnja, napunilo se 400 godina od stvara-

nja prvih šest provincija talijanske kongregacije na njihovom generalnom kapitolu 1617. godine (Genova, Rim, Poljska, Lombardija i Belgija). To je bez sumnje dobra prilika da se prisjetimo i obnovimo misionarski duh koji karakterizira naš Red.

Rad definatorija tijekom ovih dana bio je bogat i intenzivan. Po običaju, svaki od nas je predstavio zaključke posjeta koje je ostvario i ovom prigodom povrh svega o sudjelovanju na nekim provincijalnim kapitulima. Na prvom mjestu, otac General nas je obavijestio o svom bratskom posjetu provinciji Flandriji, prigodom 400. obljetnice nastanka provincije. Trenutno ima 4 zajednice (3 u Belgiji i 1 u Švedskoj) u kojima živi oko 25 fratara sa poprilično visokom srednjom prosječnom dobi. Perspektive novih zvanja u toj zoni Europe su veoma niske i karmelska prisutnost, čini se, ide prema progresivnom smanjenju. General je također posjetio neke samostane bosonogih karmeličanki na području Flandrije koje se nalaze u sličnoj situaciji kao i fratri. S druge strane, o. Saverio je komentirao nekoliko aspekata sa skupštine Konferencije provincijala održane u Rimu od 24. do 26. svibnja na temu „Razlučivanje poziva u interkulturalnom svijetu“.

Generalni vikar, o. Agustí Borrell, obavijestio nas je o svom sudjelovanju na četiri provincijalna kapitula. Prvi od njih bio je Iberijske provincije održanog u Avili od 17. do 23. travnja. Bio je to prvi redoviti kapitul ove oblasti koja je stvorena prije dvije godine od pet starih provincija (Andaluzija, Aragon i Valencija, Burgos,

Kastilja te Katalonija i Baleari). Trenutno je to veoma brojna provincija s više od 300 fratara (računajući regionalni vikarijat Urugvaj-Bolivija-Paragvaj i delegaciju Zapadna Afrika), ali je prosječna životna dob visoka s trajnim smanjenjem broja redovnika. Usred poteškoća i boli zbog neizbježnih zatvaranja samostana, poduzeta reorganizacija pokazuje svoje prednosti i otvara nove perspektive i nade. Provincija raste u nutarnjem jedinstvu i poduzimaju se koraci prema boljoj organizaciji i koordinaciji raznih aspekata poput početne formacije, promocije zvanja, publikacija, bolnica, ekonomije, itd.

O. Agustí je također bio pozvan da sudjeluje nekoliko dana na provincijalnim kapitulima Lombardije i Središnje Italije. Radi se o provincijama s dugom i plodnom poviješću, koje sada imaju smanjenje redovnika i progresivno starenje. U oba slučaja očita je hitnost da promisle o budućnosti s dobrim razlučivanjem prioriteta i realnih mogućnosti, kao i potreba otvaranja suradnje s drugim provincijama. U tom smislu, čini se zanimljiva odluka odobrena na kapitulima Lombardije i Središnje Italije da imaju zajednički novicijat (Cassano Valcuvia) i bogosloviju (Arcetri, Firenca), s redovnicima obiju provincija u dvjema zajednicama.

Naposlijetku, generalni vikar je predsjedao kapitolu povjerenstva Sicilije, održanom u Locomono-Villasmundo od 23. do 26. svibnja. Kapitul, imajući u vidu zaključke generalovog pastoralnog posjeta prošle godine, uzeo je u obzir potrebu da se smanji broj prisutnosti kako bi se dalo prednost kvaliteti zajedničkog života i predanosti važnim aspektima poput promocije zvanja. Također se razgovaralo o mogućim putevima suradnje s drugim oblastima kao što se već čini za početnu formaciju.

O. Johannes Gorantla je komentirao razne elemente i zaključke različitih kapitulâ indijskih provincija koje je on, kao generalni definator, pažljivo pratio. Razgovarali

smo posebno o kapitolu u Tamilnadu, u kojem je osobno sudjelovao u kontekstu pastoralnog posjeta provinciji. Pomogao je u pripremi i realizaciji kapitula u trenutku u kojem provincija promišlja o važnim pitanjima za svoju neposrednu budućnost: provincijalna delegacija u Chattisgarh, misija u Šri Lanci i nutarnja organizacija provincije.

O. Daniel Chowning je izložio tijekom zaključke pastoralnog posjeta provinciji Oklahoma koji se odvijao od 2. do 24. travnja. Provincija trenutno ima 17 redovnika raspoređenih u 5 zajednica: San Antonio, Oklahoma City, Little Rock i dvije zajednice u Dallasu. Srednja životna dob je 67 godina. Apostolska djelatnost je zamjetna s dobrim naglaskom na karmelski pastoral. Naprotiv, zajednički život ima poteškoće zbog obilne predanosti pastoralu. Provincija prolazi kroz etapu brojčanog smanjenja koje poziva da se promisli o budućnosti, sigurno s ograničenjima prisutnosti i kompromisima: nužno je „osnažiti“ grane da bi se nastavilo davati ploda. Definatorij je poslao pismo provinciji s naputcima o tome i drugim aspektima kako bi napravila ozbiljno razlučivanje o budućnosti provincije. S druge strane, vrijedno je obavijestiti da se o. Daniel susreo s o. Gadhirom, trenutno jedinim bosonogim karmeličaninom koji se nalazi u Iraku uz Mons. Jeana Sleimana, nadbiskupa Bagdada.

Nedugo zatim, o. Daniel Chowning je sudjelovao, zajedno s o. Generalom i o. Rafalom Wilkowskim (generalnim tajnikom za karmeličanke), na skupštini bosonogih karmeličanki SAD-a (onih s konstitucijama iz 1991. kao i onih s konstitucijama iz 1990.) koja je održana u St. Louisu od 25. do 29. travnja. Središnja tema promišljanja bila je apostolska konstitucija Vultum Dei Quaerere, a susret se odvijao u ugodnom obiteljskom duhu.

O. Javier Mena nas je obavijestio o pastoralnom posjetu kolumbijskoj provinciji koji se odvijao između 24. travnja i 31.

svibnja. Provincija ima 70 svečano zavjetovanih redovnika, 8 redovnika s privremenim zavjetima, 3 novaka i 11 kandidata, ne računajući fratre koji se nalaze u provincijalnoj delegaciji Ekvadora. Srednja dob je 50 godina. Provincija ima 13 zajednica u Kolumbiji, 4 u Ekvadoru i 1 u Argentini. S druge strane, na teritoriju provincije nalazi se 11 zajednica bosonogih karmelićanki, od kojih je većinu o. Javier imao priliku posjetiti. Također je imao susrete i sa Svjetovnim redom koji ima 300 članova u 16 zajednica. Također ima i drugih grupa laika s raznim vrstama povezanosti s Karmelom. Jedan poseban oblik socijalne osjetljivosti, nastao iz djelovanja jednog redovnika provincije, su takozvani „Božji gradovi“ koji imaju zamjetan porast. Provincija općenito gledajući živi fazu mira i učvršćivanja nakon nekih turbulencija koje je pretrpjela proteklih godina. Apostolska aktivnost je veoma intenzivna što u nekim slučajevima otežava ritam zajedničke molitve. Ekonomska situacija je stabilna, ali bi trebalo osnažiti provincijalnu ekonomiju s uplatama iz zajednica. Druge preporuke s posjeta su održati i ojačati misiju u Tumacu, pratiti nedavni osnutak u Bucaramangi i stvoriti provincijalnu grupu koja će nastaviti upravljati Institutom duhovnosti i časopisom „Duhovni život“. Kako običavamo nakon svakog pastoralnog posjeta, definatorij je poslao provinciji pismo s nekim razmišljanjima i konkretnim odlukama.

O. Mariano Agruda govorio nam je najprije o svom sudjelovanju na kapitularnom kongresu delegacije Taiwan – Singapur održanom od 8. do 13. svibnja u Bangkoku. Delegacija se sastoji od fratara iz 4 zemlje (Taiwan, Singapur, Tajland i Malezija) što joj daje u isto vrijeme i multikulturalni i multietnički značaj te u isto vrijeme zahtijeva veliki trud kako bi se osnažilo jedinstvo i nadvladao individualizam. Kapitularni kongres uzeo je u obzir potrebu da usmjeri snage na razlučivanje zvanja i početnu formaciju. Odlučili su se za novi osnutak u Kuala Lumpuru.

Zatim je o. Mariano posjetio bosonoge karmelićanke u Nakhon-Sawanu te zajednicu Svjetovnog reda tajlandskog područja. Odatle je prešao u Yangon, glavni grad Myanmara, kako bi istražio mogućnosti misijske djelatnosti i zvanja s tog područja gdje također pripremaju osnutak karmelićanke iz Singapura. Myanmar je zemlja geografski i kulturalno bliska Tajlandu s 50 milijuna stanovnika od kojih je 5% kršćana. Nakon toga je o. Mariano otišao u Hong Kong gdje je posjetio bosonoge karmelićanke koje su slavile 80 godina osnutka i gdje se susreo sa Svjetovnim redom.

O. Daniel Ehigie bratski je posjetio redovnike u Keniji, zoni koja čini dio provincije Washington. Trenutno ima sedam zajednica u regiji s 18 svečano zavjetovanih redovnika i 27 u formaciji. Logično, prioriteti su razlučivanje zvanja i početna formacija. Glavno mjesto formacije je Nairobi gdje bi bilo zgodno da bude jedna dobra ekipa odgojitelja. Redovnici su veoma posvećeni apostolatu, posebno župnog tipa. O. Daniel ih je zamolio da nastoje da to ne umanjuje bratski i molitveni život. Tangaza University College, u kojem sudjeluje 22 redovničke obitelji, napreduje s aktivnim sudjelovanjem našeg Reda i uskoro će postati sveučilište.

Tijekom boravka u Keniji, o. Daniel je obavio pastoralni pohod bosonogih karmelićanki u Tindinyu na zahtjev koji je biskup uputio o. Generalu. Zajednica ima 10 sestara sa svečanim zavjetima i 4 sestre u formaciji. O. Daniel je ponudio neke naputke o važnim aspektima poput sestrinskog života, formacije i specifično karmelskih vrijednosti. Ispomoći koje je samostan pružio drugim zajednicama u nedavnim vremenima umanjile su mogućnosti zajednice. O. Daniel je također bratski posjetio samostan u Kisii.

Krajem travnja o. Daniel Ehigie je sudjelovao na kapitularnom kongresu madagaskarskog povjerenstva. Ova oblast i dalje ima veliko obilje zvanja što postavlja izazov formaciji i razlučivanju, izbje-

gavajući napast neselektivnog primanja. Povjerenstvo se trudi osnažiti identitet naše karizme među redovnicima. Najčešća apostolska djelatnost je župnog tipa. S druge strane, velik broj laika je povezan s povjerenstvom, a organizirani su na razne načine. Tijekom svog boravka na Madagaskaru, definator je posjetio bosonoge karmelićanke u Antananarivu y Moramangi.

Nakon toga o. Daniel je obavio bratski posjet fratrima u Malawiju koji pripada provinciji Navarra. Trenutno ima 5 zajednica u zemlji s 15 svečano zavjetovanih redovnika, 5 s privremenim zavjetima, 1 novakom i 1 biskupom. Formacija je dobra. Zvanja je malo i bit će nužna prisutnost više redovnika kako bi se održale trenutne aktivnosti. Bilo bi dobro zatražiti suradnju drugih oblasti, prikladno isplanirati budućnost i nastaviti raditi na promociji zvanja uz sve to imajući posebno u vidu prvenstvo karmelskih vrijednosti. U Malawiju, o. Daniel je također bio u Zombu, gdje je posjetio bosonoge karmelićanke i bio bratski dočekan od trenutnog biskupa te dijeceze Mons. Georga Tambale, koji je prije njega bio generalni definator za Afriku. O. Daniel je također bio u Južnoj Africi gdje se nalaze neki redovnici provincije Karnataka-Goa koji obavljaju prvenstveno župni pastoral. Također je posjetio bosonoge karmelićanke u Benoni, Cape Townu i Mafikengu.

O. Łukasz Kansy je bio u Austriji gdje je imao priliku posjetiti fratre te poluprovincije i također 9 od 11 samostana bosonogih karmelićanki u zemlji. Trenutno ima 23 redovnika raspoređena u 3 zajednice. Jedna od glavnih karakteristika je interkulturalnost budući da sestrice potječu iz 8 različitih oblasti. Kapitul koji je održan krajem travnja u Linzu bio je dobro iskustvo dijaloga i razmišljanja o životu i budućnosti oblasti. Sa svoje strane, karmelićanke snažno osjećaju progresivno smanjenje broja redovnica i povećanje srednje životne dobi u samostanima.

Ovaj osvrt na aktivnosti definatora

omogućio nam je široku virtualnu šetnju raznim mjestima svijeta u kojima je prisutan naš Red. Upotunili smo ga s drugim informacijama i komentarima o tijeku i odlukama provincijalnih kapitula sad kad je većina njih završila. Definatorij je pregledao odluke raznih kapitula i dao im je svoj nihil obstat, u nekim slučajevima s konkretnim zapažanjima kako bi odluke kapitula uistinu odgovarale identitetu naše krizme i bile u skladu s riječju i duhom naših konstitucija. Na neki način sad započinje nova etapa sadašnjeg šestogodišta u kojem je jedan od glavnih ciljeva nastaviti i intenzivirati projekt revitalizacije života naše karizme koji je započeo generalni kapitul 2015.

Naredni izvanredni generalni definatorij omogućit će prvi susret novih provincijala međusobno i s generalnom upravom. Bit će to dobra prilika da spojimo bogatstvo i raznolikost Reda i ojačamo osjećaj obitelji te međusobne sloge i suradnje. Na našim okupljanjima ovih dana odredili smo neka pitanja koja se odnose na navedeni susret; kako praktična tako i sadržajna. Kako smo već najavili u našem prijašnjem pismu (ožujak 2017.) i na pozivnici koju su primili sudionici, izvanredni generalni definatorij, prvi ovog šestogodišta, održat će se u Aricciji od 29. kolovoza do 6. rujna. Posvetit će se posebna pažnja zadaći provincijalne uprave preko materijala, izlaganja i dijaloga o različitim aspektima povezanim s ovom važnom službom (kompetencije, odgovornosti, stavovi, izvori, metodologija...). Također će biti predmet dijaloga proces ponovnog čitanja konstitucija, kako bi bili svjesni trenutka u kojem se nalazimo i perspektiva budućnosti. Posebno pitanje o kojem ćemo raspravljati na okupljanju je zemljopisna konfiguracija oblasti i boravak redovnika izvan područja vlastitih provincija.

Definatorij je razmotrio situaciju nekih entiteta Reda koji su na poseban način pod njegovom upravom (Terezijanum, delegacija Izrael i Egipat, itd.). U većini njih je nužna velikodušna raspoloživost

provincijâ, posebno kad se radi o pronalazjenju redovnika koji bi oformili zajednice i preuzeli dužnosti. Definitorij je obnovio imenovanje o. Patrizio Sciadinija delegatom Egipta.

Generalni ekonom je predstavio defintoriju tromjesečno izvješće o ekonomskoj i financijskoj situaciji generalne kuće, fakulteta i zajednicâ Terezijanuma i delegacije Izrael. Također je komentirao nacrt izvješća o ekonomskom stanju Reda koji će predstaviti na izvanrednom defintoriju u rujnu. S druge strane, analizirali smo zajedno s generalnim prokuratorom neke osobne stavke koje su zahtijevale intervenciju defintorija. Također smo analizirali i odobrili projekt nove crkve i samostana u Mińsku, u Bjelorusiji, koji je predstavila varšavska provincija.

Zabrinjava nas situacija naše braće u generalnoj delegaciji Venezueli zbog ozbiljnih političkih, socijalnih i ekonomskih poteškoća u kojima se nalazi ta zemlja. Trenutno, kapitularni kongres koji je bio predviđen za kraj lipnja je odgođen kao i posjet o. generala. Generalni defintorij je odlučio poslati ekonomsku pomoć delegaciji za njeno održavanje i da može pomoći nekima od onih koji traže pomoć u našim samostanima, a koji se nalaze u najhitnijoj potrebi. Pozivamo cijeli Red da bude solidaran s našom braćom u ovom trenutku neizvjesnosti; koji to žele mogu poslati svoje donacije preko generalnog ekonoma. Nastavimo moliti Gospodina s pouzdanjem za karmelićane u Venezueli i za sve stanovnike te zemlje te ohrabrimo našu braću da nastave pratiti vjerom, pravdom i istinom one koji su im povjereni.

Prije završetka, sjetimo se našeg brata Mons. Andersa Arborelius, biskupa Štokholma (Švedska), koji će na konzistoriju koji će se održati 28. lipnja postati kardinal zajedno s drugom četvoricom biskupa, prema nedavnoj objavi pape Franje. On je prvi švedski biskup od vremena reforme i bit će prvi kardinal Reda nakon Talijana Anastasia Ballestrera, koji je bio

general Reda od 1955. do 1967. godine i kardinal od 1979. do 1998. godine.

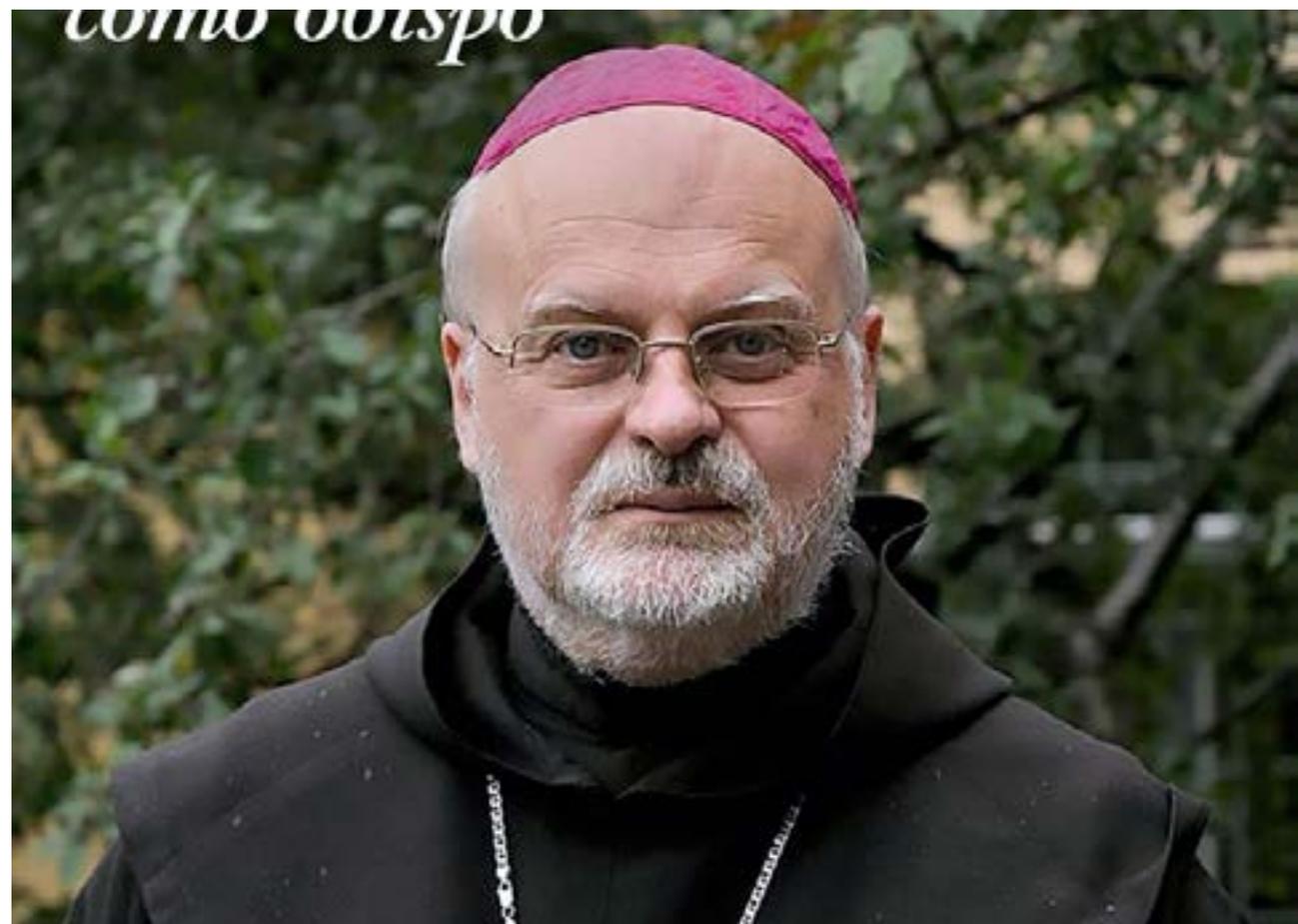
Želimo prenijeti poseban pozdrav svim članovima Svjetovnog reda, prisjećajući se pisma koje im je o. General poslao prije nekoliko dana s razmišljanjima i usmjerenjima o njihovom sudjelovanju kao karmelskih laika u evangelizaciji. U spomenutom pismu General poziva Svjetovni red – i cijeli Red – da prigrli poziv Crkve na sudjelovanje u „misiji evangelizacije, da budemo Crkva koja izlazi na periferije, obilježena radošću Evanđelja“ (br. 1).

Započeli smo susret defintorija dan nakon Duhova i završavamo ga na uočnicu Presvetog Trojstva, koje je, kako kaže sv. Ivan od Križa, „najveći svetac na nebu“. Ocu, Sinu i Duhu Svetomu preporučujemo život i projekte Reda, kako bi znali biti potpuno raspoloživi Njegovoj volji, rastući uvijek u zajedništvu ljubavi i slici Trojstvenog Boga. +

P. Saverio Cannistrà, General
P. Agustí Borrell
P. Łukasz Kansy
P. Johannes Gorantla
P. Daniel Chowning
P. Francisco Javier Mena
P. Mariano Agruda III
P. Daniel Ehigie

NOVI KARDINAL KARMELIĆANIN

Dana 21. svibnja 2017., u poruci nakon molitve Regina coeli na Trgu sv. Petra, papa Franjo je najavio održavanje Konzistorija 28. lipnja na kojemu je bilo kreirano pet novih kardinala, među kojima je bio i mons. Lars Anders Arborelius, OCD, koji je od 1998. biskup Štokholma.

Mons. Arborelius rođen je u mjestu Sorengo u Švicarskoj 24. rujna 1949. u luteranskoj obitelji koja nije prakticirala luteranstvo. Kada su se njegovi roditelji razveli, s majkom odlazi u Lund, u Švedsku te postaje njen državljanin.

Kad se u 20. godini života obratio i postao katolik, spisi sv. Terezije od Djeteta Isusa su ga potaknuli da se pridruži Kar-

melskom Redu. Stupio je u Flandrijsku provinciju. Studirao je u Brugesu (Belgija) i na Terezijanumu u Rimu. Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je biskupom Štokholma 1998., a iste je godine i posvećen za biskupa.

Od 29. lipnja 2017., kada ga je papa kreirao kardinalom, postao je blizak savjetnik pape Franje koji će mu pomagati u njegovoj službi biskupa Rima i pastira cjelokupne Crkve te će služiti Crkvi kao radosni vjesnik Evanđelja, kako je papa Franjo podsjetio u svojoj poruci.

Čestitamo našem subratu, novom kardinalu jedne, svete katoličke i apostolske Crkve. Ad multos annos.

IZ SREDIŠNJIJE PROVINCIJE

ZAPISNIK XI. SJEDNICE PROVINCIJALNOG SAVJETA

Zagreb – Remete, 1. svibnja 2017. u 9.00h.

Nazočni: o. Srećko Rimac, o. Zvonko Marić, o. Vinko Mamić, o. Bernardin Vismeg, i o. Dario Tokić (putem skypea). Zapisničar: br. Alen Mažić.

- Pročitan je i usvojen zapisnik X. sjednice Provincijalnog savjeta.

- Otvorene su pristigle koverta za savjetodavno glasovanje za provincijala i konstatirani su rezultati.

- Savjetnici su pregledali i usvojili provincijalovo izvješće o životu i ekonomskom stanju Provincije u proteklom trogodištu kojega će provincijal predstaviti na provincijalnom Kapitolu.

- Utvrđena je molitva za Provincijalni Kapitul.

- Usvojen je program i dnevni red Kapitula.

- Provincijalni savjet je usvojio prijedlog predstojnika studija TPŽ-a o. Jure Zečevića u pogledu izmjene članka Pravilnika TPŽ-a br. 14. i br. 17. i odobrio je Pravilnik TPŽ-a s uvrštenim izmjenama.+

PRIOPĆENJE S PROVINCIJALNOG KAPITULA

Na duhovski ponedjeljak, 5. lipnja 2017., u Karmelu sv. Ilije na Buškom jezeru započeo je kapitul Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa. Prvoga dana braća okupljena na kapitolu ponovno su izabrala dosadašnjeg provincijala, o. Srećka Rimca, za provincijala u idućem trogodištu. Za našeg ponovno izabranog provincijala molimo vodstvo Duha Svetoga, zagovor i zaštitu Blažene Djevice Marije, Majke i Kraljice Karmela, i njezinog zaručnika sv. Josipa, zaštnika naše provincije, te vaše molitve.

Drugog dana provincijalnog kapitula izabrani su članovi provincijalnog savjeta. Za prvog savjetnika izabran je o. Petar Janjić, za drugog o. Zvonko Martić, za trećeg o. Vinko Mamić, a za četvrtog o. Jure Zečević. Birani su i priori pojedinih zajednica. Prior samostana u Somboru postao je o. Bernardin Vismeg, samostana u Remetama o. Stjepan Vidak, splitskog samostana o. Zlatko Pletikosić, krčkog o. Dominik Magdalenić, samostana na Buškom jezeru o. Zvonko Martić, samostana u Sofiji o. Joan Hadžiev, samostana u Grazu o. Petar Janjić, dok je prior naše zajednice u Rimu ostao o. Dario Tokić. Za provincijalovog pratitelja (sociusa) na sljedećem generalnom kapitolu izabran je o. Dario Tokić, dok je njegov zamjenik o. Franjo Podgorelec. Neka dragi Bog blagoslovi i vodi svu braću izabranu na poglavarske službe. +

ZAPISNIK I. SJEDNICE PROVINCIJALNOG SAVJETA I OBAVIJESTI O NEKIM DOGAĐANJIMA U HKP-I SV. O. JOSIPA

Prva redovita sjednica provincijalnog savjeta u novom sastavu održana je 9. lipnja 2017., po završetku X. redovitog provincijalnog kapitula u karmelu sv. Ilije na Buškom jezeru.

1.) Na toj sjednici imenovani su obnašatelji sljedećih službi na toj sjednici:
Magistar novaka: o. Petar Janjić
Magistar bogoslova: o. Franjo Podgorelec
Pomoćnik magistra bogoslova: o. Danijel Čolo
Zamjenik priora samostan Sombor: o. Zlatko Žuvela
Zamjenik priora samostan Remete: o. Danijel Čolo
Zamjenik priora samostan Split: o. Anto Knežević
Zamjenik priora samostan Krk: o. Ivan Podgorelec
Zamjenik priora samostan Buško jezero: o. Đani Kordić
Zamjenik priora samostan Graz: o. Stipe Tomić
Zamjenik priora samostan Rim: o. Ervin Ukušić

Ravnatelj dječjačkog sjemeništa: o. Danijel Čolo
Ekonom provincije: br. Josip Alaga
Prefekt studija: o. Franjo Podgorelec
Promicatelj misija: o. Zvonko Martić
Ravnatelj i upravitelj glasila: o. Srećko Rimac
Tajnik provincije: br. Alen Mažić
Predstavnik uredništva KiZ-a : o. Jure Zečević
Članovi odgojne ekipe: o. Stjepan Vidak, o. Franjo Podgorelec, o. Danijel Čolo, o. Vinko Mamić, o. Jure Zečević

2.) Određen je datum sjednica provincijalnog savjeta do kraja tekuće godine 2017.:

- 23. rujana 2017. Remete u 09:30.

- 9. prosinac 2017. Krk u 10:30. Isti dan (susret s Priorima i ekonomima u 15:00)+

Provincijalni kapitul Hrvatske karmelske provincije svetog oca Josipa, koji je zasjedao u Karmelu sv. Ilije na Buškom jezeru (BiH) od 5. do 9. lipnja 2017., izabrao je novu provincijalnu upravu i poglavare pojedinih zajednica, i to kako slijedi:

Provincijal: o. Srećko Rimac
Prvi savjetnik: o. Petar Janjić
Drugi savjetnik: o. Zvonko Martić
Treći savjetnik: o. Vinko Mamić
Četvrti savjetnik: o. Jure Zečević
Prior u Somboru: o. Bernardin Vismeg
Prior u Remetama: o. Stjepan Vidak
Prior u Splitu: o. Zlatko Pletikosić
Prior u Krku: o. Dominik Magdalenić
Prior na Buškom jezeru: o. Zvonko Martić
Prior u Sofiji: o. Joan Hadžiev
Prior u Grazu: o. Petar Janjić
Prior u Rimu: o. Dario Tokić
Također su izabrani kao socius o. Dario Tokić, a kao njegov zamjenik: o. Franjo Podgorelec.

Remete, 31. srpnja 2017.

Osim braće koja su dobila promjenu konventualnosti izborima na provincijalnom Kapitulju, i neka druga braća su ju dobila ili će je dobiti.

- Naš o. General dodijelio je konventualnost u Generalnoj kući našem br. Miroslavu Mariji Pejiću. Konventualnost mu je započela 10. srpnja 2017.

- Dogovorom provincijala HKP i Mađarske poluprovincije, te potvrdom o. Generala, o. Endre Nagy počevši od 10. 06. 2017. biti će, kao član HKP, na 6 godina u službi Mađarske poluprovincije.

- O. Vedran Pavlič će od ove jeseni biti konventualan u našoj zajednici u Grazu, te će upisati poslijediplomski studij u Grazu.

- o. Jakov Mamić je imenovan provincijalovim delegatom za klauzurne sestre karmelićanke

- Sestre karmelićanke iz Breznice Đakovačke i iz Marije Bistrice izabrale su za svoga redovitog ispovjednika o. Ivana Podgoreleca. O. Ivan Podgorelec prihvatio je ovu službu u obadva Karmela.+

O. Srećko Rimac, OCD, provincijal

STATUT HRVATSKE KARMELSKE PROVINCIJE SVETOG OCA JOSIPA 2017.

1. Statut Hrvatske karmelske provincije svetog oca Josipa (Statut) je zbirka pismenih odredaba, smjernica i preporuka s obzirom na konkretna pitanja značajna za život i rad u Provinciji, kao i o pitanjima o kojima se Ustanova (U) i Odredbe za primjenu Ustanova

(OPU) ne izjašnjavaju ili izričito ostavljaju slobodu odabira rješenja.

2. a) Na Provincijalni kapitul spada donijeti Statut, odobriti ga, mijenjati ga u cijelosti ili u pojedinim dijelovima, kao i dokinuti ga, uvijek sa dvotrećinskom većinom.

b) Svaki susljedni Provincijalni kapitul dužan je izjasniti se u pogledu Statuta.

c) Statut se nakon Provincijalnog kapitula uvijek iznova ima objaviti u službenom glasilu Provincije, i to s naznakom godine u kojoj je ponovno odobren ili preinačen (npr. Statut 2002).

3. Statut ima autoritet Provincijalnog kapitula.

4. Za tumačenje Statuta nadležan je Provincijalni savjet.

I. DIO: ŽIVOT BRAĆE

Proučavanje našeg zakonodavstva

5. a) Na kapitulju pojedinih zajednica, koji se treba održati barem jednom mjesečno (OPU 37), neka se na početku prouči ili pročita koja točka iz Pravila, Ustanova, Odredbi za primjenu Ustanova ili iz Statuta provincije.

b) Neka kapitul svake zajednice odredi način na koji će izvršiti obvezu da se "Ustanove i Odredbe za primjenu Ustanova, zajedno s Pravilom, barem jednom godišnje zajednički pročitaju" (v. OPU Pogovor).

Obveze izvan zajednice

6. Pri preuzimanju obveza izvan zajednice neophodno je da ih pojedini redovnik uskladi s obvezama zajednice u dogovoru s nadležnim poglavarom.

Bratska duhovna pripomoć karmelskoj obitelji (U 103)

7. Sva braća neka budu raspoloživa za bratsku duhovnu pripomoć sestrama klauzurnim karmelićankama,

osobito u pogledu redovitog i izvanrednog ispovijedanja, duhovnih vježbi i obnova, predavanja, te duhovnog praćenja i savjetovanja.

8. Primjerenu duhovnu skrb zajednice će voditi i o Svjetovnom redu, karmelskoj bratovštini i ostalim članovima šire karmelske obitelji.

Bratska suradnja u inicijativama s laicima (Kapitul 2017.)

9. Izravnim dogovorom odgovorne braće neka se pripremaju inicijative koje uključuju naše različite zajednice i laike povezane s karmelskom obitelji.

Putovanja (v. OPU 43; Uputa 35c)

10. Za putovanja u europske zemlje dovoljna je dozvola vlastitog priora. Za ona izvan Europe potrebna je i provincijalova dozvola.

Konkretni oblici siromaštva (v. OPU 1; Uputa 35a)

11. U okolnostima oskudice, poratnog stanja i ekonomske krize, neka zajednice, zbog različitosti mjesnih prilika, u svojim okolnostima odrede za sebe konkretne oblike odricanja i svjedočenja evanđeoskog siromaštva, osobito u jakim liturgijskim vremenima.

12. Konkretni oblik siromaštva jest i skromnost u svezi godišnjeg odmora.

a) Redoviti godišnji odmor je vrijeme u trajanju od 21 dana. To uključuje i vrijeme potrebno za putovanje, osim ako se s poglavarom ne dogovori drugačije.

b) Za izlazak u susret izvanrednim potrebama za odmor pojedinih redovnika nadležan je njihov prior, koji će o tome izvijestiti provincijala.

c) Mjesto i vrijeme godišnjeg odmora bira sam redovnik u dogovoru sa svojim priorom. Preporuča se ipak da redovnici svoje godišnje odmoro provode u kućama naše Provincije. U tom slučaju redovnik-svećenik služi svete mise na kućne nakane, a ako je

riječ o redovniku-bratu pitanje doprinosa za troškove njegovog odmora dogovara se s nadležnim priorom.

d) Za osobne troškove svečanozavjetovani redovnici primaju novčani iznos do 15 eura po danu redovitog godišnjeg odmora.

e) Za načine odmora i putne troškove neka se dogovori s priorom.

f) Za članove provincije koji nemaju svečane zavjete, novčani iznos i trajanje godišnjeg odmora u provincijalovoj su nadležnosti, uz savjetovanje s magistrom.

g) Prije polaska na odmor prioru treba ostaviti adresu i broj telefona na koji je moguće, u slučaju hitne potrebe, dobiti redovnika ili mu ostaviti poruku.

13. O iznosima do pet tisuća (5000) eura Provincijal može odlučivati samostalno, a o iznosima iznad toga samo s Provincijalnim savjetom.

Nošenje habita (v. OPU 41; Uputa 35b)

14. a) Neka se poštuje habit kao znak karmelske posvećenosti i neka se po mogućnosti nosi u kući i na zajedničkim činima, kao i na sastancima klera i redovnika.

b) Bijeli plašt neka se nosi u svečanijim liturgijskim slavljinama Reda i Crkve.

c) Novaci nose habit Reda od dana Oblačenja (v. OPU 82; Uputa 35e).

Molitve za pokojne (v. OPU 45; Uputa 35d)

15. a) Uz već propisanu jednu svetu misu mjesečno za naše pokojnike, kao i časoslov, neka se za svakog pokojnog člana naše Provincije od dolaska karmelićana u Sombor slavi misa za dušnica u svim zajednicama u Provinciji uz godišnjicu njegove smrti, i ime spomene u Večernjim pohvalama. Neka se ta imena unesu u direktorij svake zajednice.

b) Neka se čita životopis iz Nekrologija o godišnjici smrti. (Kapitul 2017.)

c) Također za svakog pojedinog roditelja naših redovnika neka se u zajednici u kojoj dotični redovnik živi prikaže sveta misa na vijest o smrti i, kasnije, na godišnjice.

d) Neka svaki redovnik dostavi svom prioru popis s datumom smrti svojih roditelja.

e) Svaki redovnik je dužan dostaviti provincijalu i priorima ispunjen obiteljski osobnik prema predviđenom obrascu, radi potrebnih informacija i uspostave kontakata u slučaju smrti.

Promicatelji zvanja, misija i izdanja (Kapitul 2008)

16. Neka u svakoj zajednici budu osobe zadužene (a) za promicanje zvanja, (b) za promicanje misija i (c) za promicanje karmelskih izdanja.

Molitve prigodom obroka (Kapitul 2008)

17. Način molitve pri obrocima svaka zajednica uređuje prema vlastitim prilikama, ali poslije večernjeg jela u svim zajednicama neka bude nakana za dobročinitelje i za one koji se preporučuju u naše molitve.

II. DIO: ČLANOVI

Polaganje i obnova privremenih zavjeta (v. U 120; Upute 35h)

18. Novaci neka polažu privremene zavjete na godinu dana. Privremenozavjetovani nek ih obnavljaju svake godine do svećanih zavjeta.

Duhovna formacija braće redovnika (Kapitul 2017.)

19. Radi kvalitetnije duhovne formacije braće redovnika s privremenim zavjetima, neka im se omogući u po-

četnoj formaciji pohađanje parcijalno ili cjelovite nastave bilo na Sustavnom studiju duhovnosti, bilo na Teologiji posvećenog života.

Učenje stranih jezika (v. OPU 119)

20. Neka se braći u formaciji i znanstveno-pastoralnom usavršavanju u okviru mogućnosti pruži prilika da uče neki strani jezik u inozemstvu ili tuzemstvu, imajući pritom u vidu i potrebe Provincije.

Lektorat i akolitat

21. a) Redovnicima koji se pripremaju za svećeništvo služba lektorata će se podijeljivati na drugoj godini studija, a služba akolitata na trećoj, nakon priprema u kojima će se jasno istaknuti povijest i narav svake pojedine od ovih službi.

b) Braća ne-klerici službe lektorata i akolitata primit će u dogovoru s provincijalom, na prijedlog nadležnog autoriteta.

Klerička ispomoć u drugim zajednicama

22. Braća u formaciji neka dogovorno s provincijalom u zgodno vrijeme budu raspoređena po zajednicama naše Provincije radi ispomoći i njihova boljeg upoznavanja.

Aktivan glas braće klerika (v. OPU 108; Uputa 35f)

23. Iako s već položenim svećanim zavjetima, subraća koja se pripremaju za svećeništvo nemaju aktivan glas u glasovanjima koja se tiču studenata i njihova pristupa zavjetovanju.

Đakonat

24. a) "Samo nakon svećanih zavjeta može provincijal, uz pristanak odgojne zajednice, braću pripustiti da-

konatu i svećeništvu, nakon što su u potpunosti svršili studij što ga je Crkva propisala" (OPU 132), prema tumačenju mjesne Crkve.

b) Vrijeme obavljanja đakonske službe prije prezbiterskog ređenja neka u pravilu ne bude manje od šest mjeseci (v. OPU 127).

Poslijediplomski studij, cjeloživotna izobrazba i trajna formacija

25. a) Provincija će promicati cjeloživotnu izobrazbu u skladu s potrebama osoba i zajednica.

b) Glavni kriteriji za odabir kandidata za poslijediplomski studij su intelektualna, duhovna i psihološka zrelost.

c) Kandidate za poslijediplomski studij određuje Provincijalni savjet, na prijedlog Prefekta studija.

d) Profil i narav studija, vrijeme njegova trajanja i ciljanu akademsku razinu određuje Provincijalni savjet uzimajući u obzir potrebe apostolata provincije.

Godišnji susret braće laika

26. Svake će se godine održati susret braće laika na razini Provincije.

Trajna zaduženja izvan zajednice i stalna primanja

27. a) Redovnik sa zakonito odobrenim trajnim zaduženjima izvan zajednice neka uživa molitvenu potporu i razumijevanje za svoj posao od strane subraće, a on sam neka nastoji po mogućnosti svojih zaduženja sudjelovati u životu zajednice.

b) Za rad redovnika uz koje je vezan ugovor o radu potreban je 'nihil obstat' nadležnih poglavara, koji vrijedi dok nadležni poglavari ne odluče drugačije, konzultirajući dotičnog redovnika.

c) Stalna primanja, plaće i mirovine sve zaposlene i umirovljene braće, neka budu u skladu sa zakonom

uplaćivane na njihove račune u korist zajednice u kojoj su konventualni. Zaposlena i umirovljena braća sve svoje novčane potrebe neka podmiruju posredstvom priora i ekonoma, jednako kao i ostali članovi zajednice. O opravdanosti iznimki odlučuje Provincijalni savjet.

Zdravstveno osiguranje

28. a) Svečanozavjetovani članovi neka budu zdravstveno osigurani, a teret uplaćivanja doprinosa neka snosi zajednica u kojoj je dotični redovnik konventualan.

b) Za članove provincije u formaciji, ako ne mogu biti zdravstveno osigurani kroz studij ili s drugih osnova, Provincija će snositi osiguranje.

c) U posebnim slučajevima Provincijalni savjet će providjeti uplaćivanje zdravstvenog osiguranja.

III. DIO: UPRAVA

Naziv, titular, žig i memorandum samostana (Kapitul 2005)

29. a) Zajednički službeni naziv za sve samostane naše provincije je „Karmelski samostan“.

b) Neka se u žigu samostana istakne i njegov titular, kao i mjesto, te imamo:

- Karmelski samostan Gospe Karmelske i sv. Stjepana kralja – Sombor.
- Karmelski samostan Majke Božje Remetske – Zagreb.
- Karmelski samostan Gospe od Karmela – Split.
- Karmelski samostan Gospe Karmelske – Krk.
- Samostan – duhovni centar "Karmel sv. Ilije."
- Karmelski samostan sv. Josipa – Sofija.
- Karmelski samostan Marije Snježne – Graz.
- Karmelski samostan sv. Terezije od Djeteta Isusa u Panfilu -Rim.

c) Za Samostan – duhovni centar

„Karmel sv. Ilije“ ostaje taj naziv zato što je pod tim imenom već registriran pri državi BiH.

d) U memorandumu neka naziv i titular budu napisani na hrvatskom i latinskom, a ovisno o mjesnim prilikama i na jeziku relevantnom za to mjesto.

e) Otisak žiga i memorandum treba dostaviti na pohranu u provincijalni arhiv.

Članovi Provincijalnog kapitula (v. U 194; OPU 208; Uputa 35k)

30. a) Na Provincijalnom kapitolu sudjeluju snagom službe provincijal i savjetnici, kako novoizabrani tako i oni kojima dužnost istječe.

b) Priori svih zajednica također sudjeluju na Provincijalnom kapitolu.

c) Na Provincijalnom kapitolu sudjeluju i delegati izabrani od svih članova Provincije s aktivnim pravom glasa. Broj biranih delegata za slijedeći Provincijalni kapitul je trinaest. Biranje se vrši zaokruživanjem broja ispred imena kandidata. Delegati trebaju biti izabrani i njihova imena obznanjena u Provinciji barem tri mjeseca prije zakanog održavanja Kapitula.

d) Ukoliko između trinaest izabranih delegata za kapitul ne bude časnoga brata, časni brat s najviše glasova ide na Kapitul umjesto svećenika koji je na 13. mjestu.

Izveštaj o životu i ekonomskom stanju Provincije

31. Izvešće zajednica, koje se Provincijalu dostavlja za njegov Izveštaj o životu i ekonomskom stanju Provincije, prethodno treba usvojiti na kapitolu dotične zajednice. Pojedinačna izvješća treba dostaviti na Provincijalat najkasnije mjesec dana prije posljednje sjednice Provincijalnog savjeta.

32. Izveštaj o životu i ekonomskom stanju Provincije treba uključivati i prikaz stanja u pojedinim

zajednicama.

33. Nakon usvajanja od strane Provincijalnog savjeta, Provincijalov objedinjeni izvještaj dostavit će se svim članovima Provincijalnog kapitula.

Izbor provincijala (U 197; OPU 213-215; Uputa 35m)

34. a) Provincijala bira Provincijalni kapitul.

b) Prethodno savjetovanje u svezi izbora provincijala neka se obavi na slijedeći način. Sva svečano zavjetovana braća, na prikladno priređenim listićima s popisom kandidata za provincijala, ističu tri vlastita kandidata dajući svakom, po redu vlastite preferencije, jedan, dva ili tri boda. Glasачke listiće u njihovim zapečaćenim omotnicama treba dostaviti na Provincijalat najkasnije mjesec dana pred početak Kapitula. Provincijalni savjet će na svojoj posljednjoj sjednici u starom sazivu, na kojoj potvrđuje provincijalovo izvješće i donosi Dnevni red Kapitula, otvoriti omotnice, prebrojiti bodove i obznaniti rezultate.

Sabor Provincije

35. a) Sabor provincije održava se jednom godišnje, osim u godini Provincijalnog kapitula.

b) Ukoliko to trećina od ukupnog broja svečanozavjetovane subraće pismeno zatraži od provincijala, provincijal je dužan što prije sazvati Sabor provincije u najkraćem vremenu, jednako kao i na traženje apsolutne većine u Provincijalnom savjetu.

c) U radu Sabora provincije sudjeluju članovi Provincijalnog savjeta, priori pojedinih zajednica, odgojitelji na svim razinama formacije, te određeni broj redovnika iz naših zajednica.

d) Sa Saborom provincije može se povezati i Dan trajne izobrazbe, kao i Prošireni savjet provincije.

Pokrajinski vikarijat (v. OPU 158;

Uputa 35i)

36. Nemamo potrebe za uspostavljanjem pokrajinskog vikarijata.

Dječačko sjemenište (v. OPU 118; Uputa 35g)

37. Provincijalno dječačko sjemenište se pravno ne ukida. Ukoliko ima kandidata, ono i stvarno postoji.

Doprinos Provinciji (v. OPU 258; Uputa 35p)

38. Zbog potrebne solidarnosti, zajednice se obvezuju na postotni doprinos od 3% bruto prihoda. Provincijalni savjet može promijeniti postotak prema vlastitoj procjeni.

Financiranje skupova

39. a) Provincijalni kapitul, duhovne vježbe i drugi susreti redovnika na provincijskoj razini u redovitim slučajevima trebaju se održavati u našim samostanima. U tim slučajevima trošak boravka podmiruje se misnim nakana prisutnih svećenika. Svaka zajednica za svoje članove snosi troškove putovanja.

b) Putne troškove predavača za razne provincijalne odgojne ustanove snosit će Provincija.

Automobili

40. a) Svi automobili kojima raspoložu naši redovnici, vlasništvo su ustanove (provincije, samostana i dr.) ako i glase na pojedince, te ustanova određuje kako će se oni upotrebljavati.

b) Zajednice mogu nabaviti motorno vozilo uz prethodnu suglasnost Provincijalnog savjeta.

Suvremena sredstva komuniciranja

41. (a) Nabavku i upotrebu računala, Interneta, mobitela i sličnih su-

vremenih sredstava priopćavanja, odbrava prior.

(b) Svaki redovnik je osobno moralno i krivično odgovoran za eventualnu zlorabu spomenutih sredstava.

(c) Redovnici u formaciji mogu imati pristup suvremenim sredstvima priopćavanja uz suglasnost magistra koji će se posavjetovati s priorom.

Viši poglavari u slavlju zajednice

42. U zajednici u kojoj se nalaze na Božić, Vazmeno trodnevlje, titulara crkve, Karmelsku Gospu, svetkovine sv. Terezije od Isusa i sv. Ivana od Križa, te na provincijskim skupovima, viši poglavari (usp. U 165) predvode zajedničke čine u euharistiji, liturgiji časova i u blagovaonici. +

U „Karmelu sv. Ilije“, Buško jezero, 8. lipnja 2017.

PRILOZI

POSLJEDNJI ISPRAĆAJ ANTUNA ALAGE

U utorak 28. ožujka, na Velikom katoličkom groblju u Somboru oprostili smo se od pokojnog Antuna Alage, oca našeg brata Josipa. Obred pokopa slavio je remetski prior o. Zlatko Pletikosić, a svetu misu zadušnicu u Crkvi sv. Križa naš otac provincijal Srećko Rimac.

Pokojni Antun Alaga rođen je 1938. godine. Životni vijek proživio je u Somboru. S pokojnom suprugom Marijom imao je dva sina, Zoltana (br. Josip) i Roberta. Cijeloga života radio je kao urar i pomagao u karmelićanskoj crkvi u Somboru. Gospodin ga je pozvao sebi u nedjelju, 26. ožujka 2017. godine.

Zahvalni smo pokojnom Antunu za svu pomoć koju nam je pružio. Oni koji su ga poznavali pamte ga kao toplu i vedru osobu, uvijek sa smiješkom na licu. Neka mu Gospodin bude nagrada.+

POSLJEDNJI ISPRAĆAJ PÉTERA VISZMEGA

U petak, 7. travnja 2017. godine u 13 sati, na mjesnom katoličkom groblju u Bascsszentgörgy (Đuriću), u Mađarskoj, vratili smo zemlji tijelo pokojnog Petera

Viszmege, oca našega o. Bernardina.

Pokojni Peter svoju je dušu predao Gospodinu u 92. godini života. Uz užu obitelj, rodbinu i prijatelje, na sprovodu su bila prisutna i braća karmelićani, iz različitih kuća naše Provincije. Sprovodne obrede predvodio je mjesni župnik, a misu zadušnicu u župnoj crkvi Kraljice svete krunice, poslije sprovoda, predslavio je pokojnikov sin, o. Bernardin, uz koncelebraciju šestorice svećenika.

Neka uskrslu Krist, slavodobitnik nad smrću, pokojnoga Petera učini dionikom vječnoga Vazma u Nebu, a svima ožalošćenima zbog neizbježne smrti, neka učvrsti nadu da se onima koji u Njega vjeruju, smrću život mijenja, a ne oduzima.+

KONCERT HRVATSKOG BASA U RIMU

Mladi bas iz Hrvatske, Filip Sever, održao je solistički koncert u Rimu 28. travnja u crkvi sv. Terezije od Djeteta Isusa u Panfilu, koja je od jeseni 2015. pod upravom naše Provincije.

Na koncertu, kojemu je nazočio i zamjenik veleposlanika Republike Hrvatske u Italiji gosp. Ilija Želalić, izvedene su četiri basovske arije iz "Muke po Mateju" J. S. Bacha, uz uvodni solo na orguljama Bachovog preludija "Herzlich tut mir ver-

langen" u izvedbi Ive Mrvelja. U ozračju sabranosti i glazbene meditacije, Sever je svojom interpretacijom uspio uprisutniti Bachov duh, koji je i nakon dva i pol stoljeća još uvijek kadar potaknuti duboke vjerske osjećaje. U prvoj ariji vjernik razmatra Isusovo prihvaćanje muke u Getsemaniju, u drugoj Judino pokajanje nakon izdaje, u trećoj ulogu Šimuna Cirenca u nošenju Isusova križa, a u četvrtoj aktualizacijsku vrijednost geste Josipa iz Arimateje koji je Isusa sahranio u svoj grob. Po završetku programa i na ponovljeni zahtjev publike, Sever je zaključio večer svjetlijim tonovima poznate Schubertove "Ave Maria".

Koncert je održan kao drugi u nizu od sedam koncerata u vazmenom vremenu, pripremljenih u čast Maloj Tereziji na spomen 130. obljetnice njenog hodočašća u Rim, kada se kao četrnaestogodišnja djevojčica obratila samom Svetom Ocu, Lavu XIII., s molbom da joj dopusti raniji ulazak u karmelski samostan. Crkva u kojoj je održan koncert čuva veo koji je Mala Terezija tom prigodom nosila na glavi, i jedina je u cijelom gradu Rimu koja je posvećena toj svetišti.

Sljedeći po redu je solo koncert na orguljama Ive Mrvelja, u nedjelju 30. travnja, u istoj crkvi u 20 sati. Na programu su djela J. S. Bacha, A. P. F. Boelya i A. Guilmana.

SVEĆENIČKO REĐENJE OCA VEDRANA

U subotu, 17. lipnja, u zagrebačkoj je katedrali nadbiskup Bozanić zaredio šesnaest novih svećenika. Među njima je bio i naš otac Vedran od Isusovih Rana i Bezgrešnog srca Marijinog (Pavlič).

Karmelska zajednica raduje se i za-

hvaljuje Gospodinu na ovom daru. Ovo je bio, kako je nadbiskup naglasio u svojoj homiliji, dan koji su čekali sam Gospodin Isus Krist, Crkva i sami ređenici. Nadbiskup je također poručio ređenima da traže "Isusovu, a ne svoju slavu. To je put ispunjenja vašega poslanja i spasenja svijeta. To je put kojim je prošao naš blaženik, kardinal Alojzije Stepinac, koji danas svijetli nama i svakolikoj Crkvi. Njemu i njegovu moćnom zagovoru preporučite sebe i službu što vam je danas Crkva povjerava. Neka vam On bude uvijek orijentir u svećeničkom životu. Presveta Bogorodica Marija je na divan način slava svećenika. Na njezinom se licu odražava ljepota njezina Sina koji svakog dana, po Euharistiji i po rukama svećenika, dolazi ususret svome narodu."

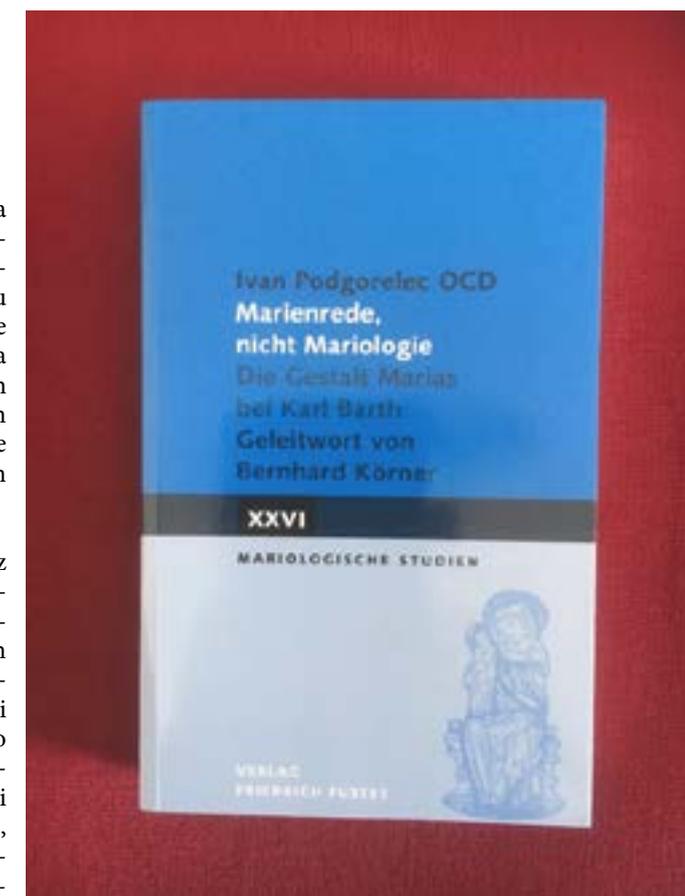
Ocu Vedranu čestitamo te ga preporučamo u vaše molitve!+

OBJAVLJENA KNJIGA O. IVANA PODGORELCA

Sredinom ožujka ove godine izašla je knjiga o. Ivana Podgorelca Marienrede, nicht Mariologie. Die Gestalt Marias bei Karl Barth. Objavljena je u nizu "Mariologische Studien" izdavačke kuće Friedrich Pustet iz Regensburga. Knjiga je malo prerađena i za tisak pripremljen doktorski rad "Die Gestalt Mariens in Barths Marienrede. Stellung, Aufgabe und Bedeutung Mariens im Heilsplan Gottes bei Karl Barth".

Na 447 stranica o. Ivan donosi prikaz i raščlambu svega što Karl Barth (1886.-1968.), jedan od najvećih teologa prošlog stoljeća, u svom obimnom pisanom stvaralaštvu govori o Mariji i mariologiji. Sadržaj knjige raspoređen je u četiri dijela. U prva dva dijela o. Ivan je sabrao Barthov govor o Blaženoj Djevici Mariji iz njegovih propovijedi, novinskih i drugih članaka, akademskih predavanja, razgovora, pisama, kao i njegovog glavnog djela Kirchliche Dogmatik (Crkvena dogmatika). Treći dio prikazuje dosadašnje istraživanje Barthovog govora o Mariji i mariologiji kod jednog pravoslavnog i više protestantskih i katoličkih autora. Četvrti dio knjige je raščlamba i teološko vrednovanje.

Karl Barth govori o Presvetoj Bogorodici prije svega jer nauk o utjelovljenju Mariju najtješnje uključuje. On odlučno zastupa i brani Isusovo djevičansko rođenje (Jungfrauengeburt) u vrijeme kada su gotovo svi protestantski teolozi smatrali da se tu radi o legendi. Ipak, Barth ne isповijeda vjersku istinu o Marijinom trajnom djevičanstvu u smislu katoličke dogme da je Marija djeвица prije poroda, u porodu i nakon poroda. Isusovo djevičansko rođenje od Marije i Marijino bogomajčinstvo za Bartha su kristološke istine, koje ne bi trebalo ma-

riološki vrednovati. Ovdje se već nazire Barthovo neprihvatanje katoličkog učenja o Presvetoj Bogorodici, koje se dalje nastavlja u kritiziranju Marijinog bezgrešnog začeća i uznesenja na nebo te drugih marioloških pitanja. Ipak, unatoč oštroj kritici mariologije, koja proizlazi iz njegovog trajnog sučeljavanja s katoličkom teologijom, Karl Barth kao reformirani teolog dolazi do spoznaje da bi evangelički kršćani trebali iznova iz korijena promisliti značenje Blažene Djevice Marije i govor o njoj. Ne daje li Karl Barth na taj način pažnje vrijedan poticaj za približavanje u ekumenskom razgovoru između protestanata i katoličke Crkve u odnosu na pitanje o Mariji, koje je on smatrao najtežim?

Ivan Podgorelec, OCD, Dr. theol., ro-

đen je 1963. u Lapšini (Župa sv. Martin na Muri). Karmelićanin je od 1985. Po završetku studij teologije u Zagrebu zaređen je za svećenika 1991. godine. Doktorirao je u Grazu 2014. Trenutno živi i djeluje u Duhovnom centru Majke Božje Karmelske na otoku Krku.

Knjigu o. Ivana moguće je naručiti izravno od izdavača (Friedrich Pustet Verlag, Regensburg) ili u internetskoj knjižari Amazon.+

GODIŠNJE HODOČAŠĆE ČLANOVA AUSTRIJSKOG KARMELSKOG SVJETOVNOG REDA

U subotu 17. lipnja 2017. održan je nacionalni susret i zajedničko godišnje hodočašće (Sternwallfahrt) članova OCDS-a Austrije u Stift Reinu i našem samostanu u Grazu. Na susretu su sudjelovali i prior gračke zajednice o. Petar i novak br. Jakov sa svojim roditeljima koji su tada bili u posjeti zajednici.

Susret je započeo u 10 sati svetom misom u opatiji Stift Rein, najstarijoj cistercijskoj opatiji u kojoj redovnici u kontinuitetu žive od njezina osnutka 1129. godine.

Opatija se nalazi 15 km sjeverno od Graza, a u njoj trenutno živi 16 redovnika, od kojih su osmorica raspoređena po okolnim župama. Ova se opatija ponosi svojom bogatom poviješću prvenstveno obilježenom marljivim radnicima koji su promijenili lice okolnog krajolika sadeći polja i vinograde te očuvali pismenu baštinu prepisujući knjige.

Ovaj je barokni samostan sagrađen na starijim temeljima iz razdoblja gotike i romanike te uključuje prekrasnu baziliku građenu u tipičnom stilu štajerskog baroka, drugu najveću baziliku Štajerske. Posebno je blago Stift Reina barokna knjižnica s više od 100 000 svezaka, uključujući 390 rukopisa i 150 inkunabula.

Svetu je misu predslavio provincijal Austrijske semiprovincije, o. Alexander Schellerer, uz koncelebraciju peptorice subraće iz zajednica austrijske

semiprovincije.

Nakon svete mise i objeda u krugu Stift Reina, susret je nastavljen u našem samostanu u Grazu večernjom molitvom časoslova koja je bila obogaćena svečanim obećanjima s. Mare od Terezije Avilske, OCDS. Nakon molitve nastavili smo se družiti na prigodnom domjenku.+

MLADA MISA NAŠEG OCA VEDRANA PAVLIĆA

U nedjelju 25. lipnja u župnoj crkvi sv. Jakova u Jadranovu, o. Vedran Pavlič slavio je svoju mladu misu. Bilo je jako lijepo vidjeti našeg mladomisnika

za oltarom u župi u njegovom rodnom mjestu. Bila je to velika radost za njegove roditelje, sestre, rodbinu, braću karmelićane, svećenike, časne sestre, župni zbor, župljane i sve ljude dobre volje. Crkva i dvorište crkve bili su ispunjeni vjernicima. Zajedno s o. Vedranom slavilo je dvadesetak svećenika, među kojima su bili naš provincijal o. Srećko Rimac, braća svećenici iz drugih zajednica te prijašnji župnici i sadašnji župnik župe u Jadranovu.

Prije samog početka misnog slavlja u 10 sati, o. Vedran je na ulazu u župnu kuću primio blagoslov svojih roditelja koji su mu poželjeli da bude dobar i svet svećenik. Nakon toga uslijedila je procesija od župne kuće do Crkve sv. Jakova, gdje je započelo misno slavlje. Po želji o. Vedrana, nadahnjujuću i poticajnu propovijed održao je provincijal o. Srećko. Propovjednik je istaknuo mladomisnikove intelektualne i druge darove, pozvavši ga istodobno da svoje svećeništvo ne temelji na njima, već na Kristovoj poniznosti i spremnosti na služenje. Na kraju sv. mise čuli smo zahvale župljana i o. Vedrana. Nakon mise, mladomisnik je svim vjernicima podijelio pojedinačni mladomisnički blagoslov. Zajedničko druženje i dijeljenje radosti s našim mladomisni-

kom nastavljeno je na objedu u Hotelu "Omorika" u Crikvenici. Uzvanici koji su na poseban način povezani s o. Vedranom podijelili su s nama neke crtice iz njegova života te mu uputili zahvale i savjete, a bilo je i pjesme i plesa.

Zahvalni smo dragome Bogu na ovom danu koji je važan ne samo za o. Vedrana, već i za njegovu rodnu župu, Karmelski red i čitavu Crkvu.+

O. VINKO MAMIĆ ODRŽAO PREDAVANJE NA SVEUČILIŠTU U CHICAGU

Na Loyola sveučilištu u Chicagu od 25. do 29. lipnja održan je međunarodni simpozij na temu «Papa Franjo ukazuje na karmelski put», koji je organizirao 'Sjevernoamerički karmelski institut'. Na simpoziju je sudjelovao naš subrat o. Vinko Mamić. Tema njegovog predavanja bila je «Biblijska utemeljenost uputa pape Franje glede karmeskog puta». O. Vinko je govorio o biblijskoj pozadini poučavanja i pastoralnih aktivnosti Svetog Oca koja

su relevantna za karmelsku karizmu, tradiciju i izazove koje karmelićani danas susreću u svojim zajednicama i u svom pastoralnom djelovanju u Crkvi i svijetu.

Drugoga dana simpozija sudionike je posjetio i s njima slavio sv. misu nadbiskup Chicaga, kardinal Blase J. Cupich, koji je hrvatskog podrijetla. U kratkom razgovoru s o. Vinkom posebno se interesirao za rad Prve katoličke osnovne škole u Gradu Zagrebu.

Na predavanju je sudjelovalo oko 120 sudionika iz cijeloga svijeta.+

IZ ZAJEDNICA BRAĆE

REMETE ZAGREB

POSTAVLJANJE U SLUŽBU NOVIH
AKOLITA I LEKTORA

Tijekom večernje svete mise u svetištu Majke Božje Remetske, 4. travnja 2017., brat Danijel Marija od Agonije Isusova Srca i brat Marko od Duha Svetoga postavljeni su u službu akolita. U službu ih je postavio mnogopoštovani o. provincijal Srećko Rimac. Akolit je liturgijski pratitelj; brine se da liturgijsko slavlje bude dostojanstveno. Također je izvanredni djelatelj svete pričesti. U službu ga se postavlja riječima:

„Primi posudicu s kruhom za slavljenje euharistije. Budi takav da možeš dostojno služiti stolu Gospodnjem i stolu Crkve.“

U srijedu, 5. travnja 2017., o. Srećko postavio je našeg brata Stanka od Utjelovljenja u službu lektora tijekom Večernje molitve Crkve. Lektor ima zadaću naviještati riječ Božju tijekom liturgijskog slavlja. Otac provincijal je naglasio kako je lektor onaj koji posuđuje Gospodinu svoj glas kako bi

narod Božji čuo Gospodinovu riječ. Lektor se postavlja u službu riječima:

„Primi knjigu Svetog pisma i vjerno predaj riječ Božju, da bude što jača u srcima ljudskim.“

Našoj braći od srca čestitamo i molimo da ih Bog blagoslovi kako bi vjerno vršili primljene službe.+

KARMEL SPLIT

OBLJETNICE U SPLITSKOM
KARMELU

Članovi naše splitske zajednice slave obljetnice svećeničkog ređenja: o. Anto Knežević četrdesetu, o. Branko Zebić dvadesetdevetu, a o. Smiljo Brnadić dvadeset i treću. Od srca im čestitamo te ih preporučamo zagovoru Gospe Karmelske kako bi i dalje vjerno služili Bogu i revno navješćivali njegovu Riječ.+

IZ SESTARSKIH KARMELA

KARMEL - BREZOVICA

VELIKI PETAK S NUNCIJEM U STEPINČEVOM KARMELU U BREZOVICI

Msgr. Alessandro d'Errico, Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj slavio je sa sestrama bosonogim karmelićankama i s vjernicima 14. travnja Obrede Velikog petka u Karmelu u Brezovici. Uz njega su bili suslavitelji don Stjepan Bolkovac i p. Ivica Hadaš, DI, te bogoslovi – pjevači Muke Kristijan, Petar i Hrvoje i ministranti Tomislav i Marija.

Na početku praktične homilije, preuzvišeni Nuncij je izručio sestrama i vjernicima blagoslov i pozdrave Svetog Oca pape Franje. Ujedno je spomenuo da Sveti

Otac s pozornošću prati redovnički život klauzurnih sestara i zahvaljuje im za njihove molitve, u koje se i dalje preporuča. Nuncij je potom izrazio želju da sa sestrama promatra tajnu križa. U tom motrenju zadržao se na dvjema točkama. Prva je: Što nam danas može reći križ? A druga: „Tko želi ići za Isusom, neka uzme svoj križ i slijedi ga“ (usp. Mt 16, 24).

Tumačeći prvu točku, Nuncij je između ostalog naglasio da nam križ govori o velikoj ljubavi koju je nebeski Otac imao prema nama, svojoj djeci. Jer „Bog je tako ljubio svijet te je poslao svoga Sina Jedino-rođenca za naše spasenje“ (usp. Iv 3, 16). Kad se nađemo pred križem, nismo sami na putu života. Ima jedan Otac koji nam šalje Sina da nam kaže: „Vrati se u kuću Očevu.“ To nam donosi puno radosti kad su dani sivi. Gledajući na križ, nalazimo veliku duhovnu snagu koja nam za život treba, naglasio je Nuncij. Rekao je i kako još jednu stvar moramo imati pred očima o kojoj nam križ govori, a to je druga točka: slijediti Isusa noseći svoj križ. Promatrajući prema našim ljudskim kriterijima, čine nam se naši križevi najteži. Zato često Gospodinu prigovarano i mrmljamo. No, kad nam Gospodin razotkrije križeve drugih oko nas, vidimo da je naš križ upravo po mjeri naše sposobnosti nošenja. Stoga je potrebno pogledati svoj križ, ponizno ga uzeti i nositi ga slijedeći Isusa, poručio je Apostolski nuncij.

Nakon Muke, koju su bogoslovi umjetnički lijepo otpjevali, i Sveopće molitve, slijedilo je klanjanje križu, po kojemu su vjernici zahvalili Gospodinu za njegovo otkupiteljsko djelo i obnovili odluku da s

njime nose svoje životne križeve. Na kraju misnoga slavlja don Stjepan je zahvalio Nunciju za nadahnutu homiliju i liturgijsko zajedništvo, na čemu je Nuncij srdačno uzvratilo zahvalom svima prisutnima.

Nakon Obreda Velikog petka, Nuncij se susreo sa sestrama u klauzuri u vrlo srdačnom i otvorenom razgovoru. Tu se više upoznao sa Stepinčevim Karmelom, njegovom poviješću i sadašnjošću, a sestre je još više zainteresirao za život Crkve i Svetog Oca pape Franje, kao i za aktualna zbivanja.

Tako je spomenuo i ovo: „Papa Franjo, kad nas šalje u neku zemlju, na poseban način nam povjerava brigu za klauzurne redovnice jer one su snaga Crkve. Zato sam odavno htio posjetiti ovaj samostan u Brezovici...“ Jednako tako Nuncij je rekao da ono što papa posebno naglašava u homilijama na jutarnjoj Misi u domu sv. Marte, koje nisu pisane nego ih govori iz srca, jest njegova temeljna poruka da se ne smije Duha Svetoga staviti u bocu, zatvoriti je i reći, tebi je dobro tako. Važno je izići u susret svim ljudima, ići na periferije, materijalne i duhovne. Ići u susret i svojim neprijateljima... Nakon izmjene uskrsnih čestitaka i Nuncijeve blagoslova, sestre su ga srdačno ispratile i nastavile svoju molitveno-duhovnu misiju za svećenike i Crkvu.+

SVEČANI ZAVJETI S. M. JELENE OD MILOSRDNE LJUBAVI

„Danas je rođendan bl. Alojzija Stepinca. On je osnovao ovaj samostan. Stoga ima lijepo značenje to što se upravo danas rađa nova članica u ovoj zajednici... Karmel znači vrt. To je mjesto koje se mora obrađivati, plijeviti, čistiti od korova, zalijevati, a za to se traži napor i odricanje. S. Jelena je darovana svojim roditeljima od Boga i oni je vraćaju Bogu“, rekao je između ostalog vrhbosanski nadbiskup i metropolit, uzoriti gospodin Vinko kardinal Puljić, u ponedjeljak, 8. svibnja, u nadahutoj homiliji, na svečanoj euharistiji koju je predslavio, a na kojoj je doživotne zavjete položila s. M. Jelena od Milosrdne Ljubavi, OCD, (Jelena Filipović). Uz kardinala Puljića bilo je preko 30 suslavitelja: svećenika, kanonika, profesora, redovnika i đakona. Crkva i prostor oko nje bili su prepuni rodbine, prijatelja, dobročinitelja i domaćih vjernika.

Don Stjepan Bolkovac, SDB, uputio je srdačnu dobrodošlicu uzoritom Kardinalu, našem o. Srećku Rimcu, OCD, provincijalu Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa, te svima prisutnima, osobito Jeleninim roditeljima i djedu Boži. Kardinal Puljić toplo je uzvratilo na riječi dobro-

došlice i pozvao prisutne na molitvu za s. M. Jelenu kako bi karizmu Karmela vjerno živjela, a svi prisutni obnovili svoju vjeru i svoju pripadnost Bogu i Crkvi.

Svi smo mi pozvani da budemo djeca Božja, ali neke dragi Bog uzima za sebe. Glavni cilj Jeleninog posvećenja je: otkriti i vršiti volju Božju po uzoru na Blaženu Djevicu Mariju; čuti Riječ Božju i vršiti je, te tako svaki dan obrađivati vrt svoje duše. To je zahtjevan zadatak jer je potrebno svaki dan Božju Riječ staviti na prvo mjesto; Boga staviti na prvo mjesto, te kroz mnoga mala umiranja sebi i vjernost Bogu postići svetost. Dopustimo da Bog oblikuje naše srce da bude izabrana posuda, poput kaleža koji služi za prikazivanje Kristove žrtve, naglasio je Kardinal. Potom je ustvrdio da je svako ljudsko srce izabrana posuda u kojoj Krist želi prikazivati svoju žrtvu, te je zaželio s. Jeleni da njezino srce gori kao svjetiljka pred svetohraništem i da ukazuje na Gospodina.

Isto tako potaknuo je sudionike slavlja da pokušaju shvatiti vrednote i ljepote predanja Bogu, kako bi nas Bog osposobio da budemo njegove izabrane posude koje će Bogu prikazivati trajnu žrtvu i poslužiti njegovu djelu spasenja.

Na kraju homilije Kardinal je pozvao vjernike na život po Riječi Božjoj i na

radost zbog Jeleninog predanja Bogu po svečanom doživotnom zavjetovanju triju evanđeoskih savjeta: poslušnosti, koja se sastoji u vršenju volje Božje, čistoće, po kojoj je s. M. Jelena izabrana posuda za Boga, i siromaštva, po kojemu je Bog Jelenino bogatstvo. „Neka ovo zavjetovanje bude za sve nas i za cijelu Crkvu, radost predanja Bogu“, uskliknuo je Kardinal.

Nakon homilije s. M. Jelena potvrdila je svoju spremnost na potpuno predanje Gospodinu po molitvi, žrtvi i doživotnim zavjetima, u duhu terezijanske karizme, te je, nakon što je vlč. Branimir Budinski, župnik u Domaslovcu, otpjevao Litanije Svih Svetih, položila svoje svećane zavjete u ruke č. majke s. Ilijane Terezije Cvetnić, primila posvećenu koprenu i postala punopravni član našeg Reda. Obred svečanog zavjetovanja animirao je naš o. Jakov Kuharić, a sestre su pod ravnanjem s. M. Bonite Kovačić, OCD, pratile slavlje svojim lijepim pjevanjem.

Po završetku slavlja riječ zahvale uputio je don Bolkovac dragom Bogu, Majci Božjoj, roditeljima i djedu s. Jelene, te svima koji su je kroz život pratili. Isto tako pozvao ih je na prigodni koncert, prije kojega je djevojka Mara Jakovljević iz Splita recitirala pjesmu „Hostija“ Jeronima Kornera. Preludij za violinu i orgulje iz oratorija La Vierge (Djevica) Julesa Masseneta izvele su rođene sestre Zagrepčanke gđa prof. Eva Kirchmayer Bilić, orgulje, i gđa prof. Ana Kirchmayer Wonnemann, violina. Potom su Ave Mariu Ch. Gounoda izveli dječak Andrija Wonnemann, dječjački sopran, prof. Ana Kirchmayer Wonnemann, violina, i prof. Eva Kirchmayer Bilić, orgulje. Na kraju su dječaci i braća Andrija (violina) i Adam (viola) zajedno odsvirali pjesmu sv. Ivana Pavla II. „Krist na žalu“ i oduševili prisutne.

Slavlje je završilo čestitkama slavljenici, te obiteljskim objedom i prijateljskim druženjem, osobito srdačnim susretom s uzoritim kardinalom Vinkom Puljićem.

S. M. Jelena rođena je 1984. godine. Djetinjstvo je proživjela u Sarajevu, da bi nakon rata potražila novi dom u Splitu, gdje je završila i stažirala medicinu. Rasla je u dobroj katoličkoj obitelji, u kojoj je bila jedino dijete. 2011. godine ušla je u Stepinčev Karmel u Brezovici, kako bi svojim životom molitve i žrtve liječila rane svojih suvremenika.+

SVEČANI ZAVJETI S. ANE MARIJE OD PRESVETOG SRCA ISUSOVA

„Ovo je veliki dan u tvom životu. Želim Bogu zahvaliti kojemu ćeš se prikazati po trima sv. zavjetima. Tu je sve što jesi i što imaš. To Bogu predaj za Crkvu,“ rekao je gospičko-senjski biskup msgr. Zdenko Križić, na početku zapažene homilije, u srijedu, 7. lipnja, u Karmelu u Brezovici, na svečanom misnom slavlju koje je predvodio, kao i Obred doživotnog zavjetovanja s. Ane Marije od Presvetog Srca Isusova,

Flegar. Uz njega je bilo oko 20 suslavitelja: kanonika, župnika, svećenika, redovnika i bogoslova karmličanina. Tu su bili i roditelji, sestra i šogor, kao i rodbina, prijatelji i dobročinitelji slavljenice i Karmela.

Don Stjepan Bolkovac, SDB, pozdravio je biranim riječima Oca Biskupa i sve prisutne, te ih upoznao s kratkim životopisom s. Ane Marije. Na riječi pozdrava biskup Križić je srdačno uzvratilo i zaželio da svečano zavjetovanje s. Ane Marije bude na duhovni rast i blagoslov Crkve, te znak Božje prisutnosti.

U prigodnoj homiliji, koja je bila nadahnuta riječima Ivanova evanđelja u dvorani Posljednje Večere, predvoditelj slavlja je govorio o Isusovoj ljubavi prema nama i o našem odgovoru na tu ljubav. Štoviše, o radikalnom i vjernom kršćanskom i redovničkom pozivu koji se temelji na ljubavi, a koje nema bez žrtve. „Draga s. Ana Marija, Bog te pozvao na ovakav stil života kojega mnogi ne razumiju i koji je pomalo čudan. Taj poziv razumije samo

onaj tko ima iskustvo Boga. Bog ti ništa ne oduzima, već ti samo daje. Mi nismo izabrali Boga, već smo izabrani od njega: 'Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas...' (Iv 15, 16). Kad Isus nekoga zove, ponavljaju se kao refrem riječi: 'Isus vidi, opazi, pozva! Isusov poziv nije slučajnost. On nikoga nije slučajno pozvao, već ga je prije vidio. Dopusti da te Isus trajno gleda, da njegov pogled bude nad tobom i da ostaneš u njegovoj ljubavi,' naglasio je biskup Križić.

Potom je protumačio što znači ostati u Isusovoj ljubavi, to će reći, ostati vjeran Bogu bilo u samostanu, bilo u obitelji, tražeći dnevno volju Božju i lomeći svoju. Za takvu radikalnost potrebna je trajna duhovna borba i budnost, bez popuštanja, jer mlaki i površni duhovni život više škodi zajednici nego li koristi. Isus ne traži nešto od našeg života, već sve. Nema svetosti bez mučeništva, Biskupove su misli.

No, s druge strane, takav život vjernosti i predanja Bogu rađa duhovnom radošću o kojoj nam govori papa Franjo u svojim enciklikama: „Radost Evanđelja“ i „Radost ljubavi,“ ustvrdio je msgr. Križić

i pozvao slavljenicu i sve prisutne da žive svoj poziv radosno i da ne dopuste da im životne teškoće uguše radost. Isto tako pozvao je prisutne na prijateljstvo s Bogom: „Vi ste prijatelji moji ako činite to vam zapovijedam,“ (Iv 15, 14), u kojem Isus ništa ne traži za sebe, već sve za nas. A prijateljstvo s Isusom je ideal karmelićanke, koja gleda Isusa, i On nju, te joj daje što ga moli. Poziv karmelićanke je: biti molitveno zauzet za Crkvu i svijet, rekao je otac Biskup i zaželio s. Ani Mariji da je Isus na novom redovničkom početku ispuni svojom milošću, kako bi živjela, rasla, cvjetala i donosila plodove koje Crkva očekuje od nje.

Svoje prijateljstvo s Gospodinom potvrdila je slavljenica polaganjem svećanih doživotnih zavjeta, u ruke č. majke s. Ilijane Terezije Cvetnić, nakon homilije, nakon očitovane spremnosti na život molitve, služenja i vjernosti po svetim zavjetima i nakon što je vlč. Martin Krizmanić otpjevao Litanije Svih Svetih. Sestre su pratile misno i obredno slavlje svojim skladnim pjevanjem pod ravnanjem s. M. Bonite Kovačić, OCD, a Obred zavjetovanja je završio primanjem posvećene crne koprane i pridruživanjem Redu s. Ane Marije.

Slavlje su na kraju uzveličale susestra slavljenice, s. Mirjam od Isusa, OCD, recitacijom pjesme sv. Male Terezije: „Isus jedini,“ te glazbenim točkama: prof. Eva Kirchmayer Bilić, orgulje, i studentica pete godine Muzičke akademije u Zagrebu, Valentina Mekovec, sopran, prekrasnim Verdijevim skladbama: Deh, pietoso, o Addolorata i Schubertovom Ave Mariom.

Riječ zahvale uputio je Bogu, Majci Božjoj, biskupu Križiću i svima prisutnima, kao i čestitku novozavjetovanoj sestri, don Bolkovac, te pozvao prisutne na nastavak slavlja i prijateljskog druženja kod objeda.

S. Ana Marija je rođena 1986. godine u dobroj katoličkoj obitelji. Živjela je i završila osnovnu i srednju školu u Pazinu, u Istri, a studij PMF-a, Matematički odjel,

upisala je u Zagrebu i 2010. godine diplomirala. U Stepinčev Karmel u Brezovici ušla je 2011. godine, te nakon postulature, dviju godina novicijata i triju godina privremenih zavjeta, položila je 7. lipnja 2017. godine svoje svećane doživotne zavjete. Njezina matematika pronašla je bolju valutu koja ne propada i koja radi za najbolju tvrtku, za Kraljevstvo Božje.+

KONCERT U STEPINČEVOM KARMELU

Prijatelje Karmela i ljubitelje klasične glazbe ugodno je na svetkovinu Presvetog Trojstva, u nedjelju 11. lipnja, svojim bogatim koncertom iznenadio i oduševio mladim glazbenik iz Varaždina Nikola Hrupek.

Svetu misu predvodio je i uvjerljivo propovijedao don Stjepan Bolkovac, SDB. Tajna Presvetog Trojstva više se razumije srcem nego li mozganjem, jer „Bog ne stane u našu glavu, prevelik je, ali može ući u naše srce da ga spoznamo i slijedimo“, rekao je propovjednik. Nakon mise zajedno je sa sestrama i vjericima pozdravio burnim pljeskom mladog umjetnika Nikolu, koji je otmjeno uzvratilo.

Don Stjepan pozdravio je Nikolu biranim riječima i zaželio mu da primljeni talenat od Boga i dalje hrabro razvija, te da glazbom razveseljuje ljude i diže im srca

k Bogu. Gospodin Krunoslav Hrupek, Nikolov otac, predstavio je Nikolu i animirao glazbeni program, a Nikolina majka Lidija sve je s radošću i ponosom pratila.

Slušatelji su oplemenili svoju dušu i srce tonovima Sonate u h-molu Domenica Scarlattia, zatim Preludijem i fugom u c-molu Johanna Pachelbela, te vrlo zahtjevnom kompozicijom domaćeg majstora, Varaždinca Davora Bobića, Suita br. 4 „Liturgijska“ u tri stavka: I. stavak – Veličanje Gospodina Boga našega, II. stavak – Getsemanski vrt i III. stavak – Križni put. Tu je bio i Nocturno Vjačeslava Černikova, a na kraju je Nikola počastio sve prisutne šlagerom Rayon du soleil (Sunčana zraka) Claudea Thomaina. Dugotrajni pljesak bio je zahvala mladom umjetniku, kojemu je don Stjepan zaželio još puno glazbenih i životnih uspona.

Bio je to već četvrti samostalni Nikolov koncert u ovoj školskoj godini. Nikola je odličan učenik 2. razreda Glazbene škole u Varaždinu, kao i 1. razreda gimnazije u rodnom gradu. Na državnom natjecanju u Daruvaru osvojio je prvo mjesto i prvu nagradu, a na međunarodnom natjecanju u Puli prvo mjesto i drugu nagradu. Nakon druženja u govornici, Nikola i roditelji preporučili su se u molitve sestara i nastavili životom i glazbom svjedočiti za Gospodina.+

MLADOMISNICI U STEPINČEVOM KARMELU

Na uočnicu prvog dana ljeta, u utorak, 20. lipnja, mladomisnici zagrebačke nadbiskupije vlč. Željko Nestić, Brezovica, Danijel Hačko, Sveta Jana, Krunoslav Kolar, Kraljevec na Sutli, Tomislav Šagud, Zagreb, i Mario Dukić, Zaprešić, te vlč. Dominik Jarić iz Vrbovca u Bjelovarsko-križevačkoj biskupiji, predvođeni svojim duhovnikom vlč. Vladom Razumom, zahvalili su svečanom euharistijom na daru svećeništva dobrome Bogu, Majci Božjoj i sestrama karmelićankama.

Euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Krunoslav Kolar, a prigodnu homiliju, nadahnutu misnim čitanjima, izrekao je vlč. Danijel Hačko. Misao vodilja bila je ljubav prema neprijateljima kao put svetosti. "Ljubiti neprijatelje, one koji nas mrze, zahtjev je koji mora nužno postojati za kršćanina koji je pozvan izgrađivati Kraljevstvo Božje već ovdje na zemlji. Što nam vrijedi dobrim uzvraćati onima koji nama čine dobro? Uistinu, ništa naročito ne činimo. Ono što smo primili, to uzvraćamo i ne nastaje ništa novo, ništa dobro, već se samo održava ono što jest, a to nije mnogo", rekao je između ostalog propovjednik.

Potom je naglasio da u izgradnji takvog Kraljevstva Božjega, koje je slika Božje savršene ljubavi Oca i Sina i Duha Svetoga, naša vjera ili pada ili raste, jer uzvratiti mržnju ljubavlju vrlo je zahtjevno. Na takvu ljubav pozvao je vjernike sluga Božji kardinal Franjo Kuharić u jeku rata 1991. godine u Mariji Bistrici: "Ako moj protivnik spali moju kuću, ja neću zapaliti njegovu! Ako je razorio moju crkvu, ja

neću ni dirnuti njegovu, dapače, čuvat ću je", i upravo je takva Isusova ljubav sačuvala našu domovinu i naš kršćanski obraz, naglasio je vlč. Hačko i dodao da samo pravom, iskrenom i nesebičnom ljubavlju možemo preobražavati svijet na bolje.

"Isus ništa nije od nas tražio što i sam nije činio. Njegova je ljubav bezuvjetna", rekao je vlč. Danijel te pozvao prisutne na sličnost s Bogom po savršenoj ljubavi. Naglasio je da što više možemo oprostiti, poput Isusa na križu, to smo slobodniji.

Na kraju se obratio sestrama karmelićankama koje su krenule putem traženja sličnosti s Bogom po ljubavi. Zahvalio im je na njihovim molitvama i žrtvama kojima su godinama pratile sadašnje mladomisnike, preporučio im ih je u daljnje molitve te zaželio da "ova euharistija bude iskrena zahvala Bogu, koji ljubi svakog čovjeka, za dar svećeništva nas mladomisnika i za vas koje ste naši anđeli koji Bogu prinose molitve i onda kada mi to ne činimo." Isto tako zahvalio se sestrama biranim riječima i vlč. Kolar i zajedno s

ostalim mladomisnicima podijelio svima prisutnima svoj mladomisnički blagoslov.

Mladomisničko slavlje pratile su sestre svojim skladnim pjevanjem pod ravnanjem s. M. Bonite Kovačić, OCD, a prijateljsko druženje nastavilo se iza objeda u govornici Karmela.+

DIJAMANTNA MISA PROF. IVANA GOLUBA U KARMELU U BREZOVICI

„Pohrlio je silan svijet na mladu misu u Kalinovcu, 30. lipnja 1957. godine... Na mladomisničkoj sličici pisalo je: 'Svećenik Isusa Krista... Molite za nas da proslavimo Boga time da provodimo istinu u ljubavi'“, rekao je na početku dijamantnog misnog slavlja u petak, 30. lipnja 2017., prof. Ivan Golub, dugogodišnji, tamo od sjemenišnih dana, prijatelj Stepinčevog Karmela. S njime je suslavio vlč. Martin Krizmanić, župni vikar župe Navještenja Gospodinevog iz Novog Zagreba, a sestre su animirale slavlje skladnim pjevanjem pod ravnanjem s. M. Bonite Kovačić, OCD.

„Kad bi netko vidio svećenika na ulici, upitao bi: 'Tko je to?' Odgovor bi našao kod Isusa na Posljednjoj večeri. Isus je nazvao svoje učenike prijateljima: 'Vi ste prijatelji moji jer vam priopćih sve što

sam čuo od Oca svojega' (usp. Iv 15,13). Svećenik je prijatelj Isusov, i to vrhunski Isusov prijatelj“, rekao je slavjenik. Zatim je prisutnima protumačio značenje riječi „prijatelj“ na latinskom, hebrejskom i grčkom i njezino stupnjevanje. Naglasio je i da je Crkva zajednica Isusovih prijatelja, te završio riječima: „Danas, na 60. godišnjicu misništva, želim zahvaliti Bogu, Majci Božjoj i sestrama karmelićankama, posebno pokojnoj s. Ivani Gregić, koja je za mene molila cijeli život... Danas kažem svima hvala što ste za mene molili da provodim istinu u ljubavi!“

Vlč. Martin je na kraju misnog slavlja uputio srdačne prijateljske čestitke dijamantnom jubilarcu, koji se i dalje preporučio u molitve sestara i prisutnih, moleći ih da nakon 60 godina ne prestanu moliti za njega.

U prijateljskom susretu nakon doručka, prof. Golub je u spontanom razgovoru obnovio neka svoja sjećanja iz mladenačkih dana, posebno ona povezana s tadašnjim zagrebačkim nadbiskupom Alojzijem Stepincem, kojeg je dvaput pod teškim uvjetima posjetio, i čije nam je pismo od 27. lipnja 1957., upućeno njegovoj generaciji

mladomisnika iz sužanjstva u Krašiću, s ponosom pročitao iz knjige Običan čovjek, u koju ga je uvrstio.

Sestrama je također predstavio i darovao neke svoje knjige, kao i preslik zahvalnog pisma Benedikta XVI., s kojim je pet godina zajedno radio u Međunarodnoj teološkoj komisiji. Prijateljski susret završio je dijamantnim blagoslovom, koji je jubilarac podijelio sestrama, te pisanim tragom u samostanskoj knjizi dojmova, gdje čitamo i ovo: „Na 60. godišnjicu mlade mise slavio sam sv. misu danas u ovom samostanu. Govorio sam o sličici s mlade mise – svećenik je vrhunski prijatelj Isusa Krista... Crkva je zajednica Isusovih prijatelja. Poslije doručka sam kroz razgovor podario samostanu svoje knjige Najprije čovjek, Običan čovjek, Prisutni i Trinaesti učenik. Bogu hvala. Ivan Golub, dijamantni misnik.“+

PROŠTENJE GOSPE KARMELSKE U BREZOVICI

Središnjim misnim slavljem koje je predvodio mladomisnik vlč. Željko Nestić, domaći sin iz Brezovice, u nedjelju, 16. srpnja, u svetištu Bezgrešne Kraljice Karmela u Brezovici, čuvarice svetišta i brojni hodočasnici, štovatelji Škapularske Gospe i članovi Škapularske bratovštine, kao i prijatelji Karmela, proslavili su svetkovinu i proštenje Gospe Karmelske. Uz mladomisnika su bili suslavitelji msgr. Zvonimir Sekelj, kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog, vlč. Vjekoslav Meštrić, župnik župe Uznesenja BDM u zagrebačkom Stenjevcu, naš o. Zlatko Pletikosić, OCD, prior karmelićana u Splitu, te bogoslovi Rafael Mikec, Hrvoje Maltrić i Petar Belina, dok su ostali svećenici i redovnici, p. Zdravko Barić, SMM, o. Anto Stojić, SDB, o. Mato Bošnjak, OP, o. Alojz Čubelić, OP, dr. sc. Mislav Kutleša, vlč. Josip Đurin i o. Marijan Zubak, CPPS, ispovijedali hodočasnike. Misno slavlje je oduševljenim pjevanjem animirao mješoviti župni zbor župe Uznesenja BDM iz Brezovice, čiji je voditelj prije bogoslovije

bio mladomisnik Nestić, a danas zborom ravna mo. Tomislav Novoselec. Tu su bile i povijesne postrojbe, turopoljski banderij, koji je svojom prisutnošću uveličao misno slavlje.

„Došli smo k Majci! I... ‘Evo ti Majke!’ (Iv, 19, 27), govori nam Isus danas. Svi mi smo ovamo došli po nekom svom programu, svaki od nas ima neku potrebu, molitvu, zagovor po koji smo došli... Hodom smo htjeli počastiti ili časno pohoditi ovo svetište Majke Božje Karmelske... Nitko od nas ovdje nije slučajno ili usput. Ovakva mjesta nam prizivaju u pamet što je sve Bog učinio za nas. Za nas – koji ga iskušavamo, izazivamo, od kojega otpadamo, koji ga iznevjeravamo. Svjesni smo svega toga, tim više, svrstali smo se u procesiju hodočasnika i došli na susret sa Majkom koja će nas primiti za ruku kao što to i čini majka, i odvesti k Isusu,“ rekao je na početku homilije mladomisnik Željko.

Zatim je spomenuo da taj pohod nije neki dnevni izlet na periferiju grada, već molitveni hod kojemu molitva daje nevakadašnjost i diže ga na višu razinu. Isto tako naglasio je da se takvim hodom uspije na Goru, odakle se bolje vidi prijedni put i onaj koji je pred nama. Na gori se može odložiti teret, odmoriti tijelo i obnoviti duša i duh, a onda sići i nastaviti dalje. „Došli smo na ovo brdo Karmela susresti

se s Ocem koji je na nebesima – a kako mi ne možemo u nebesa, on može k nama“, ustvrdio je propovjednik i, nadahnjujući se misnim čitanjima, osobito na poslanici Galaćanima, posvjedočio da je Bog sišao i silazi trajno k nama po Sinu, koji je rođen od žene i zakonu podložan i koji hoda s nama na našem hodočašću života, te nas podiže k Ocu.

Jednako tako, propovjednik je protumačio put našega sinovstva po Mariji, koja nas vodi pred križ Isusov „i tu se događa čudesni obrat koji od nas robova čini sinove. Postajemo djeca Božja – kao takvi, kao njegovi, postajemo nasljednici, pripada nam sve njegovo, postajemo baštinici!“ To stvara nove odnose između nas i Boga, kao i između nas i naše braće i sestara; odnose koji mijenjaju nas i naš odnos s Ocem, do kojega nam je put pokazala Majka Marija, i odnos s drugima, te ovozemaljsko pretvaraju u nadzemaljsko.

Na kraju propovijedi, mladomisnik je zaželio prisutnima da nas ovaj uspon na brdo Karmel, ovaj put do Oca i njegov put do nas, osposobi za nastavak puta, za novost života, jer „vraćamo se i nastavljammo svoj hod s Majkom, ako i postanemo zdvojni: kako dalje – možemo biti sigurni da će nam ona koja se nije bojala stajati uz križ Isusov biti zagovornicom, tješiteljicom, i znakom sigurne nade i utjehe. Majko Božja Karmelska – moli za nas!“

Misno slavlje završilo je svečanim mladomisničkim blagoslovom, a naš o. Zlatko Pletikosić, koji je cjelodnevno bio na raspolaganju hodočasnima i animirao sva slavlja, uputio je mladomisniku birane riječi zahvale i čestitke, kao i zboru, turopoljskom banderiju i hodočasnima. Mladomisnik Nestić uzvratilo je zahvalom svima, osobito sestrama karmelićankama, uz daljnju molitvenu preporuku.

Središnjem misnom slavlju prethodila je jutarnja sv. misa koju je predvodila, te tako otvorio proštenje Karmelske Gospe, o. Zlatko Pletikosić, OCD, prior naših karmelićana u Splitu, uz suslavitelje o. Matu

Bošnjaka, OP, vlč. dr. Mislava Kutlešu, te ministrante Tomislava Skendera, Karmelu Matijević i dječaka Luku. Misno slavlje animirale su svojim skladnim pjevanjem čuvarice svetišta pod ravnanjem s. M. Bognite Kovačić, OCD.

U zapaženoj homiliji o. Pletikosić je govorio o ljepoti Gore Karmela i o ljepoti Marijine duše koja izvire iz njezine bezgrešnosti, tj. iz toga što nikada nije učinila niti jedan grijeh. Zatim je govorio o značenju karmelskog škapulara i o nasljedovanju ljepote Marijine duše. Isto tako spomenu se stote obljetnice Gospinog ukazanja u Fatimi i susreta sa s. Lucijom, karmelićankom, te njezine poruke: „Biti Božji s Marijom, obratiti se i imati mir duše, te odgovoriti na Božje izazove uz Božju pomoć, a krunica će nam u tome pomoći.“

Hodočasničku zavjetnu sv. misu slavio je vlč. Đuro Sabolek, dekan Velikogoričkog dekanata, uz asistenciju bogoslova i oduševljeno pjevanje župnog zbora iz Mraclina pod ravnanjem prof. Vladimira Cvetnića. Svečanost je uveličao i turopoljski banderij.

Kako danas biti Božji, bila je misao vodilja dekanove praktične propovijedi, koju je učvrstio dvjema okosnicama: slušati i živjeti po Riječi Božjoj, te ugledati se

u Blaženu Djevicu Mariju koja je bila sva Božja, utjelovljenje Božje Riječi.

Završno misno slavlje proštenja Karmelske Gospe predslavio je msgr. mr. Antun Sente, rektor Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu, a uz njega su bili bogoslov i najmlađi ministranti. Župni zbor „sv. Cecilija“ iz Vukovine obogatio je euharistiju svojim lijepim pjevanjem i prigodnim koncertom nakon sv. mise.

Nadahnujući se na misnim čitanjima svetkovine i nedjelje, propovjednik je govorio o Božjoj prisutnosti na zemlji, o šatoru Božjem kao znaku te prisutnosti i o krepostima onih koji u njemu borave. „I Karmel je znak Božje prisutnosti među nama.“ Jednako tako govorio je o snazi Božje Riječi u našem životu i o potrebi iskoraka u životu vjere, te napora i žrtve da sjeme Božje Riječi donese u nama plod. U svemu tome nam je uzor i pratiteljica u hodu vjere Blažena Djevica Marija, naglasio je između ostalog msgr. Sente.

Slavlju svetkovine Karmelske Gospe prethodila je devetnica i trodnevna duhovna obnova koju su predslavili vlč. Damir Ocvirk, župnik župe sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci, koji je hodočasnicima u prigodnoj homiliji oslikao Djevicu Mariju kao Utočište grešnika, Zdravlje bolesnih, Pomoćnicu kršćana i Ures Karmela; vlč. Ivica Berdik, župnik župe sv. Stjepana prvomučenika u zagrebačkom Botincu, koji je biblijski potkrijepljeno govorio o Blaženoj Djevici Mariji kao uzroku naše radosti; te mr. Borna Puškarić, pročelnik Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije, koji je na uočnicu Karmelske Gospe govorio o novom odnosu s ljudima po Kristu, te o Majci Božjoj kao pratiteljici na našem životnom putu.

Štovatelji Karmelske Gospe i na ovom 78. tradicionalnom proštenju i pripravi obnovili su svoju vjeru i svoju ljubav prema Gospodinu i Majci Božjoj, ojačali se svetim sakramentima i obukli Gospino odijelo, škapular, da bi njihov život bio što

sličniji Marijinom životu, bogat Bogom.+

ILIJINO U STEPINČEVU KARMELU

„Danas slavimo velikog starozavjetnog proroka sv. Iliju Tišbijca. Njega su resile divne kreposti, ali jedna od najdivnijih je revnost za Gospodina. Na Ilijinoj duhovnosti nadahnjivali su se mnogi redovi u Crkvi. Među njima je i Karmel“, rekao je između ostalog preč. Vlado Razum, duhovnik zagrebačkih bogoslova, u četvrtak, 20. srpnja, na misnom slavlju u Stepinčevom Karmelu u Brezovici. Misno slavlje animirale su pjesmom čuvarice svetišta, a narod im se pridružio.

Nadahnujući se na blagdanskim čitanjima i konkretizirajući ih u našu svaki-danšnicu, propovjednik se osvrnuo na Ilijino poslanje i revnost za Gospodina, zbog čega je doživljavao osporavanja i nutarnje vihore, oluje i potrese. „Ako želimo vjeru živjeti, doživljavamo napade, klevete, kritike. Želimo poput Ilije umrijeti i pobjeći. Sve je to potrebno u sebi smiriti da bi čovjek čuo Boga, šapat Božjeg lahora“, rekao je propovjednik.

Potom je govorio o Ilijinom susretu s Gospodinom na Horebu, koji mu je vratio

i obnovio snagu duha i tijela za daljnje poslanje. Jednako tako preč. Razum se osvrnuo na Isusov put u Jeruzalem i njegov susret s Ocem na Taboru, u društvu Mojsija i Ilije, uz prisutnost apostola Petra, Ivana i Jakova, koje je to iskustvo osposobilo za njihovo poslanje.

Spomenuo je i to da smo i mi trajno na putu i da nas život udara sa svih strana. No, važno je spoznati da na tom putu nismo sami i da nas Gospodin krijepi svojom Riječju, euharistijom i blizinom. „Gospodin nas vodi prema svom vječnom susretu, koji već ovdje možemo doživjeti slaveći euharistiju. Neka nas dotakne iskustvo Boga. Bez Boga ne možemo“, naglasio je i završio duhovnik.

Sv. Iliju proroka, duhovnog nadahnitelja i na svoj način utemeljitelja Karmelskog reda, proslavile su sestre karmelićanke i svečanom Večernjom Časoslova, u radosti i zahvalnosti srca na daru velikog revnitelja za „Gospodina nad vojskama“, a nije izostao ni rekreativno-glazbeni dio.+

KARMEL - KLOŠTAR IVANIĆ

Proslava svetkovine Gospe Karmelske u Kloštar Ivaniću

Najveća i najljepša svetkovina karmelskoga Reda kojom se časti Blažena Djevica Marija, slavna Kraljica i divni ures gore Karmel, proslavljena je u nedjelju 16. srpnja u Karmelu sv. Male Terezije u Kloštar Ivaniću.

U prepunoj samostanskoj kape-li misno je slavlje predvodio vlč. Josip Bošnjaković, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu, uz koncelebraciju vlč. Julija Bašića, svećenika i našega stalnoga i dragoga gosta iz Subotičke biskupije te fra Smiljana Be-

rišića, župnoga vikara domaće kloštarske župe Uznesenja BDM.

Starozavjetna gora koja zbog svoje plodnosti i obilja darova zemlje simbolizira svaki napredak i blagoslov u životu Izabranoga Božjega naroda, puninu je toga značenja ostvarila u osobi Blažene Djevice Marije od gore Karmel, koja nam je u svom sinu Isusu Kristu podarila najljepši plod spasenja i vječnoga života.

Vlč. Bošnjaković je na početku Mise istaknuo kako je i svatko od okupljenih vjernika i hodočasnika došao u ovaj Karmel ubrati poneki plod za svoj život te se s njim u ruci opet vratiti u svoju svakodnevnicu. Svakom je hodočasniku u srcu poznato što mu je potrebno pa je poželio da se to i ostvari u ovaj dan koji u sebi čuva sjećanje na izobilje Božjih darova što rastu u prekrasnom karmelskom vrtu.

Iz misnih čitanja koja smo potom čuli vlč. Josip Bošnjaković je u svojoj nadahnutoj propovijedi posebno izdvojio motiv „dłana“ što se spominje u Prvom čitanju kao nagovještaj žudenog osvježenja i kiše za koju na gori Karmel moli prorok Ilija. Sedam puta Ilija šalje momka da ide na vrh i provjeri idu li oblaci iz pravca mora. I tek sedmi put momak vidi oblak, malen kao dlan čovječji. Premda tako malen, on

donosi silnu nadu. Sveti pisci u tom dlanu prepoznaju ulogu Blažene Djevice Marije u Božjem planu spasenja. Ona je ta koja je otvorila svoj dlanove i u raspoloživosti cijeloga svojega bića rekla: Evo me! Ona je ta koja donosi osvježenje i promjenu u tijek ljudske povijesti jer po njoj nam je darovan Isus Krist- Nada naša.

Riječ dlan i izvedenica odlanuti tj. odmoriti se, spominje se 22 puta u Svetom pismu, a vlč. Bošnjaković se u nastavku propovijedi zaustavio na nekoliko biblijskih citata u kojima se ta riječ spominje. Razmišljajući o Blaženoj Djevici Mariji od gore Karmel, u Mudrim izrekama susrećemo poglavlje koje govore o vrsnoj ženi: „Ona siromahu dlan svoj otvara, ruke pruža nevoljnicima.“ Otvarajući svoj dlan i darujući nam svoga Sina Isusa Krista koji se rađa kao siromah, Marija se približava nama i pruža svoje majčinske ruke svima koji su željni Boga. I apostol Pavao u svojoj poslanici Korinćanima govori da „Bog, premda bogat, posta siromašan, da bismo se mi njegovim si-

romaštvom obogatili.“ Svatko se od nas može prisjetiti trenutka kad nam je netko pružio ruku, podmetnuo svoje rame, sjeo pokraj nas. Pružajući i sami svoju ruku siromahu, postajemo bogoliki i marijolički jer bogat je samo onaj koji daje. Siromaštvo nije samo materijalno jer svi smo potrebni i ljubavi i nade i razumijevanja, a to može dati onaj koji je bogat Bogom.

Razmišljanje o dlanu dovelo nas je do svima jako dobro poznatoga citata iz proroka Izaije koji govori kako nas je Bog urezao u svoje dlanove. Sveti nam pisac ovom slikom želi reći da Bogu nikad nismo daleko. Biti urezan u dlan, znači da smo mu uvijek na vidiku. Taj izraz bliskog zajedništva s Bogom i sami izričemo kad u svojim dlanovima prebiremo zrnca krunice. Želimo i dodirom osjetiti Božju blizinu, a u isto vrijeme On nam govori: Toliko sam ti blizu da ne možeš daleko otići od mene. Ta obostrana ljubav Boga i čovjeka izražena je i stihovima poznate pjesme „Krist na žalu“: „Ti trebaš dlanove moje, moga srca ražaren plamen.“

KARMEL - BREZNICA ĐAKOVAČKA

Draga braćo i sestre u Kristu i u Karmelu!

Protekli mjeseci bili su ispunjeni obiljem Božjih darova kojima nas Njegova ljubav uvijek ponovno izgrađuje, ali i iznenađuje. Pogledat ćemo još jednom unatrag kako bismo zahvalili na Njegovoj vjernoj brizi za nas i podijelili svoju radost s vama.

Zajedničkom molitvom Večernje i nakon toga kratkim koncertom koji su nam održali na Blagovijest učvršćeno je prijateljstvo s članovima ansambla Collegium pro musica sacra iz Zagreba. Tko pjeva, dvostruko moli - kaže poznata izreka sv. Augustina, a ovaj puta, zahvaljujući našim pjevačima i njihovim predivnim, ali i pobožnim izvedbama sakralnih napjeva to je zaista i potvrđeno.

Početkom travnja posjetio nas je naš otac mons. Zdenko Križić, biskup gospićko - senjski te nam tako još jednom pokazao svoju očinsku briznost prema našoj zajednici. A kao jedan od prvih uskrsnih čestitara došao nam je mons. Marin Sračić, naš nadbiskup u miru, te smo s njim u našoj govornici imale srdačan i vedar susret.

„Krist - nada naša“ bilo je geslo Susreta hrvatske katoličke mladeži održanog krajem travnja u Vukovaru, u našoj nadbiskupiji. I uistinu, taj susret, koji smo na osobit način pratili molitvom, bio je novi poticaj na zauzetu nadu za budućnost naše Crkve i domovine. Tih dana posjetilo nas je više grupa mladih hodočasnika - članova neokatekumenskih zajednica iz raznih krajeva Lijepe naše (Zagreba, Rijeke, Splita,...) kako bi upoznali Karmel izbliza te zajedno s nama slavili Boga. Tom prigodom posjetio nas je i sisački biskup, mons. Vlado Košić, a par dana nakon održanog susreta pohodio nas je i naš nadbiskup, mons.

Završna misao u propovijedi vlč. Bošnjakovića odnosila se na retke iz knjige proroka Izaije koje govore kako će Izrael doživjeti uskrsnuće. Prekrasna je slika obećanja koja se nagovještava Božjim izabranicima: „U Gospodnjoj ćeš ruci biti kruna divna i kraljevski vijenac na dlanu kralja svog.“ Podsjećajući nas na kraljevsko dostojanstvo kojim smo svi mi pomazani u činu krštenja, vlč. Bošnjaković je okupljene vjernike pozvao na promišljanje živimo li kraljevski ili robovski. Pravi se kralj stavlja u službu drugima i omiljeni su oni kraljevi koji to žive. U tome nam je uzor i primjer Blažena Djevica Marija, koja je u zbornoj molitvi ove svetkovine nazvana kraljicom Karmela.

Na kraju propovijedi vlč. Josip Bošnjaković nas je sve pozvao da ponekad otvorimo svoje dlanove. Gledajući u njih, možemo puno toga iščitati. Dlanovi nas podsjećaju i kako je prava ljubav uvijek djelatna. Dlanovi se trebaju otvarati prema drugima. Njima treba zagrliti, potapšati po ramenu, činiti dobro, blagoslivljati kćeri i sinove. Dlanovi nas mogu podsjetiti kako smo zaštićeni, uvijek Bogu na oku, a možemo i poput proroka Ilije u njima ugledati maleni oblak, Blaženu Djevicu Mariju po kojoj nama nevoljnicima u težini života dolazi sva nada.

Misno je slavlje završilo zahvalom sestrama karmelićankama što svojom žrtvom i molitvom pred Bogom stoje i za sve naše osobne potrebe i nakane. Mnogi su na ovaj blagdan i došli u Karmel tražiti takvu utjehu. Sigurno je to zato što vjernici u sestrama vide onaj mali oblačić nade iz kojega dobivaju svježinu i snagu za dalje.

Osaženi ovim susretom s Bogom u Riječi i Euharistiji, u posebnom obredu oblačenja škapulara koji je predvodio vlč. Julije Bašić, dio se vjernika, pa i sam predvoditelj misnog slavlja vlč. Josip Bošnjaković, stavio pod zaštitu i zagovor Gospe Karmelske.+

Đuro Hranić. U opuštenom i srdačnom razgovoru iznio nam je svoje dojmove i doživljaje s tog susreta, radostan zbog lijepog odaziva i istinski vjerničkog sudjelovanja mladih koji su gradu Vukovaru na taj način pružili posebno svjedočanstvo vjere i nade.

Božja providnost nam je omogućila nešto što nismo mogle ni sanjati - čast i radost da u našoj crkvi na spomen njezine posvete 1. svibnja ugostimo klapu Hrvatske ratne mornarice „Sv. Juraj“, koja je za nas i za naše goste i prijatelje izvela bogat program duhovnih i domoljubnih pjesama. Prepuna srca te zajedništvo ljubavi prema Bogu, čovjeku i domovini bili su vidljivi plodovi ovoga, na slavu Božju održanog koncerta, koji je ujedno bio i molitva za domovinu.

Privremene redovničke zavjete obnovila je s. M. Ana od Božje Providnosti (Ljubica Dropulja) na euharistijskom slavlju koje je vodio o. Dominik Magdalenić, OCD. Prigodom boravka u našoj zajednici o. Dominik nam je održao predavanja na temu „Sveta Elizabeta od Trojstva i trpljenje“. Prikazao nam je Elizabetin stav prema trpljenju kao dar koji osobu čisti, dovodi je do nove stvarnosti, s novim imenom. Kao uzor trpljenja koji želi nasljedovati ona gleda u Djevicu Mariju koja je poučava kako trpjeti...

Vlč. Boris Vulić, profesor KBF-a u Đakovu nam je u jednom predavanju govorio o uskrsnuću, a u slijedećem našem susretu riječ je prepustio svojim studentima koji su za nas pripremili kratka izlaganja s područja eshatologije u obliku pisama. Usljedila je živahna rasprava u kojoj smo mogli razmijeniti mišljenja i iskustva. Studenti su nam ujedno preporučili sebe i svoje nakane u molitvu.

Svoju doktorsku disertaciju „Korelacija između Evanđelja, kulture i osobe kod Paula Tillicha i Karola Wojtyła „ predstavio nam je vlč. Hrvoje Kalem, novi profesor đakovačkog KBF-a. Naglasio je da je vje-

ra središnji čin cijele ljudske egzistencije i zato teologija nema svrhe ako ne zadire u ljudsku egzistenciju te je istaknuo važnost reinterpetacije kršćanske poruke za današnje vrijeme.

Zahvalne Bogu što ne ostavlja Crkvu bez radnika u velikoj žetvi, podijelile smo radost zbog dara novih svećenika s ovogodišnjim mladomisnicima koji su došli kod nas proslaviti Mladu Misu. To su bili mladomisnici naše đakovačko-osječke nadbiskupije - vlč. Mario Žigman, Petar Maskaljević, Nikola Kaurin, Josip Erjavac i Domagoj Lacković. S njima su bili i vlč. Karlo Višaticki, njihov duhovnik te naš župnik, vlč. Miro Tomas.

Također, Mladu Misu s nama su proslavili i redenici misijskog sjemeništa „Redemptoris Mater“ iz Pule, vlč. Mauro Boccadoro (s kojim je koncelebrirao don Anton Pernet) te vlč. Goran Levak, koji je k nama došao s još dvojicom bogoslova toga sjemeništa. Oni su nam s oduševljenjem posvjedočili svoj kršćanski put i svećenički poziv, te preporučili u naše molitve svoje služenje Crkvi.

Uoči svetkovine Gospe Karmelske imale smo vanjsku trodnevnu pripremu - brojni vjernici rado dolaze s nama častiti našu dragu nebesku Majku tražeći njezinu pomoć i zagovor u svojim životnim potrebama. Euharistijska slavlja u trodnevnicima vodili su vlč. Ivan Zirdum, vlč. Damir Stanić i vlč. Marinko Miličević, a na samu svetkovinu naš o. Antonio Mario Čirko, OCD (u 11 sati) te naš nadbiskup, mons. Đuro Hranić (u 19 sati).

Na blagdan svete Marije Magdalene zahvalna srca smo proslavile 25. obljetnicu zavjeta naše sestre Emanuele od Blažene Djevice Marije (Smiljana Režek). Svetu Misu na kojoj je svečarica, u prisutnosti svoje obitelji, rodbine i prijatelja obnovila svoje zavjete vodio je vlč. Antun Štefan a koncelebrirali su o. Anto Knežević, OCD, o. Ivan Podgorelec, OCD te vlč. Miro Tomas, naš župnik.

Posjetili su nas brat Mario Totić i p. Walter iz Družbe Misionara slugu siromaha trećeg svijeta, a i s. Ana Marie, misionarka ljubavi nam je darovala svjedočanstvo vjere i ljubavi zauzete za one posljednje od siromaha.

Grupa mladih skauta koji su imali svoj kamp na Ovčari također nas je posjetila, i nakon misnog slavlja koje je slavio naš redoviti misnik, vlč. Stjepan Maroslavac, željeli su upoznati naš način života.

Uvijek su nam dragi i posjeti naše braće i sestara u Karmelu - do nas su došla braća Miroslav Pejić, Josip Alaga i Stanko Pažin, a također i brat Ante Škugor sa s. Teom Živković, OCDS. Svoje duhovne vježbe u našoj zajednici već tradicionalno je obavila s. Jela Ivančić iz bistričkog Karmela, a par dana se kod nas zaustavio i o. Bernardin Vizmeg.

Eto, ovo su samo kratke crtice o nekim od događaja u našoj zajednici. Puno više zapisano je u našim srcima, i nastavit ćemo, uz Božju milost, zajedno s vama diviti se Božjoj dobroti i neumornoj velikodušnosti, koračajući nekad ravnim, a nekad i strmim stazama naše gore Karmela. Neka sve nas Presveta Djevica Marija, Majka i Kraljica Karmela zagovara i pomaže na tom putu, žele vam i mole

vaše sestre iz Breznice Đakovačke+

KONCERT KLAPE „SVETI JURAJ“ U KARMELU SV. JOSIPA

Na blagdan sv. Josipa radnika, 1. svibnja 2017., Klapa „Sveti Juraj“ Hrvatske ratne mornarice održala je koncert u Karmelu sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj. Na samom početku koncert je najavio, te klapu i sve pristigle posjetitelje pozdravio, domaći župnik vlč. Miro Tomas. U toplom ozračju nizale su se pjesme domaćih i stranih kompozitora, u koje je s nekoliko riječi uvodio voditelj klape Marko Bralić.

Izvedene su duhovne pjesme prožete

molitvenim, vjerničkim duhom poznatih glazbenih imena kao što su Ljubo Stipišić Delmata (Oče naš; Molitva žuljnih ruku), tekstopisac i svećenik Ante Mateljan i skladatelj i svećenik Šimo Marović (Tebe tražim Bože moj; Majko, riči tvoje blage), a izvedena je i Marulićeva pjesma Gospi Divici Mariji. Još je jedna pjesma upućena Gospi našla svoje mjesto u programu: Dajte mi sladak pjev Josefa Engelhardta. Svojevrsan duhovni hit, po riječima Marka Bralića, postala je i Kranjčevićeva pjesma Misao svijeta, koju je uglazbio Krešimir Magdić. Budući da klapsko pjevanje korijen vuče iz staroslavenskog glagoljskog pjevanja, te je i zaštićeno od strane UNESCO-a kao hrvatska nematerijalna baština, klapa je otpjevala i jednu skladbu na staroslavenskom jeziku (Veličaj), kao i ukrajinsku skladbu Dimitrija Bortijanskoga Tebe pojem. Novijom duhovnom šansonom Oči u oči izvođači su izrekli svoju zahvalnost svim hrvatskim braniteljima, koji su zaslužni što imamo Domovinu, te su ju posvetili njima, kao i obiteljima svih nestalih i poginulih branitelja.

Preko klasika klapske glazbe Zaspalo je siročje ušli smo u završni dio večernjeg programa koji je bio posvećen obiteljskim i domoljubnim pjesmama (Gdje si majko da me budiš; Moj dida i ja; Croatia, iz duše te ljubim; Vivat Croatia). Posljednje dvije pjesme su podigle na noge sve prisutne

i otpjevane su jednim duhom i jednim glasom.

Klapa broji osam članova, a umjetnički joj je voditelj Mario Božić. Nastala je 2001. godine kao plod inicijative mons. Josipa Šantića i vojnog ordinarija mons. Jurja Jezerinca, s ciljem da se prigodom vojno-redarstvenog hodočašća u Lurd skladbama sakralnog duha predstavi Hrvatska i hrvatska vojska. Bralić je napomenuo kako su na jednom takvom hodočašću upoznali i stopostotnog invalida hrvatskog Domovinskog rata Marijana Almaša, prijatelja sestara karmelićanki, koji je uvelike zaslužan za održavanje ovoga koncerta. Zahvalio se i njemu i sestrama za toplu dobrodošlicu te pozvao sve prisutne: „Molimo za domovinu Hrvatsku. Bog nam ju je dao, ali ju moramo znati i sačuvati.“ Riječima zahvale pridružio se i Marijan Almaš te poglavarica samostana majka Ljiljana Prelić. Potom je uslijedila razmjena darova. Sestre karmelićanke gostima su poklonile ručni rad – unikatnu svijeću sa znakovima karakterističnim za Klupu „Sveti Juraj“, a na dar su dobile malu zastavu Hrvatske ratne mornarice. Ugodno druženje nastavljeno je i nakon koncerta u prijateljskom ozračju i raspoloženju.

TEOLOŠKA VEČER “PISMA KARMELIČANKAMA”

Studenti kolegija “Izabrane teme eshatologije” V. godine Katoličkog bogoslov-

nog fakulteta u Đakovu, zajedno s profesorom, doc. dr. sc. Borisom Vulićem, posjetili su u utorak, 6. lipnja, Karmel sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj i susreli se s cijelom samostanskom zajednicom. Tom je prigodom održana i teološka večer pod nazivom “Pisma karmelićankama”. Susret je vodio dr. Vulić, koji je nakon molitve, u uvodnoj riječi zahvalio sestrama i studentima za prihvaćanje inicijative da u međusobnom dijalogu rastu u vjeri i duhovnosti, a time i u svojoj ucijepljenosti u Krista i njegovu Crkvu.

Svaki je student održao svoje izlaganje na temelju djela Eshatologija Josepha Ratzingera, vrlo važnog djela za teologiju, koje je nedavno prevedeno na hrvatski jezik. Izrečene misli potom su produbljene u dijalogu sestara i studenata, u kojem se očitovao kako se lijepo prožimaju i nadopunjuju karmelska duhovnost i teološka promišljanja. Sva će predavanja, nakon što budu obogaćena doprinosom spomenutog dijaloga, u obliku pisama biti dostavljena sestrama kao dar studenata. Pri koncu susreta, M. Ljiljana izrazila je radost i zahvalnost samostanske zajednice za ovaj susret, preporučila sestre u studentske molitve te studentima zajamčila da će ih uvijek pratiti molitve sestara, osobito kad budu preuzimali važne službe u Crkvi i društvu. Sestre su studentima uručile prigodne darove – svoje ručne radove, a susret je završio zajedničkim druženjem.

MLADOMISNICI U KARMELU SV. JOSIPA

Petorica novozaređenih svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije – Josip Erjavac, Nikola Kaurin, Petar Maskaljević, Domagoj Lacković i Mario Žigman – euharistijskim slavljem 30. lipnja u Karmelu sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj zahvalili su sestrama karmelićankama za molitvenu podršku kojom su ih pratile u njihovu svećeničkom pozivu. Misno slavlje predvodio je vlč. Kaurin, evanđelje je navijestio vlč. Erjavac, a prigodnu homiliju izrekao vlč. Maskaljević. U koncelecijaciji je bio i duhovnik Bogoslovnog sjemeništa, mons. Karlo Višaticki, te mjesni župnik Miro Tomas.

Oslikavajući dramatičnost prizora iz Matejevog evanđelja u kojem „gubavac sve stavlja na jednu jedinu kartu koja se

zove Isus“, propovjednik je primijetio kako „Isus nevoljnika ne odbacuje, ne prekorava, ne odbija od sebe, već mu odgovora služeći se njegovim riječima: Hoću. Budi čist!“ Isus ide i dalje. Čak se i dotiče bijednika pružajući prema njemu svoju ruku. Prema zakonu, tom se gestom i sam Isus onečistio jer je dotaknuo nečista čovjeka. Da „Isusu nije stalo što će mu reći slušateljstvo, već mu je stalo do čovjeka“, propovjednik je pokazao i na primjeru carinika Zakeja, „ovisnika o novcu i poslu, koji, svladan ljubavlju i dobrotom, traži odnos s osobom koja će ga razumjeti,

shvatiti, izvući iz gliba i izopćenosti.“

Promatrajući ta dva lika, na različite načine izopćene iz društva, vlč. Maskaljević je istaknuo: „Čovjek je biće koje ne može živjeti izvan zajednice, bez odnosa s ljudima, s bližnjima. Uvijek je potrebna kategorija odnosa, koja je bitna u Isusovu poimanju čovjekova zdravlja. Isus mu pruža ruku, ali mu je prethodno pružio svoje srce i biće, svoju ljubav. Ta nas ljubav liječi i podiže, ozdravlja odnose i veze. Isus svojim postupkom stvara nove odnose, novi savez u svojoj osobi i krvi. Bog nas ne otpisuje, već upisuje u nas i naša srca nove riječi, neizbrisivi pečat Isusa Krista. Stoga će reći svojim učenicima – liječite bolesne i navješćujte, tj. dajte im živo iskustvo kako je kraljevstvo Božje među vama, kako je već započelo i ubire svoje plodove. To će reći da svatko tko se s nama susretne, mora iskusiti na sebi kako spadaju lanci i okovi staroga, kako se rađa novo, kako je sloboda koju Isus donosi divan Božji dar.“ Završavajući homiliju, mladomisnik je pozvao sve prisutne da dopuste da ih Gospodnja riječ mijenja i dotiče u dubini jer „kad smo potreseni Njegovom riječju, sve je u našem životu moguće i može se promijeniti!“

Mladomisnici su se kratko predstavili sestrama, zahvalili im te se i nadalje preporučili u molitve – da budu zbilja dobri pastiri po uzoru na Isusa Krista. Misno slavlje završili su podijelivši sestrama svećani mladomisnički blagoslov.

PROSLAVA GOSPE KARMELSKE

U Karmelu sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj, večernjim euharistijskim slavljem koje je predvodio nadbiskup metropolit đakovačko-osječki mons. Đuro Hranić, u nedjelju 16. srpnja 2017., proslavljena je svetkovina Gospe Karmelske. U suslavlju su bili vlč. Ivan Janeš iz Đakova, vlč. Josip Kujundžić, župnik iz Šonte te o. Antonio Mario Čirko, karmelićanin iz Zagreba, a asistirala su petorica đakovačkih bogoslova.

Nadbiskup Đuro je na početku misnoga slavlja podsjetio kako je upravo na današnji dan 1251. godine tadašnji general Karmelskog reda sv. Šimun Stock imao viđenje Majke Božje, koja mu je dala škapular kao znak njezine posebne zaštite i brige za Red te mu rekla: "Neka vam on bude znak spasenja, zaštita u pogibeljima, zalag mira te izraz vašeg iskrenog predanja Bogu i saveza sa mnom kao vašom majkom. Tko umre u tom odijelu neće vidjeti ognja vječnoga."

Žena

Nakon naviještenog odlomka Evanđelja po Ivanu koji govori o Isusovim posljednjim časovima na Zemlji kada je dao Ivanu apostolu Mariju za Majku, nadbiskup je primijetio kako se oko Isusa koji je u središtu tu spominju i četiri žene uz ljubljena učenika, te četiri vojnika koji među sobom dijele Isusovu odjeću. "Isus govori: Ženo, evo ti sina! Po drugi puta je Marija glavni akter kod Ivana. Prvi puta je to na početku Isusova javnoga djelovanja u Kani Galilejskoj kad je primijetila da nema vina i posredovala i molila Isusa za pomoć. Riječju: Ženo, što ja imam sa tobom?, Isus poziva Mariju da više ne intervenira u novoj fazi njegova života. Osjeća da njegovo javno djelovanje treba biti slobodno od njegove zemaljske majke, te se treba prepustiti isključivo vodstvu

Oca. Ona ga cijelo vrijeme slijedi, ne nestaje, no u skrovitosti je. Dijeljenje između Isusa i Marije koje je tada počelo završava kad Isus visi na križu, kad je došao 'njegov čas', a to je čas njegove smrti. I s Isusovim časom, došao je i Marijin čas, i zato ju nalazimo pod Isusovom križem."

"Ta pomalo odbojna riječ Ženo, koju Isus rabi dok govori Mariji, umjesto da ju zazove Majko, želi ukazati, kako kažu bibličari, na to da je upravo Marija ona Žena iz prve i posljednje knjige Svetoga pisma. U Knjizi postanka ona je ona žena čije će potomstvo vrebati zmija, a komu će ona satirati glavu, a u Knjizi otkrivenja ona je ona žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda. Marija je žena koja je na najintimniji način povezana sa Spasiteljem u njegovu djelu otkupljenja."

Okupljenim vjernicima nadbiskup Hranić istaknuo je kako je Marija navještaj boljih vremena za čitav svijet, onaj spasonosni oblak, gotovo iznuđen od proroka Ilije, koji naviješta i donosi kišu Božje milosti po Isusu Kristu. "Treba nam biti dovoljan i mali oblačić kad nema neba svog zasutog oblacima. Lamentiramo, male nam plaće, izrabljivani smo od poslodavaca, makar imamo i dobro radno mjesto, idemo van domovine. Svaka čast onima koji godinama čekaju bez oblačića. Samo plač, nezadovoljstvo, ne vidimo ništa pozitivno", rekao je nadbiskup, podsjetivši kako je papa Franjo nedavno na vrata svog stana naljepio poruku: Zabranjeno kukanje! Dajte prestanite kukati. Širite vjerničko pouzdanje i nadu. Na koncu je zamolio sve da prime Gospin škapular, da se s vjerničkim pouzdanjem stave pod Marijinu zaštitu, da budu poput proroka Ilije koji je znao iščitavati i biti znak nade za ovaj svijet, znak da Bog nije napustio ovaj svijet, nego "da ćemo se svi zajedno spasiti i nećemo vidjeti ognja vječnoga".

Podnevna sv. Misa

Podnevno euharistijsko slavlje predvodio je karmelićanin o. Antonio Mario Čirko, župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u zagrebačkim Remetama. Koncelebrirali su dr. Slavko Platz te domaći župnik vlč. Tomas. Na početku slavljaja o. Antonio je pozdravio sve pristigle štovatelje Gospe Karmelske, sve nositelje njenoga škapulara, članove Karmelske bratovštine, koji su došli zajedno sa sestrama proslaviti "Mariju koja je toliko privlačna. Privlačna zbog svoje ljubavi, jednostavnosti i nesebičnosti. Okupili smo se da kažemo Bogu jedno veliko hvala što nam je dao taj dragocjeni biser, Djevicu Mariju".

Počevši homiliju, o. Čirko je primijetio kako karmelićani i karmelićanke, za razliku od ostalih Redova, ne znaju ime svoga utemeljitelja. Oni nose ime po gori Karmelu, a ne po nekom utemeljitelju, jer upravo je Marija duhovna utemeljiteljica Karmelskoga reda. Prvi pustinjaci koji su se okupili na gori Karmelu prepoznali su Mariju kao svoju poveznicu, izgradili cr-

kvu posvećenu njoj te se prozvali braćom Blažene Djevice Marije od Gore Karmela.

Svaki vjernik treba poput Marije dopustiti – i od nje učiti kako – da se Isus rodi i u njegovu životu. Marija je najsavršenija vjernica, svjedokinja vjere i donositeljica milosti. Bog dolazi u svijet po njoj i po njezinom slobodnom pristanku da On uđe u njezin život – neka mi bude. Kod Boga nema prisile, nego uvijek samo sloboda, i to je ljepota ljubavi. O. Antonio je pozvao da "budemo jednostavni ljudi, predani, da živimo Marijine kreposti vjere, ljubavi i pouzdanja" te da svatko "danas preispita sebe, što je loše kod mene. Danas to predajmo Bogu da On to pročisti. Moramo raditi na sebi i na svome životu. Puno je danas slatkorječivih ljudi u svijetu, a ne čistih srca. Marija nas uči da se predamo Bogu i obnovimo svoje predanje Bogu i da mu svaki dan kažemo da ga trebamo."

O. Antonio je ohrabrio sve prisutne hodočasnike da se nikada ne boje učiniti prvi korak ljubavi i blagoslova poput Marije, koja nije mrzila one koji ubijaju njezinoga Sina, nego ih je blagoslivljala. U današnjim poganskim vremenima potrebno je biti poput Marije, donositi mir i blagoslov, ljubav u svoju sredinu. Svaki dan učiniti nešto poput Marije koja je hitila u pomoć Elizabeti. Prebirati poput nje u svome srcu sve što nam se događa i sve to izručivati Bogu, jer tako će doći mir u srca. Na koncu se posebno osvrnuo na sve nositelje škapulara, kojima on treba biti istinsko sredstvo posvećenja i življenja u predanju i nesebičnosti. "Kad poljubiš škapular, neka te podsjeti kako je lijepo biti poput Marije."

Trodnevna priprava

Proslavi je prethodila trodnevna duhovna priprava. Prvog dana, 13. srpnja, misno slavlje predvodio je vlč. Ivan Zirdum iz Đakova, u zajedništvu s vlč. Miroslavom Tomasom i vlč. Damirom Stanićem. U svojoj homiliji pred oči okupljenih vjer-

nika posebno je stavio lik Marije kao one koja je bila sluškinja. Prošavši kroz život Blažene Djevice Marije, istaknuo je njenu spremnost služiti Božjim planovima cijeli život. Od Navještenja pa do okrunjenja u nebeskoj slavi, Marija ne prestaje služiti Bogu, te zagovarati i posredovati za sve ljude, svoju djecu koju je od Boga primila. Po služenju je postala suradnica Božja, Sotkupiteljica u spašavanju svijeta.

Euharistijsko slavlje drugoga dana trodnevnice predvodio je vlč. Damir Stanić, župnik Župe Preobraženja Gospodinova iz Piškorevaca, u konceleciji s domaćim župnikom vlč. Mirom Tomasom. Svojim pjevanjem slavlje je animirao zbor župe Piškorevci te filijale Budrovci. U svojoj homiliji vlč. Stanić istaknuo je kako bi nam Marija trebala biti uzor u vjeri. Promatrajući Marijine životne situacije, istaknuo je kako je upravo vjera ta koja je Mariju nosila od početka njenoga života. "Nosilo ju je bezgranično pouzdanje i vjera u Boga, u radostima i teškoćama. To je ona vjera koja premješta brda. Da bi i mi mogli imati takvu vjeru, molimo da Bog sruši sve ono u nama što smo gradili bez Njega, sve ono što nam ne da živjeti u slobodi Božje djece. Marija je s Bogom računala i svoj život gradila s Njim. Tu i nama pomaže. Pohiti i nama, Majko, u pomoć i pomozite našu vjeru. Izmoli nam srce puno pouzdanja i vjere u Boga u teškoćama i ra-

dostima života, da raste i donosi plodove ljubavi prema Bogu i čovjeku."

Trećega dana trodnevnice misno slavlje predvodio je vlč. Marinko Miličević, kancelar Gospičko-senjske biskupije. S njim oko oltara bili su i vlč. Miro Tomas, vlč. Damir Stanić, te ovogodišnji mladomisnik iz Đakovačkih Selaca vlč. Mario Žigman, a asistiral su trojica bogoslova iz Đakova. "Kada čovjek odlazi s ovoga svijeta, kada umire, onda ostavlja testament, ono što mu je najvrjednije. Isus, Kralj kraljeva, ostavio nam je ono što mu je najviše bilo na srcu, svoju Majku. Ivan je svatko od nas, za svakoga od nas ta riječ vrijedi: Evo ti majke!", započeo je vlč. Miličević svoju propovijed. Pozvao je sve hodočasnike da nasljeđuju Isusa u Njegovu odnosu prema Mariji, koji je bio stav potpunog predanja. Otac je predao Sina Mariji da ga ona začne, rodi, odgoji te da bude toliko hrabra da pod križem Isusovim stoji. Marija je primjer kako se ostaje do kraja, do gledanja smrti u oči, kada bi radije bila na mjestu svoga Sina na križu. Na koncu je sve prisutne žarko molio da puste Mariju u svoju kuću, da u ovoj stotoj obljetnici ukazanja Blažene Djevice u Fatimi posvete sebe i sve svoje, pa i svoje znane i neznanne neprijatelje, Bezgrešnom Srcu Marijinom. Na kraju misnoga slavlja vlč. Žigman svima je udijelio svoj mladomisnički blagoslov.

I ovom je prilikom Karmel sv. Josipa bio i mjesto pomirenja s Bogom brojnih posjetitelja i štovatelja Majke Božje Karmelske. Svaki dan su požrtvovni svećenici bili na raspolaganju za sv. ispovijed, od vlč. Mire Tomasa, vlč. Vinka Zeca, vlč. Nikole Grgića, te predvoditelja misnih slavlja, vlč. Ivana Zirduma, vlč. Marinka Miličevića, o. Antonija Čirka te vlč. Damira Stanića koji je ispovijedao kroz sva tri dana pripreve.

Kao svake godine, i ove su brojni hodočasnici odlučili primiti sveti škapular, znak osobite povezanosti i predanja Gospi Karmelskoj. Kroz tri dana pripreve i na samu svetkovinu škapular je obuklo 72 vjernika. Mnogi su hodočasnici došli i do korske pregrade izručiti svoje molitvene nakane sestrama karmelićankama i u prijateljskom druženju uzajamno se izgrađivati i ohrabrivati u vjeri.+

KARMEL - MARIJA BISTRICA

Draga braćo i sestre!

Ovi intenzivno marijanski dani koji su iza nas (vidi zasebne priloge) kao i ozračje proslave sto godina od ukazanja Gospe u Fatimi te priprava za proslavu Velike Gospe poziv su svima nama sублиčiti se sve više s Marijom, njenom majčinskom dušom koja zna saslušati, uočiti probleme, nositi sve poteškoće svoje djece Bogu. U ovim danima mnoštvo hodočasnika iz svih dijelova Hrvatske, a i šire, dolazi u Svetište Majke Božje Bistričke, pa onda i k nama, tako da, još više nego tijekom ostataka godine, možemo kroz njihove vapaje i preporuke u molitve osjetiti patnje koje nosi čovjek današnjice.

U nekoliko znakovitih susreta dodatno nam je osvijetljeno naše majčinsko poslanje i osnaženo povjerenje u Gospodina koji odgovara na potrebe svog naroda i podiže ljude spremne založiti se za dobro

drugih. Da je danas obitelj u velikoj krizi i opasnostima, svjedoči velik broj preporuka u molitve baš za obitelji i to čak i više nego za zdravlje. U susretu sa skupinom mladih muževa i očeva ujedinjenih u zajednicu „ZAHAR“ kojoj je duhovnik o. Viktor Grbeša bilo je vidljivo kako Bog odgovara na te velike obiteljske poteškoće. Potaknuo je te mlade muškarce, svjesne svoje odgovornosti i obuzete željom da njihove obitelji budu zdravih temelja, učvršćene u dobru, da se sastaju na zajedničku molitvu i razgovor o problemima na koje nailaze da bi to ostvarili. Međusobno im podupiranje pomaže na putu zalaganja i borbe u antiobiteljskom suvremenom ozračju, a žarko su se preporučili i nama da ih pratimo molitvom.

Duboko nas je potresao susret sa sestrom Družbe milosrdnih sestara sv. Križa iz Đakova Viktorijom Šimić koja svojim predavanjima senzibilizira javnost i Crkvu u Hrvatskoj za problem trgovine ljudima koji je, kako kaže papa Franjo, jedna od najvećih otvorenih rana čovječanstva. Uistinu zaprepašćuje činjenica da danas 46 milijuna ljudi živi u ropstvu, a od toga zla nije oslobođena ni naša država, čak štoviše, bilježi se porast broja žrtava i onih koji se time bave. Majčinsko srce na to ne može ostati hladno i nezainteresirano, još više stoga što su najčešće žrtve trgovine ljudima djeca. Ta situacija vapi za molitvom, tako da smo odmah zajedno sa sestrom Viktorijom prionule na molitvu pred Pre svetim Oltarskim Sakramentom. O težini uvjeta života u Andama posvjedočili su nam misionari br. Mario Totić i o. Walter Corsini iz Družbe slugu siromašnih trećeg svijeta. Donijeli su nam i video zapis u kojem misionari govore koliko trebaju i računaju na potporu sestra koje žive kontemplativnim načinom života. Naše molitve i žrtve očekuju i misionari i misionarke i kao i duše kojima oni navješćuju Krista. Gospodin šalje misionare, ali i podiže svećenike u što smo se uvjerile u susretima s ovogodišnjim mladomisnicima. Oni nam prizivaju u sjećanje našu zadaću da molimo za svećenike, kao i zahvalnost Gospo-

dinu što nam ih daruje. O tim susretima pisali smo u zasebnim priložima, a ovdje ćemo samo spomenuti vlč. Danijela Hačka koji nam je bio na blagdan sv. Ilije i u svojoj propovijedi na svetoj misi govorio o putu posutom bolima i patnjama koji je morao proći taj veliki karmelski svetac da bi došao do istinske slike o Bogu. Upozorio je da i mi svi trebamo proći taj put, ali da nam Isus dolazi u susret da preobrazi naše slabosti kako bismo u sebi nosili preobraženu sliku Božju i davali je današnjem svijetu. A osjećaj da na tom putu nismo same, nego da smo dio velike Marijine obitelji, podario nam je susret sa sestrama i braćom Svjetovnog karmelskog reda, sa Zajednicom Malog Isusa. Sveta misa i srdačan razgovor ohrabрили su nas u zajedničkom hodu.

Poticaji su nam dolazili i kroz predavanja o. Ivana Podgorelca, o. Antonija Marija Čirka, mr. sc. Antice Čepulić te provincijala o. Srečka Rimca. O. Srečko održao nam je, povodom proglašenja Godine sv. Josipa u Zagrebačkoj nadbiskupiji, predavanje o štovanju sv. Josipa u Karmelu. Proveo nas je kroz odnose sa sv. Josipom mnogih naših svetaca i svetica i tako smo uvidjele da je unutarnji život karmelićanki i karmelićana prožet pobožnošću prema sv. Josipu i da su oni uvijek bili veliki apostoli širenja te pobožnosti po uzoru na sv. Tereziju Avilsku.

Proslavile smo imendan i zavjetni dan naše časne majke Petre i tom je prigodom naš klaustar pretvoren u Edenski vrt, a sestre iz novicijata su na domišljat način pokazale kako je sve počelo. Gledalište su znakovito smjestile pored špilje Majke Božje tako da je i ona pratila predstavu s nama. Kandidatica Slavica Šutalo nam se, nakon iskustva i odlaska kući, vratila 7. svibnja i započela postulaturu. Na iskustvu nam je bila i djevojka Terezija Slipac.

Kako bismo još više suosjećale s drugima u poteškoćama, Gospodin je dopustio da i mi osjetimo male poteškoće. Kvar u kotlovnici ostavio nas je na dulje vrijeme

bez tople vode, a olujno nevrijeme oštetilo nam je krov na crkvi. Mnogi su nam priskočili u pomoć bilo molitvom, bilo materijalno.

Idemo u susret svetkovini Velike Gospe, ali i proslavi pedesete obljetnice zavjeta naše sestre Natanaele koja će biti 19. kolovoza. U toj radosti s Marijom kličemo njezin Veliča i svima Vam želimo da Vas zahvati njezina radost i zahvalnost Bogu za sve primljen milosti! +

Vaše sestre iz Marije Bistrice

ŠTO ĆE MI ATRAKCIJE SVIJETA, IMAM ISUSA U SVETOHRANIŠTU!

Sto devetnaesti rođendan bl. kardinala Alojzija Stepinca, 8. svibnja 2017., obilježen je u njemu posvećenoj crkvi i Karmelu u Mariji Bistrici svečanom svetom misom koju je predslavio mons. Juraj Batelja, vicepostulator njegove kauze. S njim je suslavio vlč. Antun Motočić.

Povezujući liturgijska čitanja i Stepinčev život, mons. Batelja je, promatrajući u Stepincu lik Dobroga Pastira, ukazao na to da nas on, kao pravi pastir, vodi i da nam osvjetljava put k jasnom cilju. Čovjek koji je, kako je naglasio mons. Batelja, živio iz

ideala za ideal pokazuje "kako protivnosti koje proizlaze iz naravi bivaju dobro kanalizirane i upravljene prema svom uviru."

Naša se narav, rekao je vicepostulator, opire, tj. teško se sužvljava s otajstvom Božje zahtjevnosti, a bl. Alojzije je, uranjajući u tu zahtjevnost, živio svoj poziv strpljivo, gorljivo i radosno, te je tražio od drugih radnika u vinogradu Gospodnjem da i oni tako djeluju. Zato je pri osnivanju Karmela u Hrvatskoj rekao da želi da one koje u njemu žive budu svete ili Karmela ne treba niti biti, podsjetio je mons. Batelja sestre karmelićanke, istaknuvši da je i od drugih redovničkih zajednica, dovodeći ih u Zagreb, tražio da budu svjetionici u narodu Božjem. I za karmelićanke i za svećenike važno je, istaknuo je vicepostulator slijedeći Stepinčevu misao, da budu zaljubljenici u Evanđelje. Prisjetio se da su mu 12. veljače 2000. godine, dok je nazočio posveti crkve i blagoslovu Karmela u Mariji Bistrici, glavom prolazile riječi koje je Alojzije Stepinac htio ispisati na svim dovracima škola u Hrvatskoj: „Odgijte za Krista!“ Mons. Batelja je pozvao sestre da žive za Krista jer nema niti jedne druge snažne i jasne odrednice u našim životima. „Bl. Stepinac nas želi na svoj rođendan ohrabriti, potaknuti da se vratimo prvoj ljubavi, Kristu, i da sve poteškoće budu nadvladane tim zanosom te da znamo odabirati samo ono što je smisleno i svrsishodno“, rekao je propovjednik. Zorno je to pokazao na zgodi iz Stepinčeva života. Kada su, radi očuvanja njegovog zdravlja, Blaženiku ponudili da mu nabave razbibrigu, televizor, on je odlučno odgovorio: „Kakav televizor, kakve svjetske atrakcije, imam Isusa u svetohraništu! A kad se s Isusom trpi i živi, sve biva lako.“

Nakon misnog slavlja mons. Batelja zadržao se sa sestrama u srdačnom razgovoru odgovarajući na pitanja o svom radu na kauzama zagrebačkih nadbiskupa bl. Alojzija Stepinca i slugu Božjih Franje Kuharića i Josipa Langa.+

MLADOMISNCI BISTRICKOM KARMELU

Mladomisnički blagoslov u znak zahvalnosti za molitvenu podršku podijelili su sestrama karmelićankama u Mariji Bistrici novozaređeni svećenici Zagrebačke nadbiskupije i Bjelovarsko-križevačke biskupije prigodom misnog slavlja u utorak, 27. lipnja 2017., na blagdan sv. Ladislava kralja, zaštitnika Zagrebačke nadbiskupije

je. Svečanu svetu misu zahvalnicu predslavio je mladomisnik Bjelovarsko-križevačke biskupije vlč. Dominik Jaić, a s njim su suslavili mladomisnici Zagrebačke nadbiskupije vlč. Mario Dukić, vlč. Danijel Hačko, vlč. Krunoslav Kolar, vlč. Željko Nestić, vlč. Tomislav Šagud i duhovnik bogoslova vlč. Vlado Razum.

Na početku propovijedi vlč. Tomislav Šagud kratko se osvrnuo na sv. Ladislava i njegovu zaslugu osnivanja Zagrebačke nadbiskupije te povijesno značenje njenog postojanja za cijelu Hrvatsku. Nakon toga

je, zanimljivo povežavši misna čitanja, progovorio o temi odabira pravoga puta. U starozavjetnom prikazu razdvajanja Abrahama i Lota pronašao je ilustraciju Isusova govora o širokom i uskom putu. Protumačio je kako je Isus htio reći da je ono što ljudskim očima izgleda zamamljivo, široko, udobno, lagano, samo privid i varka i u konačnici ne donosi željenu sreću, blagostanje, Boga, što nas potiče da stvari ne gledamo izvana, nego iznutra. Tako ćemo vidjeti da je Božji put, koji nam se čini tijesan i težak, zapravo to samo na izvana i onda ako ne hodimo njime. „Ako Bog stane na taj put, kako možemo reći da je uzak“, rekao je vlč. Šagud. Ukazao je i na to da nam se put može učiniti tijesan i zato što nitko nije njime išao, pojasnivši kako nas „Bog svaki dan poziva da činimo nešto novo, da idemo neutabanim putovima i da se probijamo.“ Pozvao je sve da kod odabira puta ne gledaju ono što je lakše, ali ni automatski ono što je mučnije, nego ono što je Božje, on što Bog želi. Snagu za kročenje tim putem daje nam Bog koji se tamo nalazi, tako da ondje „gdje je duša s Bogom, nijedna staza, nijedna ćelija nije tijesna.“

Na kraju misnog slavlja predslavitelj vlč. Jaić još je jednom zahvalio sestrama na njihovim molitvama i žrtvama te izrazio želju da im mladomisnički blagoslov donese svjetlo i snagu za njihovo poslanje u Crkvi.

Sestre su radosno ugostile mladomisnike. Pozdravljajući ih u ime svih sestara, poglavarica samostana s. Marija Petra od Presvete Euharistije (Fišter) rekla je da će njihov put biti zahtjevan i težak, ali im je snaga na tom putu neizmerno velika milost koju su primili. Izrazila je i zahvalnost Gospodinu što pokazuje da blagoslivlja naš narod dajući mu nove svećenike.+

BISKUP ZDENKO KRIŽIĆ SA SESTRAMA U KARMELU U MARIJI BISTRICI PROSLAVIO ZAŠTITNICU NJIHOVA SAMOSTANA

U Karmelu Majke Božje Bistričke i bl. Alojzija Stepinca u Mariji Bistrici svečanom svetom misom 13. srpnja 2017. proslavljena je zaštitnica samostana Majka Božja Bistrička. Misno je slavje predslavio biskup gospičko-senjski mons. Zdenko Križić, a s njim je suslavio i redoviti misnik u samostanskoj crkvi vlč. Antun Motočić.

Biskup Križić pozvao je sestre karmelićanke i okupljene vjernike da mole Blaženu Mariju Djevicu za njezin zagovor, ali i da mole Gospodina za kreposti koje kroz evanđelja blistaju na Mariji kao što su zahvalnost, slušanje Božje Riječi, služenje, poniznost. U propovijedi je istaknuo da Marija nosi u sebi svijest o primljenom

Božjem daru bogomajčinstva i s njim surađuje. „Svaki Božji dar zahtijeva svijest, jer bez toga nema ni zahvalnosti, bez te svijesti on se gubi, nestaje“, rekao je biskup Križić i naglasio kako je i redovnički poziv posebni Božji dar koji se bez svjesnog življenja može razvodniti ili izgubiti. „Ivan Evanđelist predstavlja Mariju kao onu koja je postala svjesna svoga poslanja koje će definitivno primiti pod Križem. To poslanje je biti Majka Crkve, Majka kršćana, Majka svih nas. U Kani ona već tako djeluje, za-

uzima se za ljude. To je uvijek poslanje majke – zauzimati se, pomagati, biti blizu u nevolji, suosjećati s osobama, učiniti što je potrebno da se poteškoće ili patnje nadiđu“, pojasnio je biskup Križić i dodao kako svako majčinstvo, pa i ono Marijino, raste kroz patnju. „To je zbog toga jer nema ljubavi bez patnje. Patnja izostrava naše osjećaje, osposobljava nas da možemo više razumjeti patnje drugih. Patnja ima snagu pročistiti nas za autentičnu ljubav“, rekao je propovjednik i upozorio na to da izbjegavanjem ili proklinjanjem patnje zapravo gubimo ono najdragocjenije, ono lijepo što nosimo u sebi. Marija tu patnju živi do Kalvarije, „ona je u patnji na nogama, ona pod Križem stoji, možemo reći da je pod Križem diplomirala“, rekao je biskup Križić.

„Bez patnje koja se nadiđe snagom strpljivosti i ljubavi nema izgradnje našeg srca niti duha.“ Ljubav je ona koja potiče

Mariju na djelovanje i u događaju u Kani Galilejskoj, ljubav koja vidi ono što jedno ravnodušno oko ne može vidjeti, ljubav kod koje nema malih, nebitnih stvari, ljubav koja nadilazi granice i sposobna je iznenaditi, slikovito je izrekao propovjednik. Kroz taj događaj vidljivo je da Isus želi biti u našoj radosti, da je Isus došao s nama slaviti. Istinska radost radi sadržajnog života volja je Božja za nas. Bog nam ne želi uskraćivati radost, nego radovati se s nama, pojasnio je biskup Križić. Govoreći o Mariji u Kani Galilejskoj i pod Križem, ukazao je i na liturgijsku poveznicu u odabiru evanđeoskih tekstova dviju svetkovina: Majke Božje Bistričke, zaštitnice samostana, i Gospe Karmelske, zaštitnice Karmelskoga reda. Propovijed je zaključio mislju da je Blažena Djevica Marija osoba kojoj ne samo da se možemo diviti, nego ju možemo nasljedovati i moliti da imamo njeno srce u odnosu na Boga i ljude.

Sestre su srdačno dočekale mons. Zdenka Križića, koji ih je pohodio prvi puta od njegova imenovanja biskupom, i zadržale su se s njim u ugodnom razgovoru.

Biskup Križić toga je dana predslavio i podnevnu svetu misu u Hrvatskom nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke.

PROSLAVA GOSPE KARMELSKJE U KARMELU U MARIJI BISTRICI

Dubrovački biskup mons. Mate Uzinić predvodio je svečano euharistijsko slavje na svetkovinu Gospe Karmelske 16. srpnja u samostanskoj crkvi sestara karmelićanki u Mariji Bistrici. S njim su slavili domaći redoviti misnik vlč. Antun Motočić i don Franjo Pranjić, salezijanac, a posluživala su dvojica bogoslova.

Brojnim okupljenim vjernicima, štovateljima Gospe Škapularske, i sestrama karmelićankama biskup Uzinić je, tumačeći liturgijske svetopisamske tekstove, u svojoj homiliji progovorio o značenju

kontemplativnog posvećenog života i o Blaženoj Djevici Mariji, uzoru potpunog predanja i prihvaćanja Božje volje. Pojasnio je da u slici oblacića, kojeg nakon suše očekuje i vidi prorok Ilija, karmelska duhovnost prepoznaje Mariju, a u velikoj i jakoj kiši, koja pada iz tog oblaka, Isusa Krista koji nas je spasio i po kojem smo postali sinovi i kćeri u Bogu. Biskup se zadržao na pogledu koji je sposoban uočiti taj oblacić, iz kojeg može doći velika kiša spasenja. Naglasio je, osvrćući se na apostolsku konstituciju pape Franje Vultum Dei quaerere o ženskom kontemplativnom životu, da to treba biti ustrajan pogled, pogled koji ne odustaje dokle god ne vidi, pogled srca koji je moguće steći samo kontemplacijom. Poručio je sestrama da pokušaju biti poput Ilije, koji zna da će se taj oblak pojaviti i koji potiče druge da ustraju u gledanju i da tako budu svjetlo u hodu čovječanstva. „Možda se vaše djelovanje nama vani čini beznačajnim, malenim kao ovaj maleni oblak, ali upravo u tom vašem djelovanju vidim ono što omogućuje i Crkvi i čovječanstvu da može opstati, živjeti“, rekao je biskup Uzinić.

Propovjednik je potom pogled usmjerio na Mariju koja pomaže svima, i sestrama i vjernicima, svojim majčinskim primjerom kojeg valja nasljedovati. Stojeći sa svakim od nas pod križem, „Marija nas osobito uči svoju volju prilagoditi Božjoj volji i to ne samo

kad se to čini lijepo, zanimljivo, u trenutku kad se otvorila Životu, kad joj je ponuđeno biti Majka Božja, nego i u trenutku kad se toga, biti Majka Božja, treba, na neki način, osloboditi, kad i to treba staviti na raspolaganje Gospodinu“, rekao je biskup Uzinić. Pronalazeći u tom Marijinom stavu poruku za sve, rekao je da ne treba misliti da se nešto posjeduje, da je nešto naše, čak i pripadnost jednoj kontemplativnoj zajednici, nego je potrebno znati se toga osloboditi i darovati Gospodinu, i tek tada je moguće u potpunosti živjeti s Gospodinom i u potpunosti nasljedovati Mariju u onom što i sv. Terezija Avilska, obnoviteljica Karmelskoga reda, savjetuje u duhovnom životu kao najvažnije: u ljubavi jednih prema drugima, nenavezanoosti na sve stvoreno i poniznosti. Svaki od nas pozvan je svoj život učiniti malenim oblakom koji, iako se čini beznačajnim, može pozitivno djelovati na okolinu u kojoj živi, poručio je biskup. Spomenuo je na kraju i bl. Alojzija Stepinca, koji je želio imati Karmel u svojoj nadbiskupiji i u Hrvatskoj, uviđajući značenje kontemplativnog načina života. „Možda je i njegovo ponovno poniženje koje se događa zapravo jedan od načina na koji se i on mora pretvoriti u taj mali oblacić da bi se onda po tome što će se nakon toga dogoditi mogla izliti kiša milosti, koju je on po svom zagovoru sposoban donijeti na vaš Karmel i na ovu nadbiskupiju i na čitav naš narod“, zaključio je propovjednik. Nakon svete mise sestre su se zadržale s biskupom Uzinićem u srdačnom razgovoru.

Svetkovini je prethodila trodnevna priprava. Započela je svetkovinom zaštitnice samostana Majke Božje Bistričke 13. srpnja. Svečanu svetu misu toga dana predvodio je gospičko-senjski biskup mons. Zdenko Križić, koji je u svojoj homiliji povezo liturgijske tekstove obiju svetkovina. 14. srpnja svetu je misu predvodio mladomisnik Zagrebačke nadbiskupije vlč. Željko Nestić, koji je, tumačeći Evanđelje, govorio o paradoksu kao životnom kontekstu kršćanstva i o milosti koja po krštenju, po Riječi i Kruhu osposobljava za postojanost u nasljedovanju Krista i na odgovor na sve zahtjeve toga nasljedovanja. Toga su dana i članovi Općinskog vijeća Marije Bistrice u Karmelu proslavili Dan općine euharistijskim slavljem, koje je predvodio župnik i rektor Svetišta vlč. Domagoj Matošević, i zajedno sa sestrama molili za sve stanovnike Marije Bistrice. 15. srpnja, na spomendan sv. Bonaventure, učitelja Crkve, mladomisnik karmelitanin o. Vedran Pavlič predvođeni misno slavje u propovijedi je pronašao zajednički nazivnik za sv. Bonaventuru, liturgijska čitanja i Gospin škapular, a to je pobožnost koja izvire iz srca, to je ljubav koja se izliva u blagoslov koji je i on kao mladomisnik velikodušno svima pojedinačno udijelio. Uz o. Vedrana, tu su svetu misu slavili vlč. Antun Motočić i o. Drago Marić, OCD, a posluživao je bogoslov br. Ante Travica, OCD.

Tijekom ovih Dana Blažene Djevice Marije u Karmelu u Mariji Bistrici mnogi su hodočasnici iskoristili prigodu da obuku Gospin škapular.+

KARMEL - SARAJEVO

Draga naša braćo i sestre!

Evo nas ponovno na stranicama našeg „Vijesnika“ da zajedno s vama podijelimo blago ovih milosnih dana koji su protekli. Iako smo „stado malo“ Gospodin nas ne prestaje pohađati na razne načine: preko naših svećenika, župljana, prijatelja, poli-

tičara i drugih dobronamjernih ljudi, kako bi nas iz dana u dan sve više usmjerio na Kraljevstvo koje nam je pripratio.

3. svibnja u popodnevnim satima posjetio nas je Član Predsjedništva iz reda Hrvatskog naroda dr. Dragan Čović u pratnji gđe Tonke, tajnice. Nakon razgovora sa č. majkom, susreo se na kratko i sa cijelom Zajednicom. Podijelio je s nama svoje doživljaje iz Fatime odakle se upravo vratio a također je izrazio spremnost biti na pomoć sestrama u čemu bude mogao jer „kroz vas i vašu misiju, siguran sam, činim dobro svima potrebitim“ rekao je i preporučio u molitve svoje poslanje.

5. lipnja posjetili su nas naši stari prijatelji Francuzi koji su nam još u ratno vrijeme donosili humanitarnu pomoć u Brezovici. Posredovanjem s. Kate Ostojić zamjenice ravnatelja Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije ponovno su nas pronašli a nisu zaboravili sa sobom donijeti i ukusne čokolade. S nama su slavili sv. misu a zatim smo se nakon doručka zadržali u razgovoru kojeg nam je olakšala i uljepšala svojom neposrednošću gđa Branka iz Neokatekumenske zajednice.

21. lipnja ugodno nas je iznenadio i obradovao svojim posjetom naš brat mons. Juraj Batelja u pratnji katedralnog župnika vlč. Marka Majstorovića i s. Jaire Udovičić iz družbe Milosrdnog Isusa. U povodu Patrona katedralne Župe – Presv. Srca Isusova mons. Batelja imao je višednevni program u BiH pa kao pravi brat nije mogao ni nas zaobići. Obradovao nas je novim knjigama našeg Blaženika a po svom običaju i sestre počastio: ribom i sladoledom!

25. lipnja imali smo radost ponovnog susreta sa našim dragim p. Szentmartonijem, DI koji nas je posjetio u pratnji p. Tonija – generalnog postulatora za kauze isusovačkih svetaca i našeg mons. Tome Kneževića, ravnatelja Caritasa BiH. P. Szentmartoni održao je prigodnu propovijed u katedrali Presv. Srca Isusova pa je

ovom prilikom i sa nama podijelio tri točke za razmatranje. Zajedno sa p. Tonijem uputio se na grob sluge Božjeg Petra Barbarića za kojega se nadamo da će dogodine biti naš novi blaženik.

Ove godine, budući da se slavi 100-godišnjica Gospinih ukazanja u Fatimi, u našoj Nadbiskupiji upriličen je pohod Gospinog kipa svim župama. Tako su 30. lipnja u podne vlč. Željko Čuturić i g. Ante predali nama kip Gospe Fatimske kojeg je blagoslovio Uzoriti kardinal u Fatimi. Cilj ovog Gospinog pohoda je da se obnovi posveta Bezgrešnom Srcu Marijinu i pobožnosti Njoj u čast. Dragi lik naše Majke ostao je s nama od petka u podne do subote u podne kad su je prenijeli u župnu crkvu na Stupu župnik i kapelan.

6. srpnja imali smo radost slaviti mladu misu sa našim ovogodišnjim mladomisnikom vlč. Antom Vrhovcem. Sv. misu je suslavio vlč. Vlado Vrebac a ministrirao je bogoslov Josip Marković. U svojoj propovijedi mladomisnik je istaknuo nekoliko važnih točaka našeg života: živjeti u Božjoj prisutnosti, promatrati Njegova djela milosrđa u našoj prošlosti i zahvaljivati za ono što sada čini.

9. srpnja u prijepodnevnom satima posjetio nas je naš uzoriti kardinal Vinko Puljić u pratnji svoga novog tajnika vlč. Ante Zubaka. Zanimao se za život sestara i podijelio s nama svoje brige i planove.

10. – 12. srpnja u devetnici nošoj dragoj Gospi Karmelskoj posjetili su nas i s nama slavili svoju mladu misu naši svećenici zagrebačke nadbiskupije vlč. Željko Nestić i vlč. Tomislav Šagud zajedno sa bogoslovom hvarske biskupije Tonijem Avianijem. 10. srpnja sv. misu je slavio vlč. Tomislav koji nam je u propovijedi približio povijest spasenja osvrnuvši se na čitanja dana o Jakovljevom snu u kojem vidi ljestve koje povezuju nebo sa zemljom. Božji hod s čovjekom započeo je u Edenskom vrtu a nastavio se po Bl. Dj. Mariji po kojoj je Riječ Božja k nama sišla.

Sljedećeg dana 11. srpnja na blagdan sv. Benedikta sv. misu je predslavio vlč. Željko. U sadržajno bogatoj propovijedi vlč. Željko nam je

približio lik sv. Benedikta i njegovo geslo „Moli i radi“. Između ostalog istaknuo je kako je sv. Benedikt u procesu svog sazrijevanja morao svladati tri napasti: napast samopotvrđivanja i želje da se samoga sebe stavi u središte, napast na koju navode osjetila i napast srdžbe i osvete. Zatim se osvrnuo na potrebu molitve stavljajući nam za uzor Majku Mariju - Djevicu koja sluša, Djevicu koja moli, Djevicu koja rađa i Djevicu koja prinosi. Također se prisjetio i dana uspostave klauzure našeg samostana kojemu je prisustvovao i podsjetio nas na propovijed koju je tada izrekao Kardinal kako trebamo biti gromobran koji molitvom brani ovu Bosnu ali isto tako gromobran koji „prizemljuje Božju ljubav“.

U nastavku bliže pripreve za našu Svetkovinu trodnevnice su predvodili fra Slavko Topić, gvardijan na Bistriku, vlč. Marko Mikić vicerektor Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa te preč. Josip Knežević, rektor VBS-a.

Na samu Svetkovinu sv. misu predslavio je pomoćni biskup vrhbosanski mons. dr. Pero Sudar uz sudjelovanje velikog broja vjernika i dvanaestoricom svećenika. U propovijedi je mons. Pero Sudar govorio o ljudskoj čežnji za Božjom blizinom, o Božjoj majci i Majci svih ljudi. „Čovjek nikad ne može svojom voljom doprijeti do Boga. Bog je stvarnost koju čovjek ne

može ni shvatiti ni dohvatiti. Susret Boga i čovjeka je moguć samo Božjim silaskom čovjeku, Božjim poniženjem do čovjeka“ rekao je mons. P. Sudar. Istaknuo je i značaj Marijine uloge u životu vjernika. „Svaka molba, svaka molitva, svaka želja upućena Mariji ne ostaje bez odgovora. Mi to ponekad ne osjetimo, ne vidimo da se nešto mijenja, a na jednom drugom planu, na planu Božjeg spasenja, iako nas ne oslobađa od kušnje, od križa, od tereta – On nas oslobađa za vječnost, a to je bit“, kazao je biskup.

Kako naša s. Mihaela nije mogla slaviti svoj Zlatni jubilej na predviđeni dan, tako smo ovom prigodom to učinili i svi zajedno obnovili naše svete zavjete.+

KARMEL - MIRNA PEČ

Dragi naši bratje in sestre!

Z veseljem se vam oglašamo pred praznikom Matere in Kraljice Karmela, ki nas vse vodi globlje v Jezusovo skrivnost.

Hvaležne smo za povezanost v Redu, še posebej in dejansko to povezanost doživljamo po našem dragem p. Petru Janjiću, OCD, ki si vsak mesec velikodušno vzame čas za nas. Imeli smo že veliko duhovno bogatih, zanimivih in koristnih predavanj. Se-

stre okušamo lepe sadove skupne molitve po metodi lectio divina in tudi v tem nam je p. Petar v pomoč.

Skupaj smo na poti, Gospod pa je naše središče. Hvaležne smo mu, da ostaja z nami pod podobo Kruha. Tudi letos smo imele lepo telovsko procesijo po hiši in vrtu. Spomladi so nas obiskale tri skupine mladih, s katerimi smo delile izkustvo notranje molitve, kar je bilo za vse lepo doživetje. 1. maja smo se s hvaležnostjo spomnile 20-letnice blagoslovitve samostana. Z našim zvestim dobrotnikom, duhovnikom g. Ambrožem Kodeljo smo skupaj obhajale njegovo zlato mašo, z rojakom iz Mirne Peči, g. dr. Andrejem Sajetom pa srebrno mašo.

Hvaležne smo Gospodu za vse lepo, s čimer nas obdarja, hvaležne pa tudi za vsakodnevne skrbi. Gospod nas preko vsega vabi v globlji odnos z Njim in med seboj. Edino, kar ostane, je ljubezen.

V Njem, ki nas ljubi in odpira naša srca, da moremo ljubiti tudi mi, vas v hvaležni molitvi vse pristrčno pozdravljamo in voščimo globoko doživeti praznik naše Karmelske Gospe.+

Vaše sestre iz Mirne Peči

SVJETOVNI RED – OCDS

ZAGREB

Zajednica “Sv. Terezija Avilska”

Drage sestre i braćo,

i u ovim vrućim danima ne posustajemo usrdno dobrog Boga moliti za sve vaše duhovne i materijalne potrebe. Hvala vam za vašu molitvenu podršku.

SUSRETI KOJI SU OBILJEŽILI PROTEKLO RAZDOBLJE U ŽIVOTU I RADU ZAJEDNICE

SV. T. AVILSKA I HRVATSKE PROVINCIJE OCDS

Susret s o. Vinkom posvećen temi: „Marija u Novom zavjetu“

Na susretu u travnju o. Vinko Mamić tumačio nam je: kako evanđelisti predstavljaju Mariju i što ona znači za članove Karmelskog svjetovnog reda koji su, na poseban način, braća i sestre Blažene Djevice Marije od gore Karmel? Više puta u svom životu svatko od nas dođe u situaciju u kojoj se mora opredjeliti za dobro ili zlo, ili za jedan od putova od kojih su, moguće, svi dobri ali odabравši jedan, potrebno je prekriziti one druge. Bog svakome od nas govori u sa-

vjesti. Odgovor koji čujemo u savjesti često nije sukladan našim planovima. Marijanska crta je odabrati ono, što Bog od mene očekuje, iako to nije lakši put. Marijin i Josipov poziv i poslanje bio je skrb za Isusa: osigurati Isusu sve što mu je potrebno da bi rastao u dobi, mudrosti i milosti. Marija je, kao i mi, upoznivala i otkrivala kakav je Bog. Marija razumije poruku Isusa Krista dok, u svome životu, živi svoje poslanje. Ona je naš model molitvenog života. Događaje koje nije razumjela Majka je brižno čuvala i prebirala u svom srcu. I mi smo, po Marijinom uzoru, pozvani promatrati stvarnost u svjetlu vjere, iščitavajući je kroz Pismo. To ne znači da će se stvarnost promijeniti, ali mi ćemo je drugačije vidjeti i drugačije doživljavati, i ona za nas više neće biti ista.

Susreti s o. Viktorom posvećeni upoznavanju i izgradnji zajedništva

Na susretima u ožujku, svibnju i lipnju o. Viktor Grbeša nam je posvećivao važnost izgradnje zajedništva. Zajedništvo je nemoguće ostvariti ako se ne poznamo. Stoga nas je poticao da govorimo o sebi, o svojim osjećajima, potrebama, razmišljanjima. Potrebno je čuti jedni druge. Zajedništvo je potrebno hraniti. Važna, otvorena pitanja su: možemo li si reći istinu, u ljubavi? Koliko je tko, u ovome trenutku, spreman primiti? Što mi može pomoći da budem svoja / svoj? Kakav sam čovjek, ako mi se drugi ne može otvoriti? Da bismo hodali s Bogom, moramo doći k sebi. Došli smo k sebi kad prestajemo biti osjetljivi a postajemo (su)osjećajni.

Sjednica Savjeta
Po povratku s duhovnih vježbi, u pe-

tak 21. srpnja, održan je susret Savjeta Zajednice sv. Terezija Avilska. Veći dio ovog susreta bio je posvećen osvrtnu na duhovne vježbe. Svi članovi Savjeta iznijeli su osobne dojmove, vrednovanje svog doprinosa u organizaciji putovanja i boravka u duhovnom centru, kao i prijedloge za bolju pripremu budućih putovanja i višednevnih susreta. Potom su razgovarali o pitanjima važnim za početnu i permanentnu forma-

ciju te o odgovornosti pojedinog člana prema zajednici i prema redu, u Redu.

PROVINCIJA

Od 14. do 16. srpnja 2017. u Karmelu sv. Ilije (BiH) po prvi puta u povijesti održan je zajednički susret zajednica OCDS iz cijele Hrvatske provincije. Na susretu koji je bio koncipiran kao duhovne vježbe i priprava za svetkovinu Gospe Karmelske, sudjelovala su braća i sestre iz Zajednice sv. Terezija Avilska – Zagreb i duhovni asistent Zajednice, o. Viktor Grbeša, Zajednica od Djeteta Isusa – Zagreb, splitska Zajednica Zamak duše i duhovni asistent Zajednice, o. Branko Zebić, predstavnici Zajednice iz Sofije (Bugarska) u pratnji duhovnog asistenta o. Bernardina Vizzmega

i predstavnik krčke Zajednice. Voditelj duhovnih vježbi bio je o. Đani Kordić.

Susret se sastojao od svakodnevnice sv. Mise, Jutarnje i Večernje molitve Časoslova, molitve u šutnji, molitve klanjanja, molitvenog bdijenja na uočnicu Gospe Karmelske, nagovora, molitve krunice, mogućnosti ispovijedi, predstavljanja zajednica i svih članova pojedinačno, prve sjednice Provincijalnog savjeta u osnutku, programa za djecu (neki od članova OCDS povelili su i svoju dječicu – naše „karmelske mrvice“), upoznavanja i bratskog druženja.

Teme o kojima je izlagao o. Đani bile su: „Sveti Ilija“, „Gospa Karmelska – naša Majka i Sestra“ i „Molitva u Karmelu“. Naš voditelj nastojao nam je posvjestiti: što je Karmel?; što znači biti karmelićanin?; kako razlučiti je li Karmel moj put?; kako živjeti svoj karmelski poziv i poslanje u konkretnoj svakodnevici? i ohrabriti nas u hodu karmelskom stazom prema brdu Kristu. Izlagao je o važnosti i neprocjenjivoj vrijednosti molitve, o ljubavi prema divnoj Djevici Mariji koja grije srce svakog karmelićanina i o njenoj ljubavi koja čini da je Karmel živ, o nerazdvoljivosti molitve i apostolskog djelovanja. Naglasio je, također, da je potrebno posebnu pažnju posvećivati formaciji u našim zajednicama, te da je zadatak i cilj formacije pripremiti osobu da autentično živi karmelsku karizmu i duhovnost.

Prvog dana, u petak, naglasak je bio stavljen na upoznavanje imena i lica braće i sestara koji su se prvi puta susreli. Subota je bio glavni - radni dan, a nedjelja, svetkovina Gospe Karmelske – slavljenički dan, a toga dana održana je i prva sjednica Savjeta koja će obilježiti daljnje djelovanje OCDS u našoj Provinciji. Molimo Gospodina da naš daljnji rad bude plodonosan i Njemu na slavu.

Dragi Isuse, hvala Ti za ovaj susret. Hvala Ti za svakog brata i sestru u Karmelu. Hvala Ti što si nas pozvao u svoj Vinograd i darovao nam milost i radost da Ti možemo služiti, u Tvom Karmelu. Molimo Te, budi s nama i pomoz nam da nikada ne posustanemo hoditi putem na koji si nas pozvao. Amen.+

s. Snježana Foršek, OCDS

Zajednica „Od Djeteta Isusa“

Ovoga smo proljeća odlučili krenuti u posjete našim sestrama u samostane u Karmel Brezovicu i u Karmel Mariju Bistricu a na jesen namjeravamo posjetiti i sestre u Kloštar Ivaniću.

Krenuli smo iz Zagreba vlastitim automobilima u lijepom broju (uvijek nas je bilo više od dvadesetak). Crkva u Mariji Bistrici je naime i Hrvatsko nacionalno marijansko svetište, a sestrice u Mariji Bistrici žive u klauzuri. Kamen temeljac ovom Karmelu blagoslovio je 11.rujna 1994.god., danas sveti IVAN PAVAO II. Iste godine kardinal Franjo Kuharić započeo je s izgradnjom samostana. Trećeg listopada 1998. papa

Ivan Pavao II svečano je proglasio blaženim Alojzija Stepinca u Mariji Bistrici i sestre karmelićanke uselile su se u samostan. Zagrebački nadbiskup Josip Bozanić posvetio je crkvi i blagoslovio Karmel 12.veljače 2000., a sestre karmelićanke tog su se dana zatvorile u klauzuru.

Za vrijeme naše posjete u Svetištu se održavalo hodočašće katoličkih vjerskih vrtića Zagrebačke nadbiskupije. U karmelićanskom samostanu smo se u ugodnom razgovoru predstavili jedni drugima. U samostanu trenutačno boravi 19 sestara koje su iskazale veliko zanimanje za našu zajednicu a mi smo im ispričali kako smo izabrali baš to ime – Od Djeteta Isusa – kako smo se podijelili u dvije manje zajednice, jer je broj članova u prvotnoj zajednici premašio kritičnu granicu, pričali smo im o unutarnjem ustroju naše zajednice, o primanju kandidata u članstvo Zajednice. Iako se doima da smo se tek sada upoznali, očito je i ranije bilo nekih kontakata između naših sestara i braće, a prior Ivan je čuvši imena sestara i mjesta iz kojih dolaze povezo da iz nekih mjesta dolaze i neki naši oci karmelićani što potvrđuje da Duh Božji djeluje i kad mi toga nismo svjesni te da su poveznice dublje i čvršće nego li mislimo. Sestri Zorki i njezinom supruhu bratu Marku bila je osobita radost spoznaja časne Majke da Zorku poznaje

već iz ranije korespondencije, da sestra Filomena i ovaj bračni par ima zajedničke prijatelje, a sestra Jelena ih je zamolila da pozdrave zajedničke prijatelje i radne kolege iz Zadra. Nakon druženja uslijedila je sv. Misa koju je slavio naš subrat vlč. Damir Ceković. Nadahnutom propovijedi obogatio je nas i sestrice te jednu veću grupu posjetitelja Karmelu koji su nazočili sv. Misi. Naš subrat Damir uvijek spremno uskače kao pomoć našem duhovniku zajednice o. Anđelku Joziću, te u njegovoj spriječenosti predvodi misno slavlje, a pomagao mu je mali Matej. Imao je veoma nadahnutu propovijed u kojoj je rekao da je Gospodinovo Uzašašće na ljudsko uzdignuće. Nakon mise izmolili smo zajedno sa sestricama Večernje pohvale te ostali u kratkom druženju, fotografirali se i obećali jedni drugima ponovni susret.

Uvjereni smo da nas ovakvi zajednički susreti ne samo približavaju jedne drugima, stvaraju uzajamno povjerenje nego nas i silno obogaćuju. Tako upoznajemo jedni druge, molimo jedni za druge i surađujemo na zajedničkom cilju a to je život u Isusu Kristu i od vjere u Isusa Krista - u duhovnom ozračju Karmela.

Uskoro nas očekuje Prvi zajednički „povijesni“ susret svih zajednica OCDS-a Provincije na trodnevnoj duhovnoj obnovi na Buškom jezeru i tome se jako veselimo i željno ga iščekujemo.+

s. Božica, br. Marko i s. Željka

UDRUGA "BL. ALOJZIJE STEPINAC"

SJEDNICA SAVJETA UDRUGE "BL. ALOJZIJE STEPINAC"

Na blagdan Gospe Fatimske, 13. svibnja 2017., u Karmelu sv. Male Terezije u Kloštar Ivaniću održana je prva redovita sjednica Savjeta u novom trogodištu rada Udruge "Bl. Alojzije Stepinac" bosonogih karmelitanica u Hrvatskoj i Bosni Hercegovini. U radu sjednice sudjelovale su s. M. Jelena od Krista Kralja, Lipić (Karmel – Breznica Đakovačka), s. Danijela Terezija od Svete Obitelji, Licul (Karmel – Kloštar Ivanić), s. M. Gabrijela od Otkupiteljeve Ljubavi, Batelja (Karmel – Marija Bistrica), s. M. Alojzija od Krista Kralja, Čarapina (Karmel – Brezovica) i s. Lucija od Gospe Fatimske, Peša (Karmel – Sarajevo) te duhovni asistent Udruge o. Jakov Mamić, OCD.

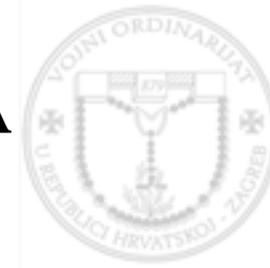
Kao osvrt na posljednju izbornu skupštinu i dostavljeno trogodišnje izvješće o stanju i radu Udruge pročitano je i razmotreno pismo mons. José Rodríguez Carballa, tajnika Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, upućeno Udruzi. Mons. Carballo čestitao je novom vodstvu Udruge i osvrnuo se na primljeni izvještaj koji je, po njegovoj procjeni, "bitno pozitivan". "Prisutni su, kao i u svim ljudskim stvarnostima, svjetla i sjene, strepnje, zabrinutosti, ali i izazovi i ohrabrujući pogledi u budućnost." Potaknuo je članice Udruge da uz brigu za nova duhovna zvanja još više promiču "rast u svijesti o bratstvu i o potrebi konkretne suradnje."

Glavna točka dnevnog reda bila je provedba zaključaka VI. skupštine Udruge s naglaskom na izmjenu i dopunu Statuta i Pravilnika Udruge prema odredbama nove apostolske konstitucije *Vultum Dei Quaerere* te priprema predstojećeg tečaja za sestre u formaciji koji će se održati od 25. do 28. rujna 2017. u Karmelu sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj. Voditelj tečaja bit će Gospičko-senjski biskup, mons. Zdenko Križić, a tema je Redovnički poziv: glavni elementi, razlučivanje i dinamika rasta.

O. Jakov Mamić je kao duhovni asistent Udruge izvijestio sudionice o svom nedavnom boravku u Rimu i službenom susretu u Kongregaciji za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. Tom prigodom dobio je neka konkretna pojašnjenja i odgovore na pitanja sestara, osobito o primjeni nove apostolske konstitucije *Vultum Dei Quaerere*. Naglašeno mu je također kako treba pričekati novi dokument koji će dati konkretne upute o primjeni novog zakonodavstva koje zahtijeva izmjene i dopune, ne samo statuta i pravilnika postojećih saveza, već i mjerodavnih konstitucija svih kontemplativnih redovnica.+

IZ VOJNOG ORDINARIJATA

PEPELNICA U VOJARNI „PUKOVNIK MARKO ŽIVKOVIĆ“

Srijeda, 01. 03. 2017.

Na Čistu srijedu, 1. ožujka, vjernici Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“ na Plesu započeli su korizmeni hod svetom misom s obredom pepeljanja koju je predvodio vojni kapelan o. Viktor Grbeša.

U propovijedi je kapelan naglasio da ove korizme nastojimo, kroz čitanje Božje riječi, činjenje djela milosrđa i post, doživjeti Boga kao svoga Oca koji nas ljubi i u svakom trenutku brine o nama.+

ISPRAČAJ 6. HRVCON-A U MISIJU „RESOLUTE SUPPORT“

Petak, 03. 03. 2017.

U petak, 3. ožujka, svečani ispraćaj 6. hrvatskog kontingenta u misiju potpore

miru „Resolute Support“ (Odlučna potpora) u Afganistanu započeo je u kapeli Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“ u vojarni „Pukovnik Marko Živković“, slavljenjem svete mise koju je predvodio izaslanik vojnog ordinarijata msgr. Jure Bogdana biskupski vikar za pastoral MORH-a i GS OS RH-a don Marko Medo u zajedništvu s vojnim kapelanom don Vladislavom Mandurom, koji s kontingentom odlazi u Afganistan.

U propovijedi je don Marko uputio pozdrave vojnog ordinarijata svim pripadnicima kontingenta, naglasivši da će svatko od njih biti u biskupovim molitvama. „U vremenu korizme koja je vrijeme pustinje, vojnici će u Afganistanu biti suočeni s brojnim napastima: sebljublja, razdora, obeshabrenja, osuđivanja... stoga im je potrebna Božja pomoć i blizina koju mogu osjetiti i kroz prisutnost vojnog kapelana u misiji“, naglasio je.+

ODRŽANE DUHOVNE VJEŽBE ZA DJELATNIKE HRZ I PZO

Petak, 10. 03. 2017.

Duhovne vježbe za vjernike Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“, djelatnike Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane, održane su od 7. do 10. ožujka u Valbandonu. Voditelj je bio vojni kapelan o. Viktor Grbeša.

Na putu prema odredištu sudionici duhovnih vježbi upoznati su sa stradanjem blaženika Miroslava Bulešića i s važnim povijesnim mjestima na području Istre. Posjetili su mjesto Lanišće u kojem je blaženik djelovao i u kojem je ubijen te uz vodstvo gospođe Marije Žmac saznali detalje o tom strašnom zločinu koji se je zbio 28. kolovoza 1947. godine. Svetu misu slavili su u rodnoj župi bl. Miroslava, crkvi sv. Vincencija u Svetvinčentu u kojoj se nalazi blaženikov grob. Više o njegovom životu rekao im je župnik vlč. Darko Zgrablić. Nakon svete mise prošli su stazom glagoljaša te uz vodstvo gospođe Dores Blagonić posjetili Hum, najmanji grad na svijetu, a uz vodstvo gosp. Eduarda Graželja mjesto Hum.

Nakon niza predavanja o važnosti rada na duhovnoj dimenziji čovjeka i molitvi kao susretu s Bogom koji donosi mir, zdravlje i radost u život, polaznici duhovnih vježbi susreli su se sa sestrama Milosrdnog Isusa u Puli. S karizmom zajednice i životom sv. Faustine Kowalske upoznala ih je s. Aldona Paczkowska. Iskustvo svoga poziva i osobno svjedočanstvo s njima je podijelila s. Jana Komenda. Susret im je omogućila i pripremila s. Jaira Udovičić. Slijedećeg dana su u Poreču posjetili jedinstvenu baziliku u svijetu – Eufrazijanu u kojoj su slavili svetu misu. Na povratku posjetili su marijansko svetište na Trsatu.+

MISA VEČERE GOSPODNJE U VOJARNI “PUKOVNIK MARKO ŽIVKOVIĆ“

Četvrtak, 13. 04. 2017.

U Vojnoj kapelaniji „Sveti Petar i Pavao“ ZHRZ i PZO na Veliki četvrtak, 13. travnja, slavljena je misa Večere Gospodnje. Nakon homilije o ustanovljenju svete Euharistije, svećeničkog reda i Gospodnje zapovijedi o bratskoj ljubavi, o. Viktor Grbeša pristupio je obrednom pranju nogu dvanaestorici predstavnika, koji simbolički predstavljaju dvanaestoricu apostola.+

HODOČAŠĆE U VUKOVAR DJELATNIKA BOJNE VEZE I ČLANOVA NJIHOVIH OBITELJI

Četvrtak, 11. 05. 2017.

Na prijedlog i poticaj zapovjednika bojne veze brigadira Zorana Bakule, za pripadnike Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“ na Plesu u četvrtak, 11. svibnja, organiziran je cjelodnevni pohod Vukovaru. Voditelj hodočašća bio je vojni kapelan o. Viktor Grbeša.

Uz vodstvo i svjedočanstvo preživjelog branitelja Vukovara i zatočenika koncentracijskih logora u Srbiji gosp. Dejana Marošićevića hodočasnici su bili podrobije upućeni u ratna zbivanja u Vukovaru.

Pohodili su najznačajnije lokacije iz Domovinskog rata: Memorijalni centar Domovinskog rata gdje im je stručni voditelj bio bojnik Marin Ivanković, Mjesto sjećanja – vukovarsku bolnicu, Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata, Spomen-dom “Ovčara”, Spomen-obilježje

mjesto masovne grobnice žrtava iz Domovinskog rata “Ovčara” i Spomen-dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti i mjesto stradanja legendarnog generala Blage Zadre.

Zahvaljujući voditeljici Odjela stručnih poslova Memorijalnog centra Domovinskog rata Sanji Držaić Medo, na raznim lokacijama su ih dočekali stručni voditelji koji su im prenijeli značaj i važnost herojske obrane Vukovara.

U crkvi sv. Filipa i Jakova slavljena je sveta misa za sve stradale, nestale i poginule branitelje.+

POHOD DJELATNIKA OS RH ZADRU I ŠKABRNJI

Srijeda, 31. 05. 2017.

Vojna kapelanija „Sv. Petar i Pavao“, HRZ i PZO, organizirala je u srijedu 31. svibnja cjelodnevni pohod u Zadar, Škabrnju i Pridragu. Hodočašće je vodio vojni kapelan o. Viktor Grbeša, a bilo je spoj nastojanja oko duhovne izgradnje, svjedočanstva hrvatskih branitelja o Vojno-redarstvenoj operaciji „Maslenica“, odavanja pijeteta poginulim i nestalim hrvatskim braniteljima i civilnim žrtvama Domovinskog rata i upoznavanja s povijesnom i kulturnom baštinom.

Hrvatski branitelj Romeo Beram, Ivica Mikulić i Tomislav Čukelj su na starom Masleničkom mostu upoznali hodočasnike s tijekom oslobodilačke operacije Oružanih snaga Republike Hrvatske i pripad-

nika Ministarstva unutarnjih poslova RH protiv vojnih snaga tzv. „Republike Srpske Krajine“, a koja je izvedena od 6. do 27. siječnja 1993. godine. Tijekom operacije hrvatski vojnici i policajci oslobodili su zadarsko zaleđe, Masleničko ždrilo i zrakoplovnu luku Zemunik, a naknadno je oslobođena i brana Peruća.

Pomolivši se za sve stradale u ovoj operaciji kod križa sa sjeverne strane Masleničkog mosta hodočasnici su krenuli u Zadar gdje su posjetili jednu od najvrjednijih izložbi u Hrvatskoj popularno nazvanoj „Zlato i srebro Zadra“, romaničku katedralu posvećenu sv. Anastaziji (Stošiji) i crkvu sv. Donata, koja je spomenik predromaničkog graditeljstva ranog srednjeg vijeka i simbol grada Zadra.

U popodnevним satima posjetili su Škabrnju - mjesto ratnog zločina i stradanja 84 Hrvata koje su izveli pobunjeni Srbi uz pomoć snaga JNA 18. studenog 1991. godine. Posjetili su župnu crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije i spomen-obilježje mjesto masovne grobnice.

Slijedeća destinacija bila im je starokršćanska bazilika iz 5. ili 6. stoljeća u Pridragi koja je spomenik nulte kategorije. U njoj je slavljena sveta misa za sve poginule

KATOLIČKA OSNOVNA ŠKOLA

hrvatske branitelje. Nakon svete mise posjetili su i župnu crkvu Gospe od Ružarija gdje ih je dočekaio i srdačno ugostio župnik i jedan od prvih vojnih kapelana don Tomislav Baričević.

Umorni, ali duhovno okrijepljeni i ponosni na bogatstvo i ljepotu domovine te gostoljubivost domaćina, vratili su se obiteljima, sa željom nastavka ovakvog vida pastoralnog djelovanja u kapelaniji.+

HODOČAŠĆE PRIPADNIKA HRZ I PZO MAJCI BOŽJOJ REMETSKOJ

Srijeda, 14. 06. 2017.

Pripadnici Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane (HRZ i PZO), Bojne nuklearno-biološko-kemijske obrane (NBKO), Bojne veze i Zapovjedništva za potporu (ZzP) s članovima obitelji hodočastili su u srijedu, 14. lipnja, u marijansko svetišće u gradskom naselju Remete. Hodočasnike je vodio vojni kapelan Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“ o. Viktor Grbeša.

Hodočasnici su prvotno pohodili riznicu zagrebačke katedrale te ju obišli uz stručno vodstvo sestre Line Plukavec, koja je već 30 godina rizničarka u katedrali. U riznici se čuva crkveno i kulturno blago prikupljano tijekom devet stoljeća. Nakon prigodne molitve uz odar blaženog Alojzija Stepinca, hodočasnike je pozdravio rektor katedrale msgr. Josip Kuhtić.

Na putu do svetišta Majke Božje Remetske hodočasnici su pohodili crkvu svetog Ivana Krstitelja u Novoj Vesi, a zatim su na groblju Mirogoj odali počast i pomolili se za prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana te kod središnjeg križa u Aleji poginulih hrvatskih branitelja za sve

poginule branitelje Domovinskog rata.

U svetišću Majke Božje Remetske misno slavlje predvodio je vojni kapelan o. Viktor Grbeša.+

PROSLAVA DANA VOJNE KAPELANIJE „SV. PETAR I PAVAO“

Četvrtak, 29. 06. 2017.

U vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu u četvrtak, 29. lipnja, proslavljen je Dan Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“. Euharistijsko slavlje predvodio je msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, u koncelebraciji župnika župe blaženog Alojzija Stepinca iz Velike Gorice preč. Josipa Rožmana, biskupskog vikara za pastoral u MORH-u don Marka Mede, vojnog kapelana kapelanije „Sv. Valentin“ o. Zdravka Barića i kapelana domaćina o. Viktora Grbeše.

Uz brojne vjernike, misnom slavlju nazočili su načelnik stožera i zamjenik zapovjednika HRZ i PZO brigadir Mato Mikić, zapovjednik 91. zrakoplovne baze HRZ i PZO pukovnik Michael Križanac, zapovjednik bojne NBKO brigadir Mario Finčić, bivši zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva umirovljeni general Josip Čuletić, bivši zapovjednici postrojbi HRZ i PZO, umirovljeni pripadnici HRZ i PZO, članovi obitelji poginulih pilota, časnici, dočasnici, vojnici i dr.

Na početku euharistijskog slavlja okupljene je pozdravio vojni biskup čestitajući svima Dan kapelanije. U svojoj propovijedi upoznao je поблиže sa životima svetih Petra i Pavla.

Na koncu mise o. Viktor se zahvalio svima na spremnosti sudjelovanja i pomoći kod obilježavanja Dana kapelanije. Misno slavlje svojim je pjevanjem uveličao zbor vojne kapelanije.+

DRUŽENJE U REMETAMA

Druženje je započelo u 13:30 zahvalnim euharistijskim slavljem kojeg su pjevanjem i sviranjem animirali naši učenici. Na samom početku slavlja ravnatelj o. Vinko Mamić istaknuo je razlog našega okupljanja oko euharistijskoga stola: zahvaliti Bogu na protekloj nastavnoj godini i zajedničkom duhovnom rastu. Svetu misu predvodio je o. Dario Tokić, nekadašnji duhovnik Škole, a sada sveučilišni profesor u Rimu. O. Dario u svojoj je propovijedi na vrlo slikovit način protumačio nedjeljno evanđelje. Istaknuo je kako sami često odbijamo kušati ono što nam je Bog spremio, te nas je pozvao da poput mnogih svetaca radost pronalazimo u malim stvarima. Naglasio je pritom kako sveci nisu bili radosni zato što su imali puno, već zato što su imali Boga.

Nakon Svete mise druženje se nastavilo u samostanskom vrtu, opuštenu uz pri-

kladan roštilj. Po završetku ručka ravnatelj je pozvao obitelji da se prijave na igre koje su pripremili učitelji i profesori. Igre su bile vrlo dinamične i raznolike; od limba i povlačenja užeta pa do igre memory i trkaćeg križić-kružića. Za obitelj s najviše osvojenih bodova učitelji su pripremili nagradu. Nakon puno zabavnih i duhovitih trenutaka tijekom igara, došlo je vrijeme za proglašenje pobjednika. Obitelj s najviše osvojenih bodova bila je obitelj Šimić. O. Vinko kao nagradu im je uručio drveni karmelićanski križ, poznatiji kao PKOŠ križ.

Druženje PKOŠ djelatnika i obitelji pokazalo se kao odlična prilika za bolje međusobno upoznavanje kroz neformalni oblik druženja i kroz igre. Druženje je završilo oko 17:30.+

TERENSKA NASTAVA U RIJEKU I OPATIJU

Na odredište smo krenuli u 7.30 sati. U autobusu smo se šalili, pričali, pjevali itd. Stajali smo dva puta kako bismo nešto pojeli i odmorili se. U 10 sati stigli smo u Rijeku. Bila je to crkva Gospe Trsatske. Ispred crkve smo pročitali referate vezane uz građevinu te smo ušli u crkvu. Svatko se za sebe pomolio. Ispred crkve bio je kip pape Ivana Pavla II. gdje smo se naravno zajedno slikali. Poslije smo išli u Kapelu zavjetnih darova. Tamo smo kupili suvenire za najmilije. Na trsatskoj Gradini popeli smo se skroz do vrha i vidjeli pogled koji nas je ostavio bez daha. Također

smo zastali na Mostu hrvatskih branitelja i kod Memorijalnog spomenika. Nakon toga posjetili smo još nekoliko riječkih crkava. Iako je prvo padala kiša, kasnije je bilo sparno. Zadnje stajalište u Rijeci bilo je Hrvatsko kazalište Ivana plemenitoga Zajca, prije nazivanog prema skladatelju Guiseppu Verdiju. Unutra smo posjetili garderobe, balkone, pozornicu te mjesto kroz koje glumci ulaze i izlaze. Poslije smo išli u restoran Zonu na čevape. Nakon Rijeke posjetili smo Opatiju. Tamo smo vidjeli kip jednog ribara i djevojku s galebom te imali puno slobodnog vremena. Šetali smo se na plaži, uživali, jeli itd. Zajedno smo otišli na sladoled te se družili. U Zagreb smo se vratili u 21 sat.+

Mihaela Kozina, 7. razred

KLOKANI BEZ GRANICA

Udruga "Klokani bez granica" međunarodnog je karaktera i okuplja predstavnike velikog broja Europskih zemalja. Njezin je cilj popularizirati matematiku i omogućiti širenje osnovne matematičke kulture. U tu svrhu organizira igre – natjecanja "Matematički klokan". Namjera je ove igre motivirati učenike da se bave matematikom izvan redovitih školskih

programa.

Motto igre – natjecanja "Matematički klokan" je: Bez selekcije, eliminacije i finala. Natjecanje se organizira svake godine u ožujku, istoga dana, u isto vrijeme, u svim zemljama sudionicama.

Pod pokroviteljstvom Hrvatskog matematičkog društva, 23. ožujka 2017. godine u 12 sati i 30 minuta, ovo se natjecanje održalo po devetnaesti put. Od 33 učenika naše škole koji su sudjelovali na natjecanju, sedmero njih se plasiralo među 10 % najboljih. To su učenici: Lucian Marco Postaj i Josip Galović iz 2. razreda, Blanka Šimić, Gabriel Amadeo Postaj, Rafael Alessandro Postaj i Andrija Galović iz 3. razreda te Bartol Premuž iz 4. razreda. Iznimno smo ponosni na njih te se nadamo i daljnjim uspjesima.+

DJECA MEDIJA ZA AKTIVNO GRAĐANSTVO – TRENINZI MEDIJSKE PISMENOSTI (MZOS PROJEKT)

U ponedjeljak 3. travnja u suradnji s DKMK-om (Društvo za komunikaciju i medijsku kulturu) u okviru Pragma

projekta „Opiši me!“ u našoj su školi održani treninzi medijske pismenosti namijenjeni učenicima, profesorima i roditeljima.

Naime, Društvo za komunikaciju i medijsku kulturu provodi projekt pod nazivom „Djeca medija za aktivno građanstvo – treninzi medijske pismenosti“ uz potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta te je izabralo i našu školu kako bi bila partner u ovom projektu. Osim edukacije djece i njihovih roditelja, cilj je bio upozoriti na moguće rizike i opasnosti koje mediji nose te im dati korisne savjete i primjere kako mogu pridonijeti zaštiti svoje djece, ali i svojoj sigurnosti i odgovornijem ponašanju te kako mogu uspješno nastupiti u medijima ako se za to ukaže prilika.

Prof. Danijel Labaš održao je interaktivno predavanje profesorima i roditeljima, a Katarina Blažina Mukavec i Alma Mujčinović vodile su radionice učenicima od 5. do 8. razreda. Kroz predavanja i radionice ista knuto je kako je iznimno važno da djeca osvijeste brojne prednosti (pristup informacijama, edukacija i obrazovne svrhe medija, zabava) koje im pruža današnji medijski prostor, ali i rizike i opasnosti s kojima se veoma lako mogu susresti (nasilje, pornografija,

droga, cyberbullying). Jednako tako naglašeno je kako je važno učenike upoznati sa svim vještinama i tehnikama nastupa u medijima te ih pripremiti da budu prikladno spremni za takvu aktivnost.+

prof. Danijela Ljubas

STRUČNO USAVRŠAVANJE

U subotu, 8. travnja 2017., djelatnici naše škole okupili su se u crkvi Sv. Franje na euharistijskom slavlju i time započeli godišnje Stručno usavršavanje djelatnika katoličkih osnovnih i srednjih škola iz cijele Hrvatske. Tema ovog susreta bila je Isus Krist – djelatnik u katoličkoj školi.

Ovo stručno usavršavanje organiziralo je Vijeće HBK za katolički odgoj i obrazovanje uz suradnju MZOS-a i AZOO-a. Misu je slavio generalni tajnik HBK-a dr. Petar Palić. U svojoj propovijedi pozvao je nazočne da slijede Kristov primjer u odgoju mladih.

Nakon euharistijskog slavlja svi sudionici uputili su se prema Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u kojem su organizirana prijedodnevna predavanja. U prvom predavanju, koje je bilo na temu Biti sol zemlje i svjetlo svijeta, doc. dr. sc. Darko Tepert je istaknuo da djelatnik katoličke škole treba uvijek biti spreman javno svjedočiti svoju vjeru i na taj način biti svjetlo svojim učenicima. U drugom predavanju, koje je imala dr. sc. Snježana Mališa na temu Isusov model poučavanja, predavačica je dala primjere iz Isusovog naučavanja koje učitelji katoličkih škola mogu primjenjivati u svom svakodnevnom radu.

U poslijepodnevnom dijelu stručnog usavršavanja organizirane su dvije radionice: Isusova pedagogija i Moralna odgovornost djelatnika katoličkih škola.

Sudionici ovih radionica vježbali su se u primjeni sadržaja iz prijepodnevnih predavanja. Radionice su održane u prostorijama O.Š. Miroslav Krleža.

Usavršavanje je završilo skupnom fotografijom svih sudionika ispred zagrebačke katedrale.+

POSJET ARHEOLOŠKOM MUZEJU

U petak 5.svibnja 2017. učenici Prve katoličke osnovne škole posjetili su Arheološki muzej. Bili su podijeljeni u dvije grupe. Prvi su krenuli drugi i četvrti razredi, a sat vremena kasnije prvi i treći.

Krenuli su pješice prema tramvaju, a putem su prošli pored crkve blaženoga Augusta Kažotića. Zatim su tramvajem došli do Trga kralja Tomislava, odakle su prošetali Zrinjevcem do Arheološkog muzeja. Učenike su u muzeju dočekali voditelji Marko i Tara. Prva skupina se podijelila u dvije grupe; jedna je otišla s voditeljem Markom na radionicu o prapovijesnoj kolibi, a druga je s voditeljicom Tarom upoznala staro kameno doba, način života ljudi, što su sve izrađivali kamenom, drvom, zemljom itd. Također su vidjeli i vučedolsku golubicu za koju se vjeruje da su je svećenici koristili kao kalež za vino. Učenicima su bili zanimljivi praljudi, Barbari i Rimljani. Djevojčice je oduševio ženski nakit, dječje igračke i zdjele. Dječacima su pažnju privukle mumije, sarkofazi, slike Egipćana i hijeroglifi. Zanimljivo je bilo vidjeti tkalački stan u kućici izgrađenoj

od blata. Učenici su s čuđenjem promatrali i slušali kada je Tara objašnjavala kako slama u blatu od kojeg su se gradile kuće služi kao dobra izolacija. Pošto su skupine završile sa svojim aktivnostima u muzeju, prva je grupa otišla na razgledavanje muzeja s voditeljicom Tarom, a druga s Markom na radionicu izrade prapovijesne kolibe. Na radionici je bilo jako zanimljivo i zabavno. Učenici su bili podijeljeni u nekoliko manjih grupa te su uz pomoć vodenih boja, drvenih štapića, smeđe tkanine i plastične trave izradili prapovijesne kolibe. Na kraju su se učenici s učiteljem i učiteljicama zahvalili voditeljima te su puni dojmova krenuli prema Zrinjercu.

U zrinjevačkom paviljonu učenici su pojeli svoje grickalice, a onda su krenuli prema školi istim putem kojim su i došli do Arheološkog muzeja. Iako je vrijeme cijelim putem bilo oblačno, kiša ipak nije padala, pa nitko nije pokisnuo.+

MALI ISTRAŽIVAČI NA ZNANSTVENOM PIKNIKU

Dana 26. svibnja 2017. učenici od 1. do 4. razreda u sklopu izvannastavne aktivnosti Mali istraživači posjetili su manifestaciju Znanstveni piknik u pratnji učiteljica Nikoline Iljkic i Lane Rom. Učenici su nakon ručka s učiteljicama krenuli javnim prijevozom do mjesta održavanja Znanstvenog piknika. Pošto su stigli, organizatori su priredili jednu lijepu dobrodošlicu i motivacijski govor u kojem su govorili kako pobuditi znatiželju. Učenici su uživali u pregrštu zanimljivih pokusa koje su mogli i sami isprobati. Proučavali su brojne biljne i životinjske vrste te su sudjelovali u kreativnim radionicama izrađujući razne predmete od drveta, tkanine, papira i plastike.

Učenici su kao pravi mali istraživači pobudili svoju znatiželju i maštu koju će dalje ponijeti kroz život. S oduševljenjem su roditeljima prepričavali svoje doživljaje.

Budite mali istraživači, probudite znatiželju, stvarajte i budite inovativni!+

Učiteljica Nikolina Iljkic

TEOLOGIJA POSVEĆENOG ŽIVOTA

APSOLVENTSKO PUTOVANJE I DUHOVNO- KULTURALNI DAN TEOLOGIJE POSVEĆENOG ŽIVOTA 2017.

Dvije godine življene za duhovni rast, dvije godine druženja su iza nas – profesora i polaznika TPŽ-a. Ispred nas su, vjerujemo, godine predane u Božji promisao. Proforskim rječnikom rečeno, prošlo je vrijeme dvogodišnje sjetve sjemenja duhovnosti, teologije, povijesti, konfesiologije, filozofije, psihologije, pedagogije, međusobne komunikacije i poštivanja u prizmi posvećenog života. Studentskim pak rječnikom rečeno: iza nas je vrijeme sađenja mladica i sijanja sjemena po slušanju, pisanju, učenju, a počinje vrijeme njegovanja posijanoga i posađenoga. Dao Bog da plodovi koji će rasti po tim naporima, a ponajvećma po blagoslovu Onoga kojemu smo se po redovništvu odazvali i predali da nas vodi i život nam upravlja po svom promislu, budu na korist i nama samima i svima onima koji će prolazeći kroz naš život biti u mogućnosti ubirati od tih plodova.

Kao vrhunac dvogodišnjeg druženja, a ujedno kao i simboličko označavanje završetka, a time i rastanka, vodstvo TPŽ-a organiziralo je u nedjelju 21. svibnja 2017. apsolvantsko putovanje

u Mađarsku. U programu je bio posjet tisućugodišnjoj benediktinskoj opatiji u mjestu Tihany i bazilici sv. Male Terezije uz karmelićanski samostan u mjestu Koštel (Keszthely). Nama, polaznicima TPŽ-a, pridružili su se i karmelićanski bogoslovi iz Remeta te nekolicina prijatelja i poznanika. Organizaciju i stručno vodstvo nosili su predstojnik TPŽ-a o. Jure Zečević, OCD, profesor o. Endre Nagy, OCD i naravno naša tajnica Snježana Foršek, OCDS.

Krenuli smo u nedjeljno jutro veseli i raspoloženi ususret sunčanom danu koji smo priželjkivali osvježeni blagom kišicom na polasku. Nakon dobrodošlice i uputa oca Jure važnih za putovanje, osobito nam je svima bilo drago kada je o. Jure pozvao da iz „šešira“, za koji se pobrinula tajnica, izvučemo ime molitvenog brata ili sestre kojeg/koju ćemo taj dan, u anonimnosti, pratiti svojom molitvom.

Kad smo stupili na mađarsko tlo, o. Jure nas je tijekom vožnje u autobusu, u okviru vrlo sadržajnog i zanimljivog kulturološkog sata, upoznao s povijesnim vezama Mađarske i Hrvatske od početaka do aktualnog vremena, poprativši svoje izlaganje recitacijama pjesama V. Nazora „Kralj Tomislav“ i anonimnom preradom pjesme „Ustaj bane“ autora B. Županca, koja je napisana 1906., objavljena u Hrvatskom braniku 1909., a govori o događajima iz 1903. godine. Spomenuti su i dobri odnosi dviju zemalja, Mađarske i Hrvatske, tijekom velikosrpske agresije na Hrvatsku u zadnjem desetljeću 20. stoljeća.

Putujući uz obalu Balatonskog jezera, stigli smo do prve stanice našeg putovanja, do benediktinske opatije Tihany, koju je 1055. osnovao mađarski kralj Andrija I. i koja je prekrasno položena na istoimenom poluotoku sjeverne obale Blatnog jezera. Ona je značajna za povijest Mađarske i zbog groba kralja Andrije, ali još više zbog toga što je povelja o njenom osnutku prvi očuvani zapis na mađarskom jeziku. Od brojnih povijesnih trenutaka navodimo kao primjer da je u njoj neko vrijeme boravio i posljednji austrijski car i ugarsko-hrvatski kralj (1916.-1918.), habsburgovac Karlo I. Austrijski, kojega je 3. listopada 2004. godine sveti papa Ivan Pavao II. proglasio blaženikom zbog njegovog duhovnog profila i iskrene pobožnosti, kao i zbog njegovih mirovnih nastojanja tijekom Prvog svjetskog rata.

U opatiji smo posjetili grob kralja Andrije I., muzejski uređene prostore sa značajnim povijesnim eksponatima, kao i vrlo suvremeno uređenu, veliku i boga-

tu galeriju s reprezentativnom zbirkom umjetnina.

Opatija Tihany predstavlja pravu turističku atrakciju kako zbog povijesnog, tako i zbog kulturnog i umjetničkog značaja. Od nje se pruža najljepši pogled na Balaton – prostrano „Panonsko more“, to jest Blatno jezero.

Budući da čovjek za vrijeme zemnog života živi i o duhu i o kruhu, u Tihanyju smo objedovali u restoranu „Gulyás-Hof“. Okrijepljeni, oputili smo se k mjestu Koštel (mađ. Keszthely) i svima nam dragoj Maloj Tereziji, to jest k njevoj bazilici, kao hodočasničkom vrhuncu duhovnog programa današnjeg dana. Smješten također na obali Blatnog jezera, Koštel je jedno od najpoznatijih turističkih odredišta u Mađarskoj, među ostalim poznat i po velebnom dvorcu Feštetić koji su podigli velikaši hrvatskog podrijetla.

Naša je posebna pozornost u Koštelu

bila usmjerena na karmelićanski samostan i baziliku sv. Male Terezije, gdje je euharistijsko slavlje bilo kruna našeg bratskog i sestrićkog zajedništva. Svetu misu predslavio je o. Jure Zečević, a propovijedao je o. Andre Nagy. Po završetku misnog slavlja pozdravili su nas domaćini, dvojica karmelićana iz zajednice u Koštelu. Prevoditelj, kako u Koštelu tako i u Tihanyu, bio je o. Andre koji je i sam Mađar, što nam je pomoglo da lakše pratimo naše domaćine u njihovom tumačenju svetišta te duhovnosti i pobožnosti vezanih uz štovanje Male Terezije. U kratkim crtama čuli smo i o povijesti karmelskog reda u Mađarskoj te same bazilike sv. Male Terezije. Za vrijeme okrepe u prostorijama samostana otkrili smo jedni drugima za koga smo molili tijekom dana i kod Euharistije, pri čemu je bilo puno iznenađenja i radosti. Sve Bog na slavu, a nama na duhovnu korist.

Okrijepljeni, osvježeni i počašćeni od naših domaćina karmelićana, uvečer smo krenuli nazad prema Zagrebu. Is-

punjeni lijepim dojmovima, tijekom vožnje prema Zagrebu pjevali smo duhovne i druge lijepe pjesme, šalili se i molili. Posebno povezani osjećali smo se i tijekom pjevane Večernje, tako da nismo ni primijetili kako je vrijeme brzo prošlo.

Pri ulasku u Zagreb o. Jure je zahvalio svima, a na poseban način onima koji su nosili organizaciju i provedbu izleta, našoj tajnici Snježani i o. Endreu, te vozaču, a naravno i svi mi skupa srdačnim smo pljeskom zahvalili o. Juri, predstojniku TPŽ-a, i na predloženom cilju našeg putovanja i na organizaciji. Dakako, nismo zaboravili zahvaliti ni dragom Bogu da je sve dobro i uspješno završilo.

Razišli smo se u toj dubokoj zahvalnosti Bogu za predivan dan kojim smo okrunili naše dvogodišnje druženje. Dobri Bog neka se i nadalje po svima nama veliča i sva naša djela neka budu njemu na slavu, blišnjima na korist, a nama na spasenje.+

s. Antonija Delonga

SUSTAVNI STUDIJ DUHOVNOSTI

Po završetku predavanja akademske godine 2016./2017. radosno rezimiramo rad u proteklom razdoblju.

izdanja. Za gotovo sve ponuđene naslove, studenti su pokazali velik interes.

Studijsko-kulturalni dan u kojem su sudjelovali aktualni i završeni studenti, predstojnik Studija, o. dr. Franjo Podgorelec i predavači o. prof. dr. Jure Zečević i dr. Silvija Migles održan je 6. svibnja. Dan je bio bogat duhovnim, kulturološkim i rekreativnim sadržajima. Odredišta „veselog autobusa“ sa 45 putnika bila su: Pleterje, Kostanjevica na Krki i Otočec. U Pleterju je, nakon euharistijskog slavlja u staroj gotičkoj kapelici, uslijedilo upoznavanje s Kartuzijanskim redom, njihovom karizmom i duhovnošću. Posredstvom multivizijske projekcije mo-

Generacija ovogodišnjih apsolvencata najbrojnija je od osnutka SSD-a. U lipnju ove godine absolviralo je 36 polaznika, a 20 polaznika završilo je prvu godinu studija. Nastavljena je zanimljiva i lijepa tradicija da na SSD dolaze cijele obitelji – zajedno, ili u jednoj studijskoj generaciji dođe netko iz obitelji, a u idućoj drugi član ili članovi iste obitelji. Dolaze i kolegice i kolege koji rade u istoj firmi, članovi iste molitvene zajednice, prijatelji. Uvedena su tri nova kolegija: Poziv na svetost u Svetom pismu (predavač je o. dr. Vinko Mamić, OCD), ID- osobna iskaznica talenata i potencijala (Ivona Zgrabljic, dipl. oec.) i Kršćansko življenje spolnosti danas (prof. Kristina Pavlović). Redovitost pohađanja predavanja, kao i izlaznost na ispite u ovoj generaciji bila je iznadprosječna. Na prijedlog samih polaznika, bila je organizirana prodaja knjiga Karmelskih

glo se, od samih kartuzijanaca, saznati mnogo o povijesti Kartuzije i o životu kartuzijanaca. U Kostanjevici na Krki posjetili smo nekadašnji cistercijski samostan u kojem se sada nalazi Galerija Božidar Jakac, te razgledali zbirke B. Jakca, Z. Dideka i Pleterjsku zbirku europskih slikara iz 17. i 18. st. Potom smo

se uputili u Otočec gdje smo razgledali dvorac koji se nalazi na malenom otoku, na rijeci Krki i prekrasan dvorski park koji je jedno od najslikovitijih mjesta u Sloveniji i svrstava se među kulturne i prirodne znamenitosti. Putovanje je završilo zajedničkom molitvom Večernjih pohvala.

Još jedna akademska godina zaključena je 3. lipnja, završnim druženjem – zajedničkom molitvom, pjesmom i malenim domjenkom. Apsolventica SSD-a Viktorija Lijović opisala je ovu završnicu riječima: „O. Dario Tokić pjeva: Zahvali srcem prepunim, zahvali Ocu Svetomu. Predavanja su gotova, u dvorištu smo, traje naše završno druženje, blagujemo kruh i riječ, slavimo Gospodina i zahvaljujemo na zajedništvu. Već nam sve nedostaje i pomalo čeznutljivo promatramo kolege koji će nastaviti dolaziti i sljedeće godine. I mi bismo rado nastavili dolaziti ali upravo to je i jedna od svrha ovoga studija – pomoći nam da nastavimo učiti i kada budemo izvan poticajnog okruženja i zaštite dobrih i sklonih ljudi; pomoći nam da bolje ži-

vimo svoju svakodnevnicu; da naše pustine, oaze, molitve, dragi ljudi i sve drugo što nam pomaže u osobnoj izgradnji, svoj istinski smisao pronađu tu, oko nas, u našem svakodnevnom životu.“

Predstavnicama novih apsolventata, Ana Šarić zahvalila je svima – predstojnicima o. Draženu Vargaševiću i o. Franji Podgorelcu, prisutnim predavačima o. Juri Zečeviću i o. Dariju Tokiću koji je, također, tijekom godinu dana obavljao i dužnost predstojnika, svim predavačima i polaznicima. Veliko hvala i dragoj Ani na njezinoj požrtvornosti, marljivosti, kolegijalnosti i dobroti.

Završila je još jedna godina stjecanja spoznaja i rasta u poučljivosti Duhu Svetom, a predbilježbe za upis u iduću akademsku godinu su u tijeku i mogu se izvršiti javljanjem na kontakte: ssd.tajnistvo@gmail.com; 095/777 9256. Na navedenim kontaktima moguće je, također, dobiti sve informacije o Studiju.+

Snježana Foršek, tajnica

DODATCI

MOLITVA CRKVE KAO LITURGIJA I EUHARISTIJA

Iz Evanđeoskih izvještaja znamo da je Isus molio kao što je molio jedan vjerni i Zakonu odani Židov. Kao što je to činio u djetinjstvu sa svojim roditeljima, tako je i kasnije sa svojim učenicima, u propisanim vremenima hodočastio u Jeruzalem kako bi sudjelovao na slavljenjima u Hramu. Zasižno je sa svojim u svetom zanosu pjevao slavljeničke pjesme iz kojih je isijavala radost hodočasnika: „Obradovah se kad mi rekoše: hajdemo u dom Gospodnji“. (Ps 121,1). Da je on molio stare molitve blagoslova, koje se još i danas mole nad kruhom, vinom i plodovima zemlje, svjedoči nam izvješće o posljednjem susretu sa svojim učenicima, koji je potpuno posvećen ispunjenju jedne od najsvetijih religioznih dužnosti: svečanoj pashalnoj večeri u spomen na oslobođenje od Egipatskog ropstva. I možda upravo ovdje imamo najdublju viziju Kristove molitve i u određenom smislu ključ za razumijevanje molitve Crkve.

„I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade učenicima i reče: 'Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!' I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: 'Pijte iz nje svi! Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge proljeva na otpuštenje grijeha' (Mt 26, 26-28). Blagoslov i dijeljenje kruha i vina pripadali su obredu pashalne večere, ali obadvoje ovdje zadobiva jedan potpuno novi smisao: naime time započinje život Crkve. Kao ona koja je

Duhom ispunjena i kao vidljiva zajednica očituje se Crkva tek na Duhove, ali već na posljednjoj večeri događa se usađivanje mladice na trs i to usađivanje omogućava izljev Duha. Stare blagoslovne molitve postale su u ustima Kristovim riječi koje stvaraju život. Plodovi zemlje postali su njegovo tijelo i krv, ispunjeni Njegovim životom.

Vidljivo stvorenje, u koje se On uključio već po svome Utjelovljenju, sada je povezano s Njime na jedan novi i otajstveni način. Materije koje služe razvoju ljudskoga organizma preoblikovane su u njihovoj biti i ako ih ljudi primaju s vjrom i oni su preoblikovani, pritjelovljeni su Kristu i ispunjeni su njegovim Božanskim životom. Životvorna sila Riječi je povezana sa žrtvom. Riječ je tijelom postala da bi dala život koji je posjedovala, da bi prikazala sebe i stvorenje iskupljeno po svome prinosu kao žrtvi hvale Stvoritelju. Pasha staroga Saveza na Gospodinovu posljednjoj večeri, u žrtvi Križa na Golgoti, u radosnim slavljenjima u vremenu između Uskrsnuća i Uzašašća u kojima su učenici prepoznavali po lomljenju kruha i u misnoj žrtvi sa svetom pričesću.

Kada je Gospodin uzeo kalež zahvalio je; možemo misliti da se radi o riječima blagoslova riječi blagoslova koje sadržavaju jednu zahvalu Stvoritelju. Ali također znamo da je Krist, prije negoli će učiniti neko čudo, običavao zahvaliti pođižući oči Ocu koji je na nebesima.

On zahvaljuje jer unaprijed zna da će biti uslišan. Zahvaljuje za božansku moć

koju ima u sebi i po kojoj pokazuje sve-
moć Stvoritelja pred očima ljudi.

On zahvaljuje za djelo Otkupljenja koje smije učiniti i to se ostvaruje po tome djelu koje je u sebi proslava božanskog Trojstva jer obnavlja u čistoj ljepoti iskrivljenu sliku. Tako možemo trajno prinošenje žrtve – na križu, u svetoj misi i u vječnoj nebeskoj slavi – promatrati kao jednu jedinu veliku zahvalu, kao Euharistiju: kao zahvalu za stvaranje, otkupljenje i dovršenje. On se prinosi u ime cijeloga stvorenoga svijeta čija je praslika i u kojega je sišao da bi ga iznutra obnovio i doveo do ispunjenja. On također poziva taj sav stvoreni svijet da sjedinjen zajedno s Njim prinosi zahvale Stvoritelju koje mu pripadaju. Razumijevanje Euharistijskog karaktera molitve bio nam je naznačen već u Starome zavjetu: šator saveza i, kasnije Salomonov hram, koji je bio podignut prema božanskim uputama, bili su promatrani kao slika svega stvorenja koje je ujedinjeno u molitvi i slavljenju svoga Gospodina. Šator oko kojega se okupljao Izraelski narod za vrijeme svoga hoda kroz pustinju nazivao se “Prebivalište Božje prisutnosti” (Izl 38,21) i bio je postavljen kao “zemaljsko prebivalište” nasuprot “nebeskom prebivalištu”. “Ljubim dom u kojem prebivaš, i mjesto gdje

slava tvoja stoluje” pjeva psalmist (Ps 25, 8) jer šator saveza je bio “simbol stvaranja svijeta”. Kao što je, prema izvještaju o stvaranju, nebo je bilo razastrto kao tepih tako su bili propisani i tepisi kao zidovi šatora. Kao što su bile odijeljene vode na zemlji od nebeskih voda tako je zastor dijelio Svetište nad svetištem od vanjskih prostora. More koje je bilo omeđeno svojim obalama simbolizirano je “brončanim” morem. Nebeska svjetlila bila su u šatoru predstavljena sedmerokrakim svijetljakom. Jaganjci i ptice predstavljaju mnoštvo živih bića koja nastanjuju vodu, zemlju i zrak. I kao što je zemlja bila predana ljudima, tako je svetište povjereno velikom svećeniku “koji je bio pomazan da djeluje i da služi pred Bogom”. Kao što je Gospodin sedmi dan blagoslovio i posvetio djelo svojih ruku, tako je i Mojsije blagoslovio, pomazao i posvetio dovršeno Prebivalište. Kao što su nebo i zemlja svjedočanstvo Božje, tako je i šator trebao biti njegovo svjedočanstvo na zemlji. (Pnz 30,19). Na mjestu Salomonovog hrama Krist je podigao hram iz živog kamenja, zajedništvo svetih. Posred njih stoji on kao vječni Veliki svećenik i na njihovom oltaru On sam je vječna žrtva. I ponovno je sve stvorenje uključeno u “Liturgiju”, svečanu službu Božju: plodovi zemlje kao otajstveni prinosni darovi,

cvijeće i svijetljaci, tepisi i zastori, posvećeni svećenik, pomazanje i blagoslov kuće Božje. Napravljeni rukama umjetnika, ne nedostaju niti kerubini koji na vidljivi način bdiju pored Presvetog, a monasi njihove “žive slike” okružuju oltar žrtve i brinu se da nikada ne zašuti hvala Bogu, nego da se uvijek nastavlja na zemlji kao i na nebu.

Svečane molitve koje oni upravljaju kao predstavnici određeni od Crkve okružuju svetu Žrtvu, okružuju, a također i prožimaju i posvećuju svaki drugi ‘rad preko dana’, tako da se iz molitve i iz rada rađa jedan jedini opus Dei, jedna jedina liturgija. Njihova čitanja koja su uzeta iz Svetoga pisma, otaca, liturgijskih knjiga i papinskih naučavanja su jedna velika, uvijek rastuća pjesma hvale djelu Božje Providnosti i progresivnom ostvarivanju vječnog plana spasenja.

Njihovi jutarnji himni pozivaju sve stvorenje da se ponovno ujedini u slavljenju Gospodina: brda i brežuljci, rijeke i potoci, mora i zemlje i svi oni koji ih nastanjuju, oblaci i vjetrovi, kiše i snijezi, svi narodi na zemlji, svi staleži i plemena ljudi, naposljetku i stanovnici neba, anđeli i sveci. Oni, dakle trebaju, ne samo naslikani ljudskom rukom ili u ljudskom obličju, nego svojom vlastitom osobom sudjelovati na velikoj Euharistiji Stvorenja – ili još bolje rečeno, mi se, po našoj liturgiji, trebamo ujediniti u njihovom vječnom slavljenju Boga.

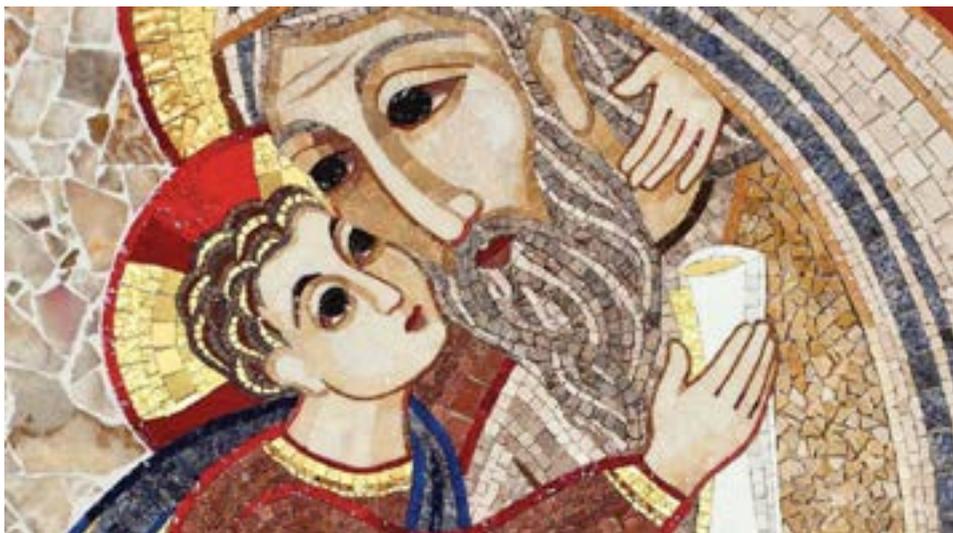
“Mi” – tj. ne samo redovnici, čiji je poziv svečano slavljenje Boga, nego cijeli kršćanski narod. Kada se na svečanim slavljenjima vjernici hrle u katedrale ili u opatijske crkve, kada aktivno i s radošću sudjeluju u obnovljenim oblicima liturgije, tada se pokazuje da je njihov poziv hvaljenje Boga. Liturgijsko jedinstvo zemaljske i nebeske Crkve, koje zajedno iskazuju hvalu Bogu “po Kristu”, najjače je izražena u Predslovlju i Sanctusu svete mise. Međutim, liturgija ne ostavlja niti najmanju sumnju u to mi još nismo sta-

novnici nebeskog Jeruzalema, nego da smo hodočasnici na putu prema vječnoj domovini. Uvijek se prije trebamo pripraviti prije negoli se usudimo podići naše oči prema svijetlim vrhuncima i prije negoli naš glas ujedinito s nebeskim korovima pjevajući Sanctus, Sanctus, Sanctus. Sve stvoreno koje treba biti upotrijebljeno u svetoj službi, treba biti izuzeto iz profane upotrebe i treba biti blagoslovljeno i posvećeno. Svećenik, prije nego se popne stubama do oltara, treba se očistiti, kao i vjernici zajedno s njim, ispovijedanjem vlastitih grijeha. Prije svakog novog koraka u tijeku svete Žrtve, mora on ponoviti molbu za oprostjenje grijeha – za sebe, za one koji ga okružuju i za sve one koji trebaju primiti plodove žrtve. Sama žrtva je žrtva pomirenja, koja zajedno s darovima preoblikuje također i vjernike, otvara im nebo i čini ih sposobnima za Bogu ugodnu molitvu. Sve ono što je potrebno da bismo bili prihvaćeni u zajedništvo blaženih duhova je sadržano u sedam molbi Očenaša kojeg Gospodin nije molio u svoje vlastito ime, nego ga je dao nama.

Molimo ga prije svete pričesti i ako ga molimo s ispravnom nakanom, od srca i ako primamo Pričest u pravome duhu, tada nam ona donosi ispunjenje svih naših molbi: oslobađa nas od zla jer nas čisti od krivnje i daje nam mir srca koji oduzima “oštrice” svih drugih opakosti, donosi nam oprostjenje svih prošlih grijeha i jača nas protiv napasti. Pričest je kruh života kojega mi svakodnevno trebamo da bismo urastali u vječni život i ona čini našu volju poslušnom volji Božjoj. Pričest uspostavlja nama Kraljevstvo Božje i daje nam čiste usne čisto srce da slavimo Božje sveto ime.

Tako ponovno vidimo kako su žrtva, sveta gozba i pohvala Boga međusobno najuže povezani. Sudjelovanje na žrtvi i pričesti preoblikuje dušu u živu stijenu Božjega grada i svaku dušu u hram Božji.

sv. Terezija Benedikta od Križa (Edith Stein)

TEOLOGIJA SVETOG JOSIPA

U Svetom Pismu, konkretno u evanđelju, koje je duša i izvor autentične i istinske teologije, nema mnogo riječi o sv. Josipu, no ipak ih ima više no dovoljno da zacrtamo Svečev teološki prikaz, koji sadržava njegovu ulogu u povijesti spasenja, njegove kreposti i veličinu. Upravo polazeći od tih riječi Crkva, tj. Papa, liturgija, sveci, teolozi, propovjednici i vjernički osjećaj, naznačili su Josipove teološke i duhovne crte, koje danas sama Crkva štuje i slavi.

a) Podaci iz evanđelja

Evanđelje jasno naučava da je Josip onaj koji prenosi svoje rodoslovlje na Krista i s njime podrijetlo od Abrahama sa svim onim što to znači, a napose podrijetlo od Davida i obećanja mesijanskog i vječnog kraljevstva. U tome je značenje i važnost rodoslovlja Josipa, muža Marije, "od koje se rodio Isus koji se zove Krist" (Mt 1, 1-16).

Sv. Josip je u Božjim planovima imao

ulogu od temeljne važnosti; bez njega ne bi postojao potomak Davidov, Mesija. Josip je dao svoj pristanak za taj prijenos. Gospodin ga je molio da uzme Mariju kao ženu, jer se u Božjim planovima Mesija morao roditi od djevice, ali udate, udomljene s čovjekom pravednim; i taj čovjek je Josip. I Josip je svojom šutnjom rekao da Božjemu poslanstvu, primajući Mariju u svoju kuću. U svemu tome je osnovna važnost navještaja Josipu (Mt 1, 18-24).

Josip je čovjek pravedan, savršen i kao takav djelovao je u transcendentalnom času Utjelovljenja Riječi, potpuno predan volji Božjoj i u slijepoj i apsolutnoj vjeri u Boga. Oženio se s Marijom po Božjoj volji. Ta je ženidba pripravljena Duhom Svetim, u kojoj sam Duh Sveti posreduje na osobit način (Mt 1, 19a).

Zbog ženidbe s Marijom, Josip je otac Isusov, djevičanski otac. Evanđelje mu daje u punini naslov oca: "Otac tvoj i ja s bolom smo te tražili" (Lk.2, 48), jer se iz cjelovitog konteksta evanđeoskog pripovijedanja lako razumije sadržaj tog očinstva.

Očinstvo nalazi svoje materijalno ostvarenje u Isusovom rođenju u Be-

tlehemu. Sv. Josip ostvaruje radnje koje prethode Isusovom rođenju. Kao muž pravedan i vjeran vodi majku već blizu poroda u Betlehem; traži za nju dostojno mjesto među prijateljima i poznatima, a ne našavši ga, smješta se s njom u štali, očekujući sveti događaj. Prati Mariju prigodom rođenja sina, koga je nebo darovalo njima dvoma, kaže sv. Augustin. Djevičanski brak s Marijom urodio je plodom; vidio je svoje očinstvo obasuto zaslugom i milošću Duha Svetoga, prihvativši da to bude u siromaštvu i napuštenosti od svijeta (Lk 2, 4-7).

Josip kao otac dade obrezati dijete osmi dan po rođenju i nadjenu mu ime Isus, jer je to bilo njegovo pravo povezano s poslanjem oca. Tako sv. Josip vrši svoju vlast nad sinom, i na neki način naznačuje njegovu osobnost. Dajući mu ime Isus, odmah ga uvrštava, sa svim pravima, u potomstvo Davidovo. To je čin vlasti i mudrosti, jer ime odgovara biti osobe (Lk 2, 21; Mt 1, 20-21.25).

Josip i Marija, prema sv. Luki, prikazuju dijete Isusa u hramu kao svećenika i kao žrtvu. Čin je to koji predstavlja zahvalnost roditelja što je to dijete, koje je po posebnom nadahnuću anđela primilo ime Isus, što znači Spasitelj na osobit način posvećeno Bogu (Lk 2, 22-24).

U svojstvu oca Isusovog, Josip prima s neba nalog da ga vodi u Egipat kako bi ga izbavio od gnjeva Herodovog koji htjede ubiti dijete, i da ga u pravo doba dovede natrag, u Palestinu (Mt 2, 13-23).

Budući da je Josip otac, Isus mu se pokorava i poslušan mu je (Lk 2, 51).

Osjećaji očinstva za Isusa su u Josipu toliko jaki da kad pastiri govore o čudesnom ukazanju anđela, njegovi otac i majka slušaju zadivljeni što se govori o djetetu (Lk 2, 33); pa kad se izgubio u hramu, traže ga kroz tri dana s velikim bolom: "Gledaj, tvoj otac i ja, žalosni smo te tražili" (Lk 2, 48).

b) Teološko razmišljanje

Malo je riječi u evanđelju o sv. Josipu, a ipak toliko su velike, toliko važne i toliko zbijene sadržajem pohvala Sveću, daje dovoljno razumom razmišljati o tim podacima pa da se bez napora iz njih izvuče njegova osobita i jedinstvena veličina. Iz toga se razrađivala tokom stoljeća teologija koju možemo nazvati teologija sv. Josipa, koju bitno sažimamo u ovim točkama:

1) Josip, muž Marijin

To je bez sumnje prva istina koja se razabire iz evanđeoskog pripovijedanja. Sveti Josip je oženjen s Marijom. Među njima postoji pravi brak sa svim pravima i obvezama, iako zapečaćen djevičanstvom obadvoga. Pravi brak, uređen na poseban način da bi primili i međusobno odgojili djevičanski plod Marijin, Isusa. Zbog toga je to brak koji se oblikuje i ostvaruje silom Duha Svetoga. Duh Gospodnji od posebne je važnosti u ostvarivanju tog braka: majka Isusova morala je biti djevica, ali djevica udata za čovjeka pravednog, imenom Josip; Isus se morao roditi u bračnoj zajednici, ali na djevičanski način. Pravi brak zakonski sklopljen obvezom čiste ljubavi, isključivši svaku putenu vezu. Brak je to za koji je jedino Josip smatran dostojnim jer je samo on bio unaprijed određen i pripravljen od Gospodina za taj brak; brak da se štiti Marijin glas u njezinom božanskom materinstvu i da se uvede Sin Božji u svijet redovitim putem kojim ulaze svi drugi ljudi, osim u pogledu tjelesnog začeca.

2) Josip, otac Isusov

Iz jedinstvenosti (neobičnosti) njihova braka može se shvatiti i razumjeti očinstvo Josipovo nad Isusom. Bog traži od Josipa da prihvati brak s Marijom, s perspektivom primanja Isusa u ovaj svijet, da ga uvede u tijek povijesti spasenja

u ovom zemaljskom razdoblju: “Josipe, nemoj se bojati kući dovesti ženu svoju Mariju, jer je ono što je ona začela od Duha Svetoga” (Mt 1, 20). I Josip ju primi u svoju kuću i s njom plod rođen od njezine utrobe. Zbog toga će se zvati Isusovim ocem. To je naziv bez drugih dodataka koje mu daje evanđelje.

Već kod prvih autora koji obrađuju ovu temu nalazimo govor koji tumači da je Josip otac Isusov i u kojem smislu. Marija po ženidbenom pravu pripada Josipu, poput njive Josipove. Josip se zbog zavjeta čistoće odriče uporabe tog prava nad Marijom; na neki način on ga ustupa Duhu Svetomu, koji u Mariji djevičanski začinje Isusa. Ovaj, začeti i rođeni od tijela Marijinog, koje je njiva Josipova, pripada mu kao sin. To se objašnjava i leviratskim zakonom: sveti Josip bi bio civilno mrtav zbog zavjeta čistoće i Duh Sveti bi mu dao potomstvo; a po načelu prava ono što se rodi na nečijoj njivi, pripada vlasniku njive.

Očinstvo nad Isusom je najviša veličina Josipova, iz koje proizlaze druge povlastice i sve druge milosti, budući da je sam brak s Marijom božanski uređen prema tom očinstvu jedinstvenom na svijetu.

Teolozi, temeljito proučavajući očinstvo Josipovo nad Isusom i želeći mu dati atribut svojstven i izražajan za tu stvarnost, govore o zakonskom, putativnom, adoptivnom, ženidbenom, djevičanskom, sebi svojstvenom očinstvu. Zaista je jedinstveno. U tome očinstvu su svi elementi očinstva, osim onih tjelesnog začeca, ali pročišćeni, uzvišeni. Osim toga svi su oni određeni od Boga isključivo za očinstvo nad Isusom. Josip je djevičanski i ženidbeno otac Isusov. Ne samo da očinstvu Josipovu nad Isusom zbog manjka tjelesnog začeca ništa ne nedostaje, nego štoviše, kako piše sv. Augustin, on je snažnije otac, što je čišće otac.

3) Josip živi očinstvo nad Isusom

Bog, koji stvara i oblikuje jedno po jedno srce ljudi (Ps 32, 15) stavio je u Josipovo srce najuzvišenije osjećaje očinstva. Srce Josipovo je stvoreno posebno Božjom rukom s pažnjom prema svom sinu, kad se ovaj utjelovljuje u svijet. Nema očevog srca koje bi se moglo usporediti, u ljubavi prema sinovima, s ljubavlju Josipovom prema Isusu; očinska Josipova ljubav nadmašuje svaku mjeru. Predodređen da bude osobiti otac Isusov, Bog mu je dao jedinstvenu očinsku ljubav. Kao što kaže jedan autor: “ako nije bio pravi naravni otac Božji, nije to bio što bi mu manjkali sposobnost i traženi darovi za to, nego jer Bog nije izabrao oca na zemlji” (I. Coutino).

Izraz njegove očinske ljubavi vidi se u Josipovom ponašanju prema Isusu u djetinjstvu i u mladosti. Spomenutim slučajevima u evanđelju, dodajmo da Josip kao otac odgaja Isusa u najširem smislu, poučavajući ga molitve, koje svaki vjernik Izraelac izgovara svakog jutra i one koje izgovara u zajednici hrama i u sinagogi, kao “Čuj Izraele”, čin zahvale... molitve koju je svaki čovjek morao znati u dobi od dvanaest godina.

Bez sumnje učio ga je najvažnija mjesta u Svetom Pismu, koja su se odnosila na povijest spasenja izabranog naroda, najčešće upotrebljavane psalme, te knjige proroka i mudraca.

Pa, budući da onaj koji ne poučava svog sina radu, čini ga da postaje lopov, Sveti Josip je poučavao svoga sina stolarskom zanatu. Isusov život u dječjačkoj i mladenačkoj dobi snažno je obilježen odgojem i obrazovanjem koje mu je dao Josip.

4) Veličina i svetost svetog Josipa

Na temelju ženidbe s Marijom i očinstva nad Isusom svi teolozi izvođe zaključak o posebnoj veličini Svetog

Praoca. Njegova je veličina i svetost jedinstvena. U veličini i svetosti ustupa mjesto samo Mariji. Pa kao i ona, iako u nižem stupnju, prema mnogim teolozima, Josip pripada hipostatskom redu, koji ga uzdiže iznad svih anđela i svetih.

Njegova veličina je takva da zahtijeva neke stupnjeve i visine iznimne svetosti, jer kad Bog izabire osobu za neki rad ili službu on daje i stupnjeve svetosti po mjeri samog poziva. A ne postoji veličina koja se može usporediti s onom muža Marijinog i oca Isusovog.

Da mogne biti muž Marijin u ženidbi pripremljenoj i ostvarenoj od Boga, Gospodin ga je nadario dušom sličnom Marijinoj, kao što kaže sv. Bernard; obogatit ga je obiljem milosti i kreposti, da je daleko iznad onih danih ljudima i anđelima. U svakom zdravom braku traži se stanovita jednakost, tim više u onom kojeg sam Bog uređuje, gdje toliko obvezuje razum. Zato je sveti Josip djevičanski, kao Marija, i mlad je kad se s njom ženi. Dovoljno je misliti na veličinu, svetost i puninu Marijine milosti da zaključimo o svetosti i obilju Josipove milosti.

Milost i svetost u kojima Josip nije prestajao rast na brz i uzvišen način jer je bio u stalnom dotiru s Marijom i Isusom, jer prema načelu koje svi poznaju, toliko nam je toplije koliko smo bliži ognju i toliko se obilnije pije s izvora, koliko smo mu bliži.

Da netko bude Isusov otac, traži se da posjeduje svetost dostojnu takve zadaće i službe. Sve povlastice svetosti i kreposti sv. Josipa imaju svoje podrijetlo i objašnjenje u veličini njegova očinstva nad Isusom.

Činjenica da je to zvanje i služba od najvišeg dostojanstva u Crkvi, smješta svetog Josipa odmah do Božjeg prijestolja. Njegova svetost i kreposti su neizmerno veće od svih svetih i anđela. Bog Otac je u njega velikodušno stavio sve

kreposti i darove, čak i one koji izgledaju proturječni kao djevičanstvo i brak... Dok je drugim svecima dijelio darove, jednima jedne, drugima druge, svetom Josipu ih je dao sve, dao mu je dobro i najbolje i bez mjere.

5) Povlastice svetog Josipa

Teolozi ne samo da zaključuju iz evanđeoskih podataka o svetosti i jedinstvenim krepostima svetog Josipa zbog njegovog položaja kao muža Marijinog i djevičanskog oca Isusovog, nego vođeni dalje snagom rasuđivanja propovijedaju o Svecu niz povlastica sličnih onima koje je imala Marija.

6) Moć zagovora svetog Josipa

Moć zagovora svetog Josipa je jedinstvena, poslije one Marijine. Teološke razloge za to, sveta Terezija je sabrala u svom josipovskom hvalospjevu u VI. poglavlju knjige Moj Život: jer je on otac Isusov i muž Marijin. Ako je sv. Josip zapovijedao Isusu kao sinu na zemlji i ovaj ga je slušao, on mu kao sinu nastavlja zapovijedati i na nebu: njegova traženja su zapovijedi. Kako kaže Ivan Gerson: sveti Josip ne traži, on zapovijeda; ne moli, on naređuje; jer zahtjev muža ženi i očev sinu smatra se zapovijeđu.

Ta moć zagovora nije samo u nekim potrebama nego u svima, jer se radi o moći pred Isusom o komu sve ovisi. A Svetac mogućnik nije samo za neke nego za sve, za cijelu Crkvu, koja vjeruje i uzda se u tu moć. Tu je vjeru izrazio Pio IX. kad je 8. prosinca 1870. proglasio svetog Josipa Zaštitnikom Sveopće Crkve. Iako je blagdan kasnije bio ukinut na razini sveopće Crkve, ipak ostaje uvijek istinom daje sveti Josip pokrovitelj i naročiti zaštitnik Crkve, jer joj je otac. Budući da je otac Isusa, koji je Glave Crkve, dolikuje mu to pokroviteljstvo i ta zaštita, u istoj mjeri kao što isti naslov Zaštitnice i Pokroviteljice dolikuje Mariji budući da je Majka Crkve.

NAJAVE

- Svećeničko ređenje br. Alena Mažića – 6. kolovoza u Remetama. Zareditelj: mons. Zdenko Križić, biskup Gospičko-Senjski

- Proslava 50. obljetnice zavjeta s. M. Natanaele od Malog Isusa u Karmelu u Mariji Bistrici bit će 19. kolovoza 2017.

- Zajedničke duhovne vježbe za Provinciju:

1. Buško jezero: 21. 8. (objed) do 26. 8. (objed); Voditelj: o. Đani Kordić

2. Krk: 02. 10. (objed) do 07. 10. (objed); Voditelj: o. Đani Kordić

- Izvanredni generalni defintorij: 29. 08. do 06. 09. u Aricci (Italija)

- Prvi zavjeti br. Jakova Milića - 9. rujna u Grazu

- Redovničko oblačenje: Juraj Mihelić i Kristijan Šterc - 10. rujna u Somboru

- Mlada misa o. Alena Mažića - 17. rujna u Remetama.

- Redovita sjednica Provincijalnog savjeta: 23. rujna u Remetama u 09:30.

- Svečani zavjeti: br. Ivan Živković, br. Krešimir Josip Bahmec, br. Željko Bezić, br. Joško Purko, br. Nikola Grizelj i br. Ivan Pleše - 15. listopada u Remetama.

- Redovita sjednica Provincijalnog savjeta: 9. prosinca na Krku u 10:30. Isti dan biti će i susret provincijalnog savjeta s priorima i ekonomima u 15:00

**Premda svud tama vlada,
Znam izvor-vodu s vječnog vodopada.
Taj vječni izvor skriven je u sjeni
Al, premda tama vlada,
Znam dobro mjesto gdje ključa u meni.**

sv. Ivan od Križa